

Forslag

til

Lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed.

Fremsat den 28. januar 1975 af *handelsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 147 af 13. maj 1959 om forsikringsvirksomhed, som ændret ved lov nr. 213 af 4. juni 1965, lov nr. 504 af 29. november 1972 og lov nr. 222 af 24. april 1974 foretages følgende ændringer:

1. § 2 affattes således:

„§ 2. Loven finder ikke anvendelse på:

- a) livsforsikringsvirksomhed, som ikke er forretningsmæssig;
- b) begravelseskasser og ligbrændingsforeninger;
- c) de under statens tilsyn hørende anerkendte arbejdsløshedskasser m.v.

Stk. 2. Loven finder ej heller anvendelse på Statsanstalten for Livsforsikring, idet dog bestemmelserne i §§ 77, stk. 1, litra b, 139, 140, 145 og 156, stk. 1 og 2, skal have gyldighed også for denne.

Stk. 3. På gensidige skadesforsikringselskaber af den i kapitel XIX omhandlede art finder loven anvendelse med de lempelser og undtagelser, som fremgår af bestemmelserne i det nævnte kapitel.

Stk. 4. Den virksomhed, der måtte blive udøvet af krigsforsikringsforbund, der omfattes af lov om krigsforsikring af fast ejendom og løsøre, er ikke omfattet af loven.

Stk. 5. I tvivlstilfælde afgør handelsministeren, om en virksomhed er en af loven omfattet forsikringsvirksomhed.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om afgrænsningen mellem livsforsikringsvirksomhed og anden forsikringsvirksomhed.

Stk. 7. For genforsikringsvirksomhed kan forsikringsrådet tillade de afvigelser fra loven, som findes hensigtsmæssige.“

2. § 4, stk. 1, affattes således:

„Forsikringsvirksomhed må kun udøves af aktieselskaber og gensidige selskaber, jfr. dog § 2, stk. 1. Statsanstalten for Livsforsikring, Krigsforsikringen for danske Skibe, Dansk Krigs-Søforsikring for Varer og andre forsikringsvirksomheder, som måtte blive oprettet i henhold til lov i en offentligretlig form, kan dog udøve forsikringsvirksomhed, såfremt det sker på samme vilkår, som gælder for privatretlige virksomheder.“

3. I § 5, stk. 1, tilføjes ordene:

„og dermed direkte forbundne forretninger.“

4. § 5, stk. 3 og 4, affattes således:

„*Stk. 3.* Livsforsikringsvirksomhed må ikke i samme selskab forenes med anden forsikringsvirksomhed, jfr. dog § 2, stk. 7, om genforsikring.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 3 kommer ikke til anvendelse på forsikringselskaber, som driver såvel livsforsikringsvirksomhed som anden forsikringsvirksomhed, og som har drevet disse former for virksomhed før 1. oktober 1959. Sker der ændringer i afgrænsningen mellem livsforsikringsvirksomhed og anden forsikringsvirksomhed, jfr. § 2, stk. 6, kan et forsikringselskab, som hidtil har kunnet udøve den samlede virksomhed inden for samme selskab, fortsætte hermed.“

Handelsmin. j. nr. 1 - EF - 180/S - 74.

33 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

5. I § 5, stk. 5, ændres „stk. 4, 1. pkt.“ til „stk. 3“.

6. § 7, stk. 1, affattes således:

„Ethvert forsikringselskab skal have forsikringsrådets tilladelse (koncession) til at drive forsikringsvirksomhed. Et selskab har ret til at få koncession, når det opfylder de betingelser for udstedelsen, som denne lov fastsætter. Selskabet skal anmeldes til forsikringsregisteret. Anmeldelsen skal foretages i en af forsikringsrådet foreskrevet fællesform.“

7. § 7, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

„Stk. 2. Forinden koncession er givet, og registrering er sket, må selskabet ikke tegne forsikringer.“

8. § 8, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Et selskab, som agter at drive livsforsikringsvirksomhed, kan ikke optages i forsikringsregisteret, før dets almindelige forsikringsbetingelser og tekniske grundlag m.v., jfr. § 21, er godkendt af forsikringsrådet.“

9. I § 10, stk. 3, ændres „handelsministeren“ til „forsikringsrådet“.

10. I § 17, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

„Stifterne redegør endvidere for den driftsplan, som er udarbejdet i henhold til reglerne i § 19 a.“

11. I § 18 indsættes efter „andragende“ ordene „om koncession,“.

12. I § 18 ændres „handelsministeren“ til „forsikringsrådet“.

13. I § 19, stk. 1, indsættes efter „andragende“ ordene „om koncession,“.

14. Efter § 19 indsættes:

„§ 19 a. Andragende om koncession skal indeholde en af selskabet udarbejdet driftsplan for den virksomhed, som selskabet agter at drive. Handelsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om de oplysninger, som driftsplanen skal indeholde, og om det åremål, for hvilket planen skal udarbejdes.

Stk. 2. En koncession skal indeholde oplysning om den forsikringsvirksomhed, som selskabet kan udøve her i landet. Ministeren fastsætter nærmere bestemmelser om koncessionens indhold i øvrigt.

Stk. 3. Har forsikringsrådet ikke inden 6 måneder efter modtagelsen af en ansøgning om koncession afgivet udtalelse om ansøgningen, kan selskabet indbringe sagen for domstolene.“

15. § 21 affattes således:

„§ 21. Koncession til at drive livsforsikringsvirksomhed kan ikke gives, før forsikringsrådet har godkendt selskabets almindelige forsikringsbetingelser og dets tekniske grundlag m.v. Det skal herved påses, at beregningsgrundlaget er betryggende såvel i sin helhed som inden for de enkelte beregningselementer, såsom den dødelighed, den invaliditetssandsynlighed, den rentefod og de tillæg til nettopræmierne, der er lagt til grund for beregningerne.

Stk. 2. Handelsministeren kan bestemme, at forsikringsbetingelserne for bygningsbrandforsikring, jfr. kapitel XIX a, skal godkendes, inden selskabet kan få en koncession, der omfatter en sådan virksomhed.“

16. § 24, stk. 2-5, affattes således:

„Stk. 2. Beslutning om ændring i selskabets vedtægter har ikke gyldighed, før ændringen er stadfæstet af forsikringsrådet.

Stk. 3. Beslutter et selskab at udøve en virksomhed, der ikke omfattes af dets koncession, har beslutningen ikke gyldighed, før forsikringsrådet har givet den nødvendige koncession.

Stk. 4. Anmeldelse til forsikringsregisteret som omhandlet i stk. 1 og ansøgning om stadfæstelse af ændring i selskabets vedtægter skal indsendes til forsikringsrådet inden en måned. Inden en måned efter, at stadfæstelse af vedtægtsændringer er meddelt selskabet, skal dette til registeret indsende et dateret eksemplar af vedtægterne med den fuldstændige ordlyd i den nye affattelse.

Stk. 5. Beslutning om ændring i almindelige forsikringsbetingelser for livsforsikring eller i selskabets tekniske grundlag m.v. for livsforsikring har ikke gyldighed, før godkendelse er meddelt i overensstemmelse med § 21.“

17. Overskriften til kapitel III ændres til:

„Kapitalgrundlaget i forsikringsaktieselskaber.“

§ 25 affattes således:

„§ 25. Forsikringsaktieselskaber skal for at kunne drive virksomhed være i besiddelse af en basiskapital. Den nødvendige størrelse af basiskapitalen bestemmes ved beregning af selskabets solvensmargin.

Stk. 2. Solvensmarginen beregnes på grundlag af arten og omfanget af virksomheden, dog således at et mindstebeløb beregnes alene under hensyntagen til arten af virksomheden.

Stk. 3. Handelsministeren fastsætter bestemmelser om, hvorledes solvensmarginen beregnes, og om i hvilket omfang aktiekapital (selskabskapital), sikkerhedsfond og andre reserver kan medregnes til basiskapitalen, samt om forsikringsrådets beføjelser til i forbindelse med bedømmelsen af selskabets regnskab at tillade, at andre forhold tages i betragtning ved afgørelsen af, om selskabets basiskapital er tilstrækkelig.

Stk. 4. Uanset basiskapitalens størrelse skal aktiekapitalen mindst udgøre det i aktieselskabsloven fastsatte beløb.

Stk. 5. Ministeren kan bestemme, at solvensmarginens mindstebeløb i særlige tilfælde fastsættes til et mindre beløb end det i medfør af stk. 2 fastsatte.

Stk. 6. Det påhviler selskabet at beregne størrelsen af den nødvendige aktiekapital og anden basiskapital. Denne beregning indgår i driftsplanen, jfr. § 19a.

Stk. 7. Sker der ændringer i selskabets forhold, som gør, at det må befrygtes, at basiskapitalen ved regnskabsårets slutning ikke vil modsvare den beregnede solvensmargin, finder reglerne i §§ 79 eller 96 anvendelse.“

18. § 26, stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Forsikringsrådet kan undtage fra reglen i stk. 2.“

19. § 43, stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Forsikringsrådet kan tillade et forsikringsaktieselskab at have en beholdning af egne aktier eller interimbeviser som ejendom eller til sikkerhed til pålydende af højst 10 pct. af aktiekapitalen.“

20. Overskriften til kapitel VI ændres til:

„Kapitalgrundlaget i gensidige forsikringsselskaber.“

§ 45 affattes således:

„§ 45. Gensidige forsikringsselskaber skal for at kunne drive virksomhed være i besiddelse af en garantikapital eller anden basiskapital.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 25 om basiskapital og om beregning af solvensmargin finder med de undtagelser, der følger af stk. 3-6, tilsvarende anvendelse på gensidige forsikringsselskaber.

Stk. 3. Solvensmarginens mindstebeløb udgør for gensidige selskaber tre fjerdedele af det i medfør af § 25, stk. 2, fastsatte mindstebeløb.

Stk. 4. Er selskabets præmier variable i henhold til de indgåede forsikringsaftaler, således at præmien efterfølgende kan forhøjes under hensyntagen til forsikringsbestandens risikoforløb, kan tillægspræmie, som kunne have været afkrævet forsikringstagerne i løbet af et regnskabsår, medregnes til basiskapitalen ved regnskabsårets udløb. Beløbet kan, medmindre adgangen til opkrævning af tillægspræmier er ubegrænset, dog ikke udgøre mere end halvdelen af forskellen mellem de tillægspræmier, som højst kunne være opkrævet, og de faktisk opkrævede tillægspræmier. Det beløb, som på grundlag af en adgang til at opkræve tillægspræmier medregnes til basiskapitalen, må ikke udgøre mere end halvdelen af solvensmarginen.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 3 og 4 gælder ikke for livsforsikring.

Stk. 6. § 25, stk. 4, finder ikke anvendelse på en garantikapital.“

21. § 46, stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Forsikringsrådet kan undtage fra reglen i stk. 2.“

22. Efter § 55 indsættes:

„§ 55 a. Det påhviler direktionen at drage omsorg for, at selskabet råder over tilstrækkelig sagkundskab til beregning af tekniske reserver m.v.

Stk. 2. Til udførelse af de for et livsforsikringsselskabs virksomhed nødvendige forsikringstekniske beregninger og undersøgel-

ser skal der ved selskabet være ansat en af forsikringsrådet godkendt aktuar. Nægter forsikringsrådet at godkende en af et selskab foreslået aktuar, skal det over for selskabet begrunde, hvorfor det har nægtet godkendelsen.

Stk. 3. Søger et selskab forsikringsrådets godkendelse af en ny aktuar, skal anmodningen derom være ledsaget af en angivelse af årsagen til skiftet.

Stk. 4. Aktuaren skal påse, at selskabet overholder sit beregningsgrundlag, herunder reglerne for tilbagekøb af forsikringer og for lån mod pant i selskabets egne forsikringer. Aktuaren har ret til af direktionen at forlange alle oplysninger, som er nødvendige for udøvelsen af hvervet. Forsikringsrådet kan kræve de oplysninger af aktuaren, som er nødvendige til bedømmelse af selskabets økonomiske stilling. Det påhviler aktuaren uopholdelig at indberette til forsikringsrådet enhver tilsidesættelse af selskabets beregningsgrundlag.“

23. I § 60, *stk. 1*, ændres „Handelsministeren“ til „Forsikringsrådet“ og „ministeren“ til „rådet“.

24. I § 68, *stk. 1, litra b, og stk. 3*, udgår ordene „handelsministeren efter forhandling med“.

25. § 76 ophæves.

26. I § 85, *stk. 2*, og § 87, *stk. 2*, ændres „18-20“ til „18, 19 og 20“.

27. I § 96 indsættes efter *stk. 1* som nye stykker:

„*Stk. 2.* Er selskabets basiskapital ikke tilstrækkelig, skal forsikringsrådet kræve, at selskabet udarbejder en plan for genoprettelse af dets økonomiske stilling og forelægger planen for forsikringsrådet til bedømmelse af, om planen indeholder de foranstaltninger, som skønnes nødvendige.

Stk. 3. Udgør basiskapitalen mindre end en tredjedel af den beregnede solvensmargin, eller er den mindre end det under hensyntagen til virksomhedens art fastsatte mindstebeløb, skal selskabets plan tilsigte en genoprettelse af dets økonomiske stilling over et kortere tidsrum, der fastsættes af forsikringsrådet.

Stk. 4. Har selskabet i henhold til loven forelagt en driftsplan for forsikringsrådet, træffer rådet i tilfælde af, at der er sket en forringelse af selskabets økonomiske stilling i forhold til denne plan, bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger og kan herunder kræve, at der udarbejdes en ny driftsplan for de 3 følgende regnskabsår.“

Stk. 2 bliver herefter *stk. 5*.

28. Efter § 96 indsættes:

„§ 96a. Forsikringsrådet kan helt eller delvis tilbagekalde et forsikringsselskabs koncession, såfremt

1) selskabet ikke inden for de af forsikringsrådet fastsatte frister har gennemført de foranstaltninger, som er angivet i de i § 96, *stk. 2 og 3*, nævnte genoprettelsesplaner,

2) selskabet ikke længere opfylder betingelserne for at få koncession, eller

3) selskabet groft tilsidesætter de forpligtelser, der påhviler det i henhold til denne lov.

Stk. 2. Tilbagekaldes et selskabs koncession, træffer forsikringsrådet beslutning om, hvorvidt forsikringsselskabet skal søge forsikringsbestanden overdraget til et eller flere forsikringsselskaber, der driver forsikringsvirksomhed her i landet, eller om selskabet på anden måde skal søge forsikringsbestanden afviklet.“

29. I § 97, *stk. 1*, ændres ordene „indenlandske forsikringsselskaber“ til „forsikringsselskaber, der driver virksomhed her i landet“.

30. I § 97, *stk. 2*, ændres i *1. pkt.* ordene „ikke ønsker overdragelsen iværksat“ til „har indsigelser mod overdragelsen“.

31. § 97, *stk. 3*, ophæves. *Stk. 4* bliver herefter *stk. 3*.

32. I § 97 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

„*Stk. 4.* Forsikringsrådet kan i forbindelse med den udarbejdede redegørelse efter forhandling med det overtagende selskab træffe bestemmelse om, at forsikringer, som er tegnet for en periode på mere end 1 år, af begge parter kan opsiges efter de regler, som

ifølge forsikringsaftalen er gældende, når den i aftalen indeholdte flerårige periode er udløbet. Reglerne om denne adgang til opsigelse skal gengives i forsikringsrådets redegørelse.“

33. § 97, stk. 5, affattes således:

„*Stk. 5.* Bestemmelserne i lov om forsikringsaftaler § 27, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse, indtil forsikringsrådet har truffet beslutning i henhold til stk. 3. Finder overdragelse sted, kan likvidationen og overdragelsen uanset lov om forsikringsaftaler §§ 26 og 27 ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.“

34. I § 98, stk. 2, ændres i 2. pkt. ordene „ikke ønsker overdragelsen iværksat“ til „har indsigelser mod overdragelsen“.

35. § 98, stk. 3 og 4, ophæves, og i stedet ind sættes:

„*Stk. 3.* Efter udløbet af den i stk. 2 omhandlede frist træffer forsikringsrådet under behørig hensyntagen til de fremsatte indsigelser beslutning om, hvorvidt forsikringsbestanden kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag. Overdragelsen kan ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.“

36. § 99 affattes således:

„**§ 99.** Vil to eller flere skadesforsikrings selskaber gennemføre en sammensmeltning, er beslutningen herom ikke gyldig, før forsikringsrådets tilladelse foreligger, herunder tilladelse til at søge gennemført den i forbindelse med sammensmeltningen nødvendige overdragelse af forsikringsbestanden. § 98 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Når forsikringsrådet har truffet beslutning om, at forsikringsbestanden kan overdrages, jfr. § 98, stk. 3, kan sammensmeltningen af selskaberne uanset bestemmelsen i lov om forsikringsaftaler § 27 ikke påberåbes af forsikringstagerne som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

Stk. 3. Vil et forsikrings selskab overdrage sin formue som helhed til et andet forsikrings selskab, finder stk. 1 og stk. 2 tilsvarende anvendelse.“

37. § 110, stk. 1, affattes således:

„Overdrages et forsikrings selskabs formue som helhed til et andet forsikrings selskab, eller sammensmeltes to eller flere forsikrings selskaber, kan forsikringsrådet tillade, at likvidation undlades.“

I *stk. 2* ændres „i det overtagne“ til „i et overtaget“.

38. I § 111, stk. 1, udgår „hvoraf mindst én skal være statsautoriseret“.

Som nyt *stk. 2 og 3* ind sættes:

„*Stk. 2.* Mindst én af revisorerne skal være statsautoriseret revisor. Forsikringsrådet kan dog i særlige tilfælde undtage herfra.

Stk. 3. Tilhører forsikrings selskabet en koncern eller en gruppe af samarbejdende selskaber, skal den statsautoriserede revisor være fælles for koncernen eller gruppen.“

Stk. 2, 3, 4 og 5 bliver herefter *stk. 4, 5, 6 og 7*.

39. I § 112 ændres „§ 111, stk. 4“ til „§ 111, stk. 6“.

40. § 114 affattes således:

„**§ 114.** Bestemmelserne i dette kapitel omfatter gensidige skadesforsikrings selskaber, hvis vedtægter indeholder angivelse af:

a) at selskabets formål er begrænset til kun at tegne forsikringer mod ulykke og sygdom således, at de forsikrede tillige er forsikringstager, eller til at tegne forsikringer for husdyr,

b) at selskabet kun driver virksomhed her i landet,

c) at selskabet ikke tegner forsikringer for længere perioder end 1 år ad gangen,

d) at selskabet kun tegner direkte forsikringer,

e) det højeste beløb, som selskabet uden genforsikring kan overtage på enkelt risiko, eller bestemmelse om, at regler herom fast sættes af forsikringsrådet i forbindelse med udstedelse af koncession, samt

f) mulighed for opkrævning af ekstrabidrag eller nedsættelse af ydelserne.

Stk. 2. Et forsikrings selskab omfattes ikke af bestemmelsen i dette kapitel, såfremt

a) den årlige præmieindtægt overstiger et af forsikringsrådet fastsat beløb, eller

b) mindre end halvdelen af den årlige præmieindtægt stammer fra fysiske personer, der er medlemmer af selskabet, eller

c) selskabets virksomhed er af en sådan art, at solvensmarginens mindstebeløb beregnes uden nedsættelse i medfør af § 45, jfr. § 25, stk. 5.“

41. I § 115, stk. 4, ændres „§ 24, stk. 3, 2. pkt.“ til „§ 24, stk. 4, 2. pkt.“.

42. I § 115 indsættes efter *stk. 4* som nyt stykke:

„*Stk. 5.* Den i § 19a omhandlede driftsplan kan med forsikringsrådets tilladelse enten begrænses i åremål eller udelades, såfremt den ikke er nødvendig til bestemmelse af basiskapitalen. Det kan i forbindelse hermed bestemmes, at der ikke kræves nogen selskabskapital eller anden form for basiskapital, såfremt dette må anses for forsvarligt under hensyntagen til virksomhedens art og omfang.“

Stk. 5, 6, 7 og 8 bliver herefter *stk. 6, 7, 8 og 9.*

43. I § 116 indsættes i 1. punktum efter „andragende“ ordene „om koncession“.

44. § 119, *stk. 3*, ophæves.

45. I § 120, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres „Handelsministeren“ til „Forsikringsrådet“.

I § 120, *stk. 2*, indsættes som *2. pkt.*:

„Denne bestemmelse gælder, selv om selskabet tegner forsikringer, som ikke er omfattet af § 114, *stk. 1*, litra a, når selskabet dog ikke tegner ansvarsforsikring, lovpligtig ulykkesforsikring, motorkøretøjsforsikring, kautions- eller kreditforsikring.“

I § 120, *stk. 3*, ændres „handelsministeren, vil denne“ til „forsikringsrådet, vil dette“.

46. I § 121 ændres „handelsministeren, vil denne“ til „forsikringsrådet, vil dette“ og „ministeren“ til „forsikringsrådet“.

47. Efter § 121 indsættes som nyt kapitel:

„Kapitel XIX a.

Bygningsbrandforsikring.

§ 121a. Et forsikringsselskab, der tegner bygningsbrandforsikring, skal med de begrænsninger, der følger af dets vedtægter eller dets koncession, overtage forsikring af enhver bygning.

Stk. 2. Selskabet kan dog afvise at forsikre

a) bygninger, der ikke er forsvarligt indrettet mod brandfare,

b) forladte bygninger.

§ 121b. Et selskab kan ikke bringe en forsikring til ophør på grund af manglende betaling af præmie.

Stk. 2. En forsikringstager kan kun bringe forsikringen til ophør med samtykke af de berettigede ifølge samtlige adkomster og hæftelser, der er tinglyst på ejendommen, medmindre ejendommen uden forringelse af disses retsstilling forsikres i et andet selskab, som har koncession til at drive bygningsbrandforsikring.

§ 121c. Selskabet har udpantningsret for præmier med påløbne renter og andre omkostninger. Selskabet har endvidere pantet for ydelserne i den forsikrede ejendom efter ejendomsskat til stat og kommune i 1 år fra forfaldstid.“

48. § 122 affattes således:

„§ 122. Et udenlandsk selskab, der lovligt driver forsikringsvirksomhed i sit hjemland, og som ikke driver anden virksomhed, kan på de i denne lov fastsatte betingelser af forsikringsrådet få tilladelse (koncession) til at drive tilsvarende virksomhed her i landet gennem en herværende forretningsafdeling (generalagentur), såfremt handelsministeren skønner, at der indrømmes danske selskaber tilsvarende ret i vedkommende land, såfremt dette er hjemlet i international aftale eller ved bestemmelser fastsat af ministeren, eller såfremt ministeren giver tilladelse hertil.

Stk. 2. Det er en betingelse for, at et udenlandsk forsikringsselskab skal kunne drive virksomhed her i landet, at det i sit hjemland er etableret som et aktieselskab eller et gensidigt selskab. Handelsministeren kan gøre undtagelse for virksomheder, som i hjemlandet lovligt driver forsikringsvirksomhed uden at være et aktieselskab eller et gensidigt selskab.

Stk. 3. Driver et udenlandsk selskab i sit hjemland lovligt såvel livsforsikringsvirksomhed som anden forsikringsvirksomhed inden for samme selskab, kan det uanset

bestemmelsen i § 5, stk. 3, her i landet drive tilsvarende virksomhed. Livsforsikringsvirksomheden må dog ikke inden for samme forretningsafdeling (generalagentur) forenes med anden forsikringsvirksomhed, men selskabet må i så fald etablere særskilte forretningsafdelinger, der skal have samme generalagent.“

49. § 124 affattes således:

„§ 124. Selskabet skal vælge en befuld- mægtiget (generalagent) til at lede forret- ningsafdelingen, således at denne ikke kan tegnes uden generalagentens medvirken. Generalagenten skal have beføjelse til at forpligte virksomheden over for trediemand samt til at repræsentere virksomheden i øvrigt, herunder over for forsikringsrådet og forsikrings-registeret samt under søgs- mål mod virksomheden.

Stk. 2. Intet selskab må have mere end én generalagent, men denne kan benytte under- agenter.

Stk. 3. Generalagenter skal være myndige personer, der ikke er ude af rådighed over deres bo. De skal have bopæl her i riget og derhos enten have indfødsret eller i de sidste to år have været bosiddende her. Fra den sidstnævnte bestemmelse kan handelsmini- steren dog, hvor omstændighederne taler derfor, gøre undtagelse.

Stk. 4. Et her i landet hjemmehørende aktieselskab, anpartsselskab eller interes- sentskab kan være generalagent, såfremt generalagenten som sin repræsentant ud- peger en person, der opfylder de i stk. 3 nævnte betingelser for at være generalagent.

Stk. 5. Selskabet skal råde over tilstrække- lig sagkundskab til beregning af tekniske reserver m.v. Driver selskabet livsforsik- ringsvirksomhed her i landet, skal der ved forretningsafdelingen være ansat en aktuar. Bestemmelserne i § 55 a, stk. 2-4, finder til- svarende anvendelse.“

50. § 127 affattes således:

„§ 127. Selskabet skal her i landet være i besiddelse af midler, som er tilstrækkelige til at modsvare selskabets forpligtelser hid- rørende fra her i landet direkte tegnede for- sikringer. Ved beregningen af tekniske re- server skal anvendes samme regler som for her i landet hjemmehørende selskaber.

Stk. 2. Selskabet skal endvidere her i lan- det være i besiddelse af midler, hvis stør- relse bestemmes ved beregning af en sol- vensmargin for den forsikringsbestand, der henhører under forretningsafdelingen.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 25, stk. 2, 3 og 5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. En fjerdedel af solvensmarginens mindstebeløb, jfr. § 25, stk. 2, skal dækkes af værdipapirer, som deponeres i Danmarks Nationalbank eller andet godkendt for- varingssted.

Stk. 5. Handelsministeren kan fastsætte undtagelser fra stk. 2 og 4.“

51. § 128, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Bestemmelserne i § 8, stk. 2, fin- der tilsvarende anvendelse.“

52. § 128, stk. 3, *litra g*, affattes således:

„*g*) en fortegnelse over selskabets besty- relsesmedlemmer;“

53. I § 132, *stk. 1*, indsættes som 2. og 3. pkt.:

„Indberetningen skal tillige indeholde op- lysning om forretningsafdelingens økono- miske situation og om størrelsen af solvens- marginen. Bestemmelserne i §§ 62-78, 88-95 og 111-113 finder tilsvarende anvendelse.“

54. I § 133 ophæves *stk. 2-4* og i stedet ind- sættes:

„*Stk. 2.* De til dækning af forsikringsfon- den afsatte midler skal anbringes og bånd- lægges i overensstemmelse med reglerne i §§ 68-70. Forretningsafdelingens hovedkon- tor ligestilles i henseende til § 68, stk. 1, *litra h*, med et indenlandsk selskabs hoved- kontor. Værdien af de båndlagte midler op- gøres efter reglerne i § 63. Størrelsen af det beløb, som kan anbringes efter reglerne i § 68, stk. 2, beregnes på grundlag af forsik- ringsfondens størrelse.“

55. § 134 affattes således:

„§ 134. Driver selskabet direkte skades- forsikringsvirksomhed her i landet, skal den i § 132, *stk. 1*, omhandlede indberetning være ledsaget af en beregning af de tekniske reserver for den under forretningsafdelingen

hørende forsikringsbestand. Bestemmelserne i §§ 88-95 og 111-113 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Beregningen af de tekniske reserver skal være ledsaget af en opstilling over de aktiver, som er bestemt til dækning af de tekniske reserver.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 133, jfr. § 68, om arten af de aktiver, som kan anvendes til dækning af de tekniske reserver, finder tilsvarende anvendelse. Aktiverne skal båndlægges i overensstemmelse med reglerne i § 133, jfr. §§ 69 og 70. Handelsministeren kan undtage fra reglen om båndlæggelse.

56. I § 135 ændres ordene „De i §§ 127, 133 og 134 omhandlede depoter“ til „Det i § 127, stk. 4, omhandlede depot“.

57. § 136, *stk. 2*, ophæves og i stedet indsættes:

„*Stk. 2.* Viser indberetningen om selskabets virksomhed her i landet en forringelse af forretningsafdelingens økonomiske stilling i forhold til en i henhold til denne lov udarbejdet driftsplan, træffer forsikringsrådet bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, og kan herunder kræve, at der udarbejdes en ny driftsplan.

Stk. 3. Er de foreskrevne foranstaltninger ikke truffet inden den givne frist, og undladelsen skønnes at medføre fare for de forsikredes interesser, kan forsikringsrådet ansætte en anden generalagent og bemyndige denne til at afvikle selskabets virksomhed her i landet. §§ 79-85, 96 og 97 finder tilsvarende anvendelse. Generalagenten kan inddrage alle de under forretningsafdelingen hørende aktiver under afviklingen af virksomheden.“

58. Efter § 136 indsættes:

„§ 136a. Forsikringsrådet kan helt eller delvis tilbagekalde forsikringsselskabets koncession, såfremt

1) selskabet ikke længere opfylder betingelserne for at få koncession, eller

2) selskabet groft tilsidesætter de forpligtelser, der påhviler det i henhold til denne lov.

Stk. 2. Ved tilbagekaldelse af et selskabs koncession træffer forsikringsrådet beslutning om, hvorvidt forsikringsselskabet skal

søge forsikringsbestanden overdraget til et eller flere forsikringsselskaber, der driver forsikringsvirksomhed her i landet, eller selskabet på anden måde skal søge forsikringsbestanden afviklet.

Stk. 3. Handelsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser til gennemførelse af foranstående regler.“

59. I § 138, *stk. 2*, ændres ordene „§§ 127, 133 og 134“ til „§ 127, stk. 4,“.

60. I § 140a, *stk. 1*, udgår ordene „og § 124, stk. 4,“, og i *stk. 2* udgår ordene „og § 124, stk. 5,“.

61. I § 142 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

„*Stk. 2.* Handelsministeren kan udfærdige nærmere forskrifter for forsikringsrådets tilsynsvirksomhed, herunder om samarbejdet med andre landes forsikringstilsyn.“

Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

62. I § 142, *stk. 3*, ændres ordene „263, jfr. § 3, i lov om lønninger og pensioner m.v. til statens tjenestemænd“ til „264b, jfr. § 10, stk. 2, i lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken“.

63. I § 142 indsættes som nyt *stk. 4*:

„*Stk. 4.* Bestemmelserne i *stk. 3* er ikke til hinder for, at forsikringsrådet som et led i et samarbejde med andre landes forsikringstilsyn videregiver oplysninger til disse landes tilsynsmyndigheder under forudsætning af, at oplysningerne er undergivet tilsvarende tavshedspligt i det pågældende land. Oplysninger, som forsikringsrådet modtager fra andre landes tilsynsmyndigheder med angivelse af, at oplysningerne er hemmelige eller fortrolige, eller hvor dette følger af oplysningernes karakter, skal være undergivet bestemmelserne i *stk. 3*.“

64. I § 143 indsættes efter *stk. 2* som nye stykker:

„*Stk. 3.* Har forsikringsrådet tilbagekaldt et forsikringsselskabs koncession, kan selskabet forlange afgørelsen indbragt for domstolene.

Stk. 4. Begæring i henhold til stk. 3 skal fremsættes over for handelsministeren inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt selskabet. Handelsministeren anlægger sag mod selskabet i den borgerlige retsplejes former.“

65. § 147, *litra c*, affattes således:

„c) selskabets formål og indholdet af dets koncession;“

66. § 148, *litra b*, affattes således:

„b) selskabets formål og indholdet af den koncession, der er udstedt af hjemlandets myndigheder, eller hvis en sådan ikke kræves, hvilke forsikringsbrancher selskabet er berettiget til at drive i sit hjemland;“

67. § 148, *litra h*, affattes således:

„h) koncessionen, der er udstedt af forsikringsrådet med henblik på selskabets virksomhed her i landet;“

68. I § 148 a, *stk. 1*, indsættes efter „§ 77, stk. 1,“ ordene „og § 94, stk. 1,“.

69. I § 150, *stk. 1*, ophæves „handelsministeren efter indstilling fra“.

70. I § 152 ophæves „handelsministeren efter indhentet udtalelse fra“.

71. I § 153, *stk. 1*, ændres „Handelsministeren kan efter indhentet udtalelse fra forsikringsrådet“ til „Forsikringsrådet kan“.

§ 2.

Uanset bestemmelserne i § 1, nr. 6 og 7, kan et forsikringselskab efter denne lovs ikrafttræden fortsætte sin virksomhed uden koncession indtil den 31. januar 1976. Vil et selskab udvide sin virksomhed med hensyn til arten af de forsikringer, som tegnes, må dette dog ikke ske, før koncession er udstedt.

Stk. 2. Handelsministeren kan bestemme, at selskaber, der ikke driver anden virksomhed end livsforsikrings- og genforsikringsvirksomhed, kan fortsætte deres virksomhed uden koncession ud over den i stk. 1 nævnte dato.

§ 3.

Forsikringselskaber, der har hjemsted her i landet eller i øvrigt inden for De euro-

pæiske Fællesskaber, og som er berettiget til at drive virksomhed her i landet ved denne lovs ikrafttræden, kan, uanset at de ikke opfylder bestemmelserne om basiskapitalens størrelse, jfr. § 1, nr. 17 og 20, fortsætte deres virksomhed på vilkår, som fastsættes af handelsministeren. Ministeren træffer herunder bestemmelse om de vilkår, der skal gælde, såfremt disse selskaber vil udvide deres virksomhed i geografisk henseende eller med hensyn til arten af de forsikringer, der tegnes.

Stk. 2. Tilsvarende bestemmelser finder anvendelse på forsikringselskaber, der har deres hjemsted uden for De europæiske Fællesskaber, og som ikke opfylder reglerne om basiskapitalens størrelse og om tilstedeværelse af dertil svarende midler her i landet.

§ 4.

De ved lovens ikrafttræden registrerede skadesforsikringselskaber, der hverken er organiseret som aktieselskab eller gensidigt selskab, skal for at kunne videreføres være omdannet til aktieselskab eller gensidigt selskab inden den 1. august 1976.

Stk. 2. Omdannelsen kan ske uden likvidation ved en ændring af selskabets vedtægter, således at disse bliver bragt i overensstemmelse med lov om forsikringsvirksomhed. Bestemmelserne i lov om forsikringsvirksomhed om likvidation eller andre regler om opløsning af et forsikringselskab finder ikke anvendelse.

Stk. 3. Udkast til vedtægtsændringer og til andre generalforsamlingsbeslutninger, som forsikringsrådet finder nødvendige for at gennemføre omdannelsen, udarbejdes og vedtages af bestyrelsen og forelægges derefter selskabets generalforsamling. Beslutning om ændringer i det af bestyrelsen vedtagne kræver for at være gyldig en sådan stemmeflerhed, som efter selskabets vedtægter ville kræves til gennemførelse af vedtægtsændringer. Beslutning om at forkaste bestyrelsens forslag eller beslutning om at ændre forslaget, således at det ikke opfylder de i medfør af loven stillede betingelser for omdannelsen af selskabet, kræver for at være gyldig en sådan stemmeflerhed, som efter vedtægterne kræves til gennemførelse af selskabets opløsning.

Stk. 4. Meddelelse om vedtagelsen sendes

inden 14 dage til alle, der er indtegnet i selskabets bøger som deltager, men som ikke har været til stede på generalforsamlingen.

Stk. 5. Selskabets bestyrelse skal i Statstidende bekendtgøre, at der på en generalforsamling er truffet beslutning om omdannelse af selskabet. De i stk. 3 nævnte vedtægtsændringer kan ikke registreres, forinden der er forløbet en måned fra bekendtgørelsen i Statstidende.

§ 5.

Ved omdannelsen overgår samtlige rettigheder og forpligtelser til det omdannede selskab. Reglerne om overdragelse af en forsikringsbestand, jfr. kapitel XVI i lov om forsikringsvirksomhed, finder dog anvendelse, såfremt forsikringsrådet finder, at selskabets økonomiske stilling er således forringet, at de forsikredes interesser er udsat for fare.

Stk. 2. Omdannelsen bevirker ikke, at uforfaldne forpligtelser forfalder til betaling.

Stk. 3. Deltagerne i det hidtidige selskab hæfter efter de for dette selskab gældende regler for de i stk. 1 nævnte forpligtelser, såfremt der på forfaldsdagen ikke kan opnås dækning hos det omdannede selskab.

§ 6.

Omdannelsen anses for sket, når vedtægtsændringerne er optaget i forsikringsregisteret.

§ 7.

Har der i selskabet været udstedt andelsbeviser, anses disse for annulleret, når omdannelsen er sket.

Stk. 2. Inden et år efter omdannelsen skal der, hvis selskabet omdannes til aktieselskab, udstedes aktiebrev. Aktiebrevene må ikke udleveres før omdannelsen. Er der forløbet fem år efter omdannelsen, uden at alle dertil berettigede har forlangt deres aktiebrev udleveret, kan bestyrelsen ved en bekendtgørelse i Statstidende opfordre den eller de pågældende til inden seks måneder at afhente aktierne. Når fristen er udløbet, uden at henvendelse er sket, kan bestyrelsen for aktionærens regning afhænde aktierne gennem en fondsbørsvekslerer. I salgsprovenuet kan selskabet fradrage omkostningerne ved bekendtgørelsen og afhændelsen. Er salgsprovenuet ikke afhentet

inden fem år efter afhændelsen, tilfalder beløbet selskabet og henlægges efter reglerne i § 38, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed.

Stk. 3. Omdannes selskabet til et gensidigt selskab, finder bestemmelserne i stk. 2 tilsvarende anvendelse, dog således at et eventuelt salg af garantiandele sker bedst muligt.

§ 8.

Sker omdannelsen ved opløsning af det bestående selskab og stiftelse af et nyt selskab med henblik på overtagelse af forsikringsbestanden, kan forsikringsrådet tillade, at overdragelsen af denne sker på samme vilkår som ved en omdannelse ved vedtægtsændringer.

§ 9.

Sker omdannelsen ikke inden 1. august 1976, opløses selskabet ved forsikringsrådets foranstaltning i overensstemmelse med reglerne i § 107 i lov om forsikringsvirksomhed, medmindre selskabet forinden er trådt i likvidation i henhold til bestemmelserne i §§ 100 og 101 i lov om forsikringsvirksomhed, og denne likvidation fører til selskabets endelige opløsning.

§ 10.

I et gensidigt skadesforsikringssselskab kan en overenskomst som omhandlet i § 98, stk. 1, og § 99 i lov om forsikringsvirksomhed, hvis forsikringsrådets tilladelse i henhold til de nævnte regler gives, indtil den 1. august 1978 vedtages af generalforsamlingen (repræsentantskabet) efter de regler, der gælder for ændring af selskabets vedtægter.

§ 11.

Loven træder i kraft den 1. oktober 1975. § 1, nr. 40, dog først den 1. februar 1976.

Stk. 2. Samtidig ophæves anordning af 17. juli 1795 om brandforsikringen for København, lov af 23. april 1870 om den almindelige brandforsikring for landbygninger, lov af 14. maj 1870 om brandforsikring af købstadbygninger, lov nr. 47 af 12. april 1889 om brandforsikringsforeninger for landbygninger, lov nr. 271 af 28. juni 1920 om udvidelse af brandforsikringslovgivningens gyldighed til de sønderjydske landsdele og lov nr. 32 af 4. februar 1970 om det stedlige virksomhedsområde for foreninger til brandforsikring af bygninger.

Bemærkninger til lovforslaget.

I folketingssamlingen 1974-75 fremsatte handelsministeren den 23. oktober 1974 forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, Folketingstidende 1974-75, sp. 910 ff.

Lovforslaget blev efter 1. behandling i folketinget henvist til et udvalg, Folketingstidende 1974-75, sp. 1653. Lovforslaget nåede ikke at blive færdigbehandlet i folketingssamlingen, hvorfor det bortfaldt.

Bortset fra ændringer i forslaget § 1, nr. 17 og 53, samt § 11 fremsættes forslaget nu i samme skikkelse som det oprindelige forslag.

Lovforslaget tilsigter ved ændringer i lov om forsikringsvirksomhed at opfylde forpligtelserne i henhold til EF's 1. direktiv af 24. juli 1973 om samordning af de administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed, bortset fra livsforsikring (skadesforsikringsdirektivet).

I 1966 og 1967 fremsatte EF-kommissionen forslag henholdsvis til skadesforsikringsdirektivet og til direktiv om liberalisering af etableringsadgangen for forsikringsvirksomhed (etableringsdirektivet).

Forslagene blev fremsat med hjemmel i Romtraktatens artikler 53, 54 og 57 samt den i 1961 vedtagne almindelige plan om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden afsnit IV, litra C om forsikringsvirksomhed. Den almindelige plan er gengivet og nærmere omtalt i tillæg 2 (side 480 og 491ff) til lovforslaget om Danmarks tiltrædelse af EF.

Forslagene er offentliggjort i De europæiske Fællesskabers Tidende årgang 1966, nr. 175, pg. 3056ff, årgang 1967, nr. 62, pg. 955ff, og årgang 1973, nr. L 228, pg. 3ff. De er omtalt i „Danmark og De europæiske Fællesskaber“ bd. II 1968, pg. 619-628 samt supplerende redegørelse 1969, pg. 143-144.

Forslagene har været genstand for forhandlinger mellem de oprindelige medlemsstater, og fra 1972 har tillige Danmark, Irland og Storbritannien deltaget i forhandlingerne.

De to direktivforslag blev vedtaget den 24. juli 1973. Særtryk af de to direktiver er omdelt i folketinget samtidig med lovforslagets fremsættelse.

Direktivernes bestemmelser skal gennemføres i den danske lovgivning inden for en frist af 18 måneder fra notifikationen over for Danmark, d.v.s. inden 1. februar 1975. De ændrede bestemmelser skal — bortset fra overgangsbestemmelser — træde i kraft senest 12 måneder herefter, d.v.s. senest 1. februar 1976.

En del af de af etableringsdirektivet nødvendiggjorte ændringer i lov om forsikringsvirksomhed er foretaget ved vedtagelsen af lov nr. 504 af 29. november 1972 om ændring af lov om forsikringsvirksomhed. I øvrigt gennemføres dette direktiv ved de foreslåede bestemmelser i kapitel XX om udenlandske forsikringselskaber. Etableringsdirektivet fastsætter, at disse bestemmelser ligeledes skal gennemføres inden 1. februar 1975.

Gennemførelsen af skadesforsikringsdirektivet medfører på en række punkter en skærpelse af de krav, der stilles til forsikringsselskaberne, ikke mindst hvad angår kapitalkravene, og giver mulighed for øget kontrol med såvel danske som udenlandske forsikringsselskabers virksomhed.

Skadesforsikringsdirektivet berører ikke livsforsikringsområdet. Særlige direktivforslag vedrørende dette område er imidlertid udarbejdet af kommissionen og er for tiden til behandling i rådet. Visse skadesforsikringsforetagender er undtaget fra direktivets bestemmelser. Direktivet finder således ikke anvendelse på gensidige selskaber, når de i direktivets art. 3 fastsatte betingelser er opfyldt, herunder at virksomheden ikke omfatter ansvarsforsikring i almindelighed, kreditforsikring og kaution, samt at den årlige præmieindtægt for tiden ikke overstiger 7,5 mio. danske kroner.

Skadesforsikringsdirektivets regler gælder ikke blot for forsikringsselskaber, der ønsker at drive virksomhed uden for deres hjemlands grænser, men også for selskaber, hvis virksomhed er begrænset til kun ét land. Direktivets regler omfatter således også danske selskaber, selv om disse kun driver virksomhed her i landet.

De i henhold til lovgivningen om danske skibes forsikring mod krigsfare samt lovgivningen om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs oprettede krigsforsikringsinstitutter har ikke hidtil været omfattet af lov om forsikringsvirksomhed og dermed ikke underkastet forsikringsrådets tilsyn. Disse institutter omfattes imidlertid af direktivet og foreslås som følge heraf omfattet af loven.

De under justitsministeriets tilsyn værende brandforsikringsvirksomheder, der ikke er omfattet af lov om forsikringsvirksomhed, omfattes af direktivet og foreslås også omfattet af loven. Tilsynet med disse selskaber foreslås således overført til forsikringsrådet, idet man under hensyn til udviklingen inden for forsikringsbranchen ikke har fundet det hensigtsmæssigt at søge de særlige regler om tilsynet med disse selskaber opretholdt, jfr. bemærkningerne nedenfor under 4.

De i loven om krigsforsikring af fast ejendom og løssøre omhandlede 5 krigsforsikringsforbund holdes som hidtil uden for lov om forsikringsvirksomhed, da de ikke omfattes af skadesforsikringsdirektivet. Begrundelsen herfor er den, at disse forbund, der først træder i funktion i tilfælde af krig eller krigslignende handlinger på dansk territorium, ikke driver forsikringsvirksomhed i direktivets forstand, men alene en efterfølgende fordelingsvirksomhed af særlig art inden for hvert enkelt forbunds område.

Om de væsentligste nydannelser, der foreslås i loven om forsikringsvirksomhed, kan anføres:

1. Koncessionsprincippet.

Lov om forsikringsvirksomhed indeholder intet koncessionsprincip. Den før 1959 gældende livsforsikringslov hvilede derimod på dette princip („tilladelse fra forsikringsrådet“) uden behovsvurdering. Livsforsikringsloven udtrykte det således: „Tilladelse kan ikke nægtes af den grund, at der ikke antages at være trang til selskabet.“ Direktivets koncessionsprincip svarer hertil, og direktivet indeholder en række bestemmelser om, hvad tilsynsmyndigheden skal påse, inden koncession gives.

Nyt i forhold til den danske lovgivning er især bestemmelserne om, at der skal forelægges tilsynsmyndigheden en driftsplan indeholdende oplysninger om forsikringsbetingelser, tariffer, reassuranceforhold, omkostningsplan for 3 år etc. For så vidt angår livsforsikring indeholder lov om forsikringsvirksomhed i § 20 regler, der til en vis grad kan sammenlignes med direktivets bestemmelser om en driftsplan inden for skadesforsikring. Efter sit indhold tvinger direktivet kun til at indføre en koncessionsordning for skadesforsikringsvirksomhed. Det vil imidlertid være overordentlig vanskeligt at administrere denne ordning, hvis den ikke tillige omfatter livsforsikringsvirksomhed. Lovforslaget indeholder derfor i § 1, nr. 6, (ændring til § 7) bestemmelser, hvorefter der også kræves koncession på livsforsikringsområdet.

Som grundlag for udstedelsen af koncessioner benyttes den i direktivet fastlagte klassifikation af risici ved hjælp af forsikringsklasser. Dette er nyt i forhold til den gældende danske lovgivning. For fremtiden skal koncession gives særskilt for hver forsikringsklasse eller for en gruppe af klasser.

Direktivet indeholder endvidere bestemmelser om tilbagekaldelse af koncessioner under visse betingelser. Tilbagekaldelse kan således bl.a. finde sted, hvis det pågældende forsikringselskab ikke længere opfylder de fastsatte finansielle krav. Da tilsynsmyndigheden ifølge § 96 i lov om forsikringsvirksomhed alene udøver et skøn over, om et forsik-

ringsselskab er levedygtigt, indeholder lovforslaget en ændring af denne paragraf i form af mere detaljerede regler.

2. De finansielle krav.

Ifølge den gældende lov fastsætter forsikringsrådet, når et aktieselskab agter at drive livsforsikringsvirksomhed, i hvert enkelt tilfælde mindstebeløbet for aktiekapitalens størrelse under hensyn til arten og omfanget af den virksomhed, som selskabet agter at drive.

For andre aktieselskabers vedkommende er aktiekapitalens mindstebeløb fastsat til bestemte i loven angivne beløb.

Et gensidigt selskab skal normalt have en garantikapital, hvis størrelse fastsættes af forsikringsrådet. Vil selskabet drive livsforsikringsvirksomhed, fastsættes garantikapitalen under hensyn til arten og omfanget af den virksomhed, som selskabet agter at drive, dog mindst til 500.000 kr.

Efter direktivets bestemmelser skal et forsikringsselskabs kapital imidlertid bestemmes i forhold til enten det årlige præmie- eller bidragsbeløb eller til gennemsnittet af skader i de sidste 3 — i visse tilfælde 7 — regnskabsår.

Derudover stiller direktivet krav om bestemte mindstekapitaler som betingelse for at drive forsikringsvirksomhed, afhængig af de forsikringsbrancher, der ønskes udøvet.

Lovforslaget indeholder bestemmelser herom, der er betydeligt strengere end de gældende krav, der dog er forældede som følge af pris- og lønudviklingen.

3. Udenlandske forsikringsselskaber.

Ifølge kapitel XX i lov om forsikringsvirksomhed kan et udenlandsk forsikringsselskab oprette generalagentur her i landet, såfremt handelsministeren skønner, at der indrømmes danske selskaber tilsvarende ret i vedkommende land (gensidighedsprincippet). Til sikring af forsikringstagernes rettigheder skal selskabet deponere værdipapirer her i landet. Disse depoter tjener som sikkerhed for fyldestgørelse af forpligtelser ifølge de under forretningsafdelingen hørende direkte tegnede forsikringskontrakter. Bestemmelserne indeholder endvidere et krav om, at selskabet til stadighed skal holde midler her i landet, som skønnes at være tilstrækkelige til at modsvare selskabets forpligtelser i danske kroner hidrørende fra her i landet direkte tegnede forsikringer. Bestemmelserne indebærer, at der her i landet incl. depoterne skal være tilstrækkelige midler til dækning af såvel præmiereserven som skadesreserven samt andre forsikringsforpligtelser.

Over for selskaber fra tredielande har direktivet som følge af, at disse selskaber ikke er underkastet det særlige tilsyn, der gælder for selskaber hjemmehørende i fællesmarkedslande, fastsat særlige betingelser. Efter disse vil Danmark være berettiget, men ikke forpligtet til at give sådanne selskaber koncession, og der vil derfor kunne fastsættes yderligere — specielt danske — betingelser herfor. Således vil gensidighedskravet kunne fastholdes over for tredielande, hvis man finder dette ønskeligt. Inden for fællesmarkedet vil gensidighed være til stede efter landenes gennemførelse af skadesforsikringsdirektivet.

Direktivet indeholder nærmere regler om udstedelse af koncessioner til generalagenturer og regler om forelæggelse af en driftsplan for tilsynsmyndigheden. Tilsvarende bestemmelser findes ikke i den gældende lovgivning og foreslås optaget i kapitel XX.

4. Selskaber, der driver bygningsbrandforsikring.

Ifølge § 2 i lov om forsikringsvirksomhed finder loven ikke anvendelse på de under justitsministeriets tilsyn hørende bygningsbrandforsikrings-selskaber. For disse selskaber gælder en række specielle love, henholdsvis for bygninger i København, i købstæderne og på landet. Som følge af kommunalreformen bortfaldt imidlertid grundlaget for denne opdeling, og ved lov af 4. februar 1970 ophævedes de stedlige begrænsninger, der var en følge af disse love.

Skadesforsikringsdirektivet omfatter hovedparten af de omhandlede bygningsbrandforsikrings-selskaber.

Direktivet kunne gennemføres for disse selskaber ved at opretholde de gældende særlove og foretage de nødvendige ændringer heri. Dette ville imidlertid bl.a. medføre, at selskaber, der ønsker at tegne brandforsikring for såvel bygninger som løsøre, skulle have godkendelse, dels fra justitsministeriet, dels fra forsikringsrådet. I så fald skulle tilsynet med selskaberne udøves af de to myndigheder i forening. En dobbelt kompetence for justitsministeriet og forsikringsrådet ville uundgåeligt føre til betydelige praktiske vanskeligheder. Dette vil hurtigt kunne blive særlig aktuelt, idet man må forvente, at en del skadesforsikrings-selskaber vil være interesseret i at kunne tegne bygningsbrandforsikring, bl.a. som led i selskabernes samlede „pakkeforsikringer“ ved parcelhuse og lign. Endvidere kan det ikke forventes, at bygningsbrandforsikrings-selskaberne i fremtiden vil begrænse virksomheden til deres nuværende område. Det samarbejde mellem EF-landenes tilsynsmyndigheder, som fastsættes i direktivet, jfr. nedenfor under 6, vil også kun kunne gennemføres

med betydelige vanskeligheder, hvis der er to forsikringstilsyn.

Man har derfor fundet det mest hensigtsmæssigt ved lovforslaget at lade bygningsbrandforsikring omfatte af lov om forsikringsvirksomhed, således at tilsynet med bygningsbrandforsikrings-selskaberne kun udøves af forsikringsrådet.

Som ovenfor nævnt omfatter direktivet ikke samtlige bestående bygningsbrandforsikrings-selskaber, idet gensidige selskaber, hvis årlige præmieindtægt for tiden ikke overstiger 7,5 mio. kr., falder udenfor. Af hensyn til realkreditte har man dog fundet det rigtigst, at der for alle selskaber, der tegner bygningsbrandforsikring, kommer til at gælde samme regler.

Der er på en række punkter foreslået ændringer i forhold til den gældende bygningsbrandforsikringslovgivning. Herom henvises til bemærkningerne til det nye kapitel XIXa.

5. Limiterede selskaber.

Af § 4 i lov om forsikringsvirksomhed følger, at forsikringsvirksomhed som hovedregel kun må drives af aktieselskaber og gensidige selskaber. Virksomheder, der har en afvigende selskabsform, og som var registreret før ikrafttrædelsen af den gældende lov, kunne dog fortsætte i uforandret skikkelse. Der er tale om to såkaldt „limiterede“ selskaber, hvis kapital består af et antal andele, med hvilke deltagerne hæfter ubegrænset, men pro rata for selskabets forpligtelser.

Efter vedtagelsen af skadesforsikringsdirektivet vil forsikringsvirksomhed imidlertid kun kunne drives af aktieselskaber eller gensidige selskaber. Den pågældende regel har virkning senest fra den 1. august 1976, og fra denne dato må de nævnte to selskaber have ændret deres struktur til aktieselskaber eller gensidige selskaber. Lovforslaget indeholder bestemmelser, som skal lette denne om-dannelse.

6. Samarbejde mellem tilsynsmyndighederne.

I direktivet er der på forskellige områder pålagt tilsynsmyndighederne et snævert samarbejde. Det gælder f.eks. vedrørende tilsynet med et selskabs samlede solvens, jfr. lovforslagets § 1, nr. 17 (§ 25), hvorefter tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, på hvis område selskabets hovedsæde findes, skal efterprøve dets solvens ikke blot for så vidt angår den virksomhed, der udøves i hjemlandet, men også for så vidt angår den virksomhed, der udøves i andre medlemsstater. Endvidere foreskrives samarbejde om opgørelse af de tekniske reserver i de lande,

hvori der drives virksomhed, samt samarbejde i de tilfælde, hvor et selskab, der virker i flere medlemslande, kommer i en vanskelig finansiel situation. Det samme gælder i tilfælde af overdragelse af forsikringsbestand, hvor flere medlemslande er impliceret. Endelig er det i direktivet mere generelt pålagt de kompetente tilsynsmyndigheder indbyrdes at udveksle de dokumenter og oplysninger, der er tjenlige til udøvelse af tilsynet. Bestemmelser om dette samarbejde foreslås indsat i kapitel XXII om forsikringsrådet.

En del bestemmelser i lovforslaget indeholder i lighed med, hvad der er tilfældet i den gældende lov, en bemyndigelse for handelsministeren til at fastsætte nærmere bestemmelser om indholdet af den pågældende regel. Dette er navnlig tilfældet, hvor det drejer sig om regler, der vanskeligt kan optages i selve lovtæksten på grund af dels deres særlig detaljerede karakter dels deres specielle forsikringstekniske indhold. I medfør af disse bestemmelser vil handelsministeren blandt andet kunne give detaljerede regler om koncessioner og om beregningen af solvensmarginen, jfr. den foreslåede affattelse af lovens § 7 og § 25 sammenholdt med direktivets art. 6, 16 og 17, og om klassificering af risici, jfr. den foreslåede § 19 a, stk. 2, sammenholdt med direktivets art. 7, stk. 2.

I medfør af bemyndigelserne vil ministeren endvidere i de tilfælde, hvor lovforslagets bestemmelser er udformet specielt med henblik på filialer, der er oprettet af selskaber, der har deres hjemsted uden for De europæiske Fællesskaber, kunne gøre de undtagelser fra loven, som skadesdirektivet gør nødvendige for selskaber med hjemsted inden for De europæiske Fællesskaber, jfr. eksempelvis forslaget om ændring af § 127, lovforslagets § 1, nr. 50.

Ved handelsministeriets bekendtgørelse nr. 294 af 5. september 1962 henlagdes visse beføjelser i lov om forsikringsvirksomhed fra handelsministeren til forsikringsrådet. Disse bestemmelser er ved lovforslaget blevet indarbejdet i lovtæksten, uanset om der samtidig er foreslået andre ændringer i de pågældende paragraffer.

Det forventes ikke, at lovforslaget vil få økonomiske konsekvenser for det offentlige. Forsikringsrådets virksomhed finansieres ved afgifter fra forsikringsselskaberne, jfr. lovens § 145.

De nye bestemmelser vil muligvis medføre behov for en mindre forøgelse af forsikringsrådets personale såvel akademisk som kontoruddannet. Størrelsen af personaleforøgelsen kan ikke på forhånd angives, idet den vil afhænge af den arbejdsbyrde, som den forøgede tilsynsvirksomhed vil komme til at medføre.

Til de enkelte ændringsforslag i lovforslagets § 1 bemærkes:

Til nr. 1.

Ændringen af § 2, stk. 1, litra c, er nødvendiggjort ved, at lovgivningen om offentlig sygeforsikring er blevet afløst af lov nr. 311 af 9. juni 1971 om offentlig sygesikring, hvorefter sygesikringen ikke længere bygger på et forsikringsprincip.

Litra d må ophæves, da de pågældende brandforsikringsvirksomheder ifølge lovforslaget fremtidig vil blive omfattet af loven.

Litra e må ophæves, idet de krigsforsikringsinstitutter, der er oprettet i henhold til lov nr. 141 af 29. april 1955 om danske skibes forsikring mod krigsfare og lov nr. 184 af 4. maj 1939 om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs med senere ændringer fremtidig vil være omfattet af loven.

De i medfør af lov nr. 208 af 21. maj 1969 om krigsforsikring af fast ejendom og løssøre oprettede krigsforsikringsforbund er imidlertid fortsat undtaget fra lov om forsikringsvirksomhed, jfr. det nye stk. 4. Når disse forbund ikke er medtaget som en undtagelse under stk. 1, skyldes det, at denne virksomhed ikke er forsikringsvirksomhed i direktivets forstand, men en fordelingsvirksomhed af speciel karakter (offentligretlig byrdeudligning).

Med henblik på at fastsætte området for skadesforsikring i overensstemmelse med skadesdirektivets art. 2 bemyndiges i et nyt stk. 6 handelsministeren til at foretage den nødvendige afgrænsning mellem livsforsikringsvirksomhed og anden forsikringsvirksomhed.

Til nr. 2.

Ifølge skadesforsikringsdirektivets art. 8 kan en af direktivet omfattet forsikringsvirksomhed kun udøves af aktieselskaber og gensidige selskaber, hvilket svarer til den nugældende bestemmelse i § 4, stk. 1, 1. pkt.

I henhold til 2. pkt. udøver imidlertid for tiden 2 selskaber, der hverken er organiseret som aktieselskab eller gensidigt selskab, forsikringsvirksomhed. Disse selskaber vil derfor ikke kunne fortsætte under den hidtil anvendte selskabsform, og § 4, stk. 1, 2. pkt., foreslås som følge heraf ophævet. I forbindelse hermed har man i lovforslagets §§ 4-9 foreslået regler for, hvorledes disse selskaber vil kunne omdannes for at kunne opfylde direktivets bestemmelser, uden at det vil skabe større vanskeligheder for selskaberne.

Ifølge direktivets art. 8 er det dog tillige tilladt at drive forsikringsvirksomhed i en offentligretlig form, hvis det sker på samme vilkår, som gælder for privatretlige virksomheder. De under bemærkning-

gerne til lovforslagets § 1, nr. 1, nævnte krigsforsikringsinstitutter vil således kunne fortsætte deres hidtidige virksomhed.

Til nr. 3 og 4.

Den hidtidige bestemmelse i § 5, stk. 3, foreslås ophævet, da den må anses for at være i strid med direktivets art. 8, stk. 1, litra b. § 5, stk. 1, er herefter formuleret i overensstemmelse med direktivets bestemmelser.

Den foreslåede formulering af § 5, stk. 3, svarer til den gældende § 5, stk. 4, 1. pkt. Det foreslåede stk. 4, 1. pkt., svarer herefter til gældende stk. 4, 2. pkt.

Det nye § 5, stk. 4, 2. pkt., er formuleret i konsekvens af det foreslåede nye § 2, stk. 6.

Til nr. 5.

Ændringen af § 5, stk. 5, er redaktionel.

Til nr. 6.

Den nye § 7, stk. 1, er foranlediget af direktivets art. 6, hvorefter skadesforsikringsvirksomhed kun vil kunne udøves, når tilladelse (koncession) er givet af vedkommende medlemslands tilsynsmyndighed.

Koncession kendes i dansk lovgivning for tiden kun for specielle brancher, f. eks. lovpligtig ulykkesforsikring.

Efter direktivets indhold skal koncession kun indføres for skadesforsikring. Da det imidlertid vil være vanskeligt at administrere denne ordning alene for skadesforsikring, foreslås den tillige indført for livsforsikring.

Hensigten med stk. 1, 2. pkt., er at fastslå, at der består en ret til at få koncession, når betingelserne herfor er opfyldt. Koncessionen kan således ikke nægtes, fordi der ikke skønnes at være behov for selskabet, jfr. direktivets art. 8, stk. 4.

Til nr. 7.

Ændringen af § 7, stk. 2, er en følge af koncessionsprincippets indførelse.

Til nr. 8.

Ændringen af § 8, stk. 2, er redaktionel.

Til nr. 10.

Efter direktivets art. 8, stk. 1, litra c, skal der ved ansøgning om koncession fremlægges en driftsplan. Da driftsplanen er et væsentligt led i bedømmelsen af selskabets arbejdsgrundlag, vil det være rimeligt, at stifterne giver en orientering herom på den stiftende generalforsamling. Derfor foreslås tilføjelsen til § 17, stk. 2.

Til nr. 11 og 13.

Ændringerne af § 18 og § 19, stk. 1, er en følge af koncessionsprincippet.

Til nr. 14.

Bestemmelsen i forslaget § 19 a, stk. 1, er nødvendiggjort af den i direktivets art. 9 foreskrevne driftsplan.

Bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., indeholder bl. a. hjemmel til, at handelsministeren kan fastsætte det åremål, for hvilket driftsplanen skal udarbejdes. Dette skyldes, at valget af åremål vil kunne være forskelligt, eftersom det drejer sig om skades- eller livsforsikring. Efter direktivets art. 9, litra f, er det 3 år for skadesforsikring, medens det efter dansk praksis er 5 år for livsforsikring.

Bestemmelsen i stk. 2 er nødvendiggjort af direktivets art. 7, hvorefter koncessionen gives særskilt for hver forsikringsklasse eller grupper af klasser. I bilaget til direktivet er fastlagt, for hvilke klasser koncessionen kan gives.

Med hjemmel i stk. 2, 2. pkt., kan handelsministeren udfærdige nærmere regler indeholdende bl. a. den i bilaget fastlagte klassifikation.

Ifølge art. 12 i direktivet skal enhver beslutning om afslag på ansøgning om koncession være klart begrundet, ligesom der skal være adgang til domstolsprøvelse for enhver beslutning om afslag. Dette følger allerede af gældende dansk lovgivning og praksis, jfr. lovens § 143. Den samme adgang til domstolsprøvelse skal efter direktivets art. 12, 3. pkt., fastsættes for det tilfælde, at tilsynsmyndigheden ikke har afgivet udtalelse om koncessionsansøgningen inden for en frist af 6 måneder fra datoen fra modtagelsen.

Allerede efter gældende danske regler har den, der vil påberåbe sig myndighedernes passivitet, adgang til at indbringe sagen for domstolene. For udtrykkeligt at gøre det klart, at ansøgerens retsstilling er som anført i direktivet, foreslås imidlertid som § 19 a, stk. 3, indført en bestemmelse, der svarer til direktivets art. 12, 3. pkt.

Til nr. 15.

Bestemmelserne i den gældende lovs § 21, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., foreslås ophævet, da det er en selvfølge, at forsikringsrådet, forinden koncession gives, skal gennemgå ansøgningerne med bilag, eventuelt kræve yderligere oplysninger samt påse, at grundlaget for virksomheden er i overensstemmelse med den gældende lovgivning.

Den foreslåede § 21, stk. 1, svarer til den hidtil gældende § 21, stk. 2, 2. pkt., med den ændring, der følger af koncessionsprincippet.

Bestemmelsen i stk. 2 skyldes, at bygningsbrand-

forsikring foreslås omfattet af loven, og at hensynet til trediemands interesser, navnlig panthavernes, kan tale for at forsikringsbetingelserne skal godkendes. Disse er hidtil blevet godkendt af justitsministeriet.

Til nr. 16.

Ændringen af § 24, stk. 2, er redaktionel.

Det foreslåede § 24, stk. 3, er en følge af koncessionsprincippet's indførelse.

Forslagets stk. 4 og 5 svarer til de gældende stk. 3 og 4. Det gældende stk. 5 er udgået som overflødig.

Til nr. 17.

Et forsikringselskab skal i henhold til direktivet opfylde bestemte økonomiske krav. Reglerne herom er i hovedtræk følgende:

Et selskab skal have en i forhold til den samlede virksomhed tilstrækkelig basiskapital, hvis størrelse bestemmes ved beregning af en solvensmargin, jfr. om dette begreb nedenfor s. 17.

Solvensmarginen beregnes på grundlag af enten årets præmier eller de sidste 3 — i visse tilfælde 7 — års gennemsnitlige skader.

Basiskapitalen, der skal svare til den beregnede solvensmargin, omfatter ifølge art. 16 navnlig:

1. den indbetalte aktiekapital, eller for et gensidigt selskab den indbetalte garantikapital eller grundfonden,
2. halvdelen af den del af aktie- eller garantikapitalen, der endnu ikke er indbetalt, for så vidt den indbetalte del er nået op på 25 pct. af aktie- eller garantikapitalen,
3. lovmæssige eller frie reserver uden forbindelse med forsikringsmæssige forpligtelser,
4. overført overskud samt
5. med tilsynsmyndighedernes godkendelse skjulte reserver hidrørende fra undervurdering af aktiver eller overvurdering af forpligtelser inden for visse grænser.

Den beregnede solvensmargin fremkommer som det højeste af følgende to resultater:

Første resultat (præmiebasis):

De årlige præmieindtægter gøres op. Ved opgørelsen medregnes samtlige i det sidste regnskabsår forfaldne præmier for selskabets direkte tegnede forsikringer, hvortil lægges præmier for eventuel overtagen genforsikring. Der sker intet fradrag for den afgivne genforsikring.

Af den samlede præmieindtægt skal solvensmarginen beregnes på grundlag af følgende procentsatser: Præmieindtægt indtil 10 mio. RE (75 mio. kr.): 18 pct.

Præmieindtægt over 10 mio. RE (75 mio. kr.): 16 pct.

Første resultat fremkommer ved multiplikation af den således beregnede sum med det forhold, der for det sidste regnskabsår består mellem størrelsen af de forsikringsydelse, der påhviler virksomheden efter afgivelse til genforsikring, og forsikringsydelsernes bruttobeløb; dette forhold kan i intet tilfælde være under 50 pct.

Andet resultat (skadebasis):

Skadesgennemsnittet udregnes for de sidste 3 år (dog regnes med 7 år for selskaber, der væsentligst tegner storm-, hagl- og frostskadeforsikringer). Ved skadesgennemsnittet forstås kort udtrykt 1/3, henholdsvis 1/7 af de i hele perioden betalte skader i såvel direkte forsikring som forsikringer overtaget i genforsikring. Beløbet reguleres ved, at der til summen af skader lægges den skadesreserve, der er afsat ved udgangen af det sidste regnskabsår og fradrages den skadesreserve, der var afsat ved periodens begyndelse.

Af skadesgennemsnittet skal solvensmarginen beregnes på grundlag af følgende procentsatser:

Skadesgennemsnit indtil 7 mio. RE (52,5 mio. kr.): 26 pct.

Skadesgennemsnit over 7 mio. RE (52,5 mio. kr.): 23 pct.

Andet resultat fremkommer ved multiplikation af den således beregnede sum med det forhold, der for det sidste regnskabsår består mellem størrelsen af de skader, der påhvilede virksomheden efter afgivelse til genforsikring, og skadernes bruttobeløb; dette forhold kan i intet tilfælde være lavere end 50 pct.

Solvensmarginen udgør herefter det højeste af de 2 resultater.

For at et selskab kan opfylde solvenskravene, skal dets basiskapital mindst dække den beregnede solvensmargin.

Garantifonden.

Uanset størrelsen af den beregnede solvensmargin skal basiskapitalen altid udgøre et mindstebeløb, jfr. § 25, stk. 2. Dette mindstebeløb benævnes i direktivet garantifond.

Garantifonden udgør en trediedel af solvensmarginen, dog mindst:

400.000 RE (ca. 3 mio. kr.) ved virksomhed i bl.a. ansvar i auto-, sø-, luftfart-, almindelig ansvars- samt kredit- og kaufionsforsikring.

300.000 RE (ca. 2¼ mio. kr.) ved virksomhed i bl.a. ulykkes-, syge-, autokasko-, jernbanekasko-,

F. t. l. vedr. forsikringsvirksomhed.

luftfartkasko-, søkasko-, transport- og brandforsikring.

200.000 R.E (ca. 1½ mio. kr.) bl.a. ved rethjælpsforsikring.

For gensidige selskaber reduceres garantifondens minimumsstørrelse med 25 pct. af de anførte beløb.

Såfremt et selskabs egenkapital, bestemt efter art. 16, stk. 1, ikke længere er tilstrækkelig til at dække solvensmarginen, skal tilsynsmyndigheden i hovedsædet land forlange en plan med henblik på genoprettelse af den finansielle stilling (jfr. art. 20).

Kan egenkapitalen ikke dække garantifonden, vil det kunne medføre alvorligere virkninger, f. eks. krav om porteføljeoverdragelse, og tilsynsmyndigheden kan træffe alle nødvendige forholdsregler til beskyttelse af de forsikredes interesser. Koncessionen kan tillige tilbagekaldes.

Direktivets art. 16 giver regler, hvorefter et selskabs kapitalgrundlag bedømmes ikke alene ud fra selskabskapitalen, men også under hensyntagen til de reserver, som findes til supplerende af selskabskapitalen.

Direktivets almindelige retningslinier svarer i store træk til, hvad der efter den bestående regel i lovens § 25, stk. 1, gælder for livsforsikring. Efter lovforslaget bliver reglerne fælles for livsforsikring og for skadesforsikring. Kravet om en aktiekapital på mindst 1 mio. kr. er ikke medtaget, idet dette krav på grund af udviklingen i priser og lønninger ingen betydning har i dag.

Direktivets art. 16 giver for skadesforsikringsvirksomhed nærmere regler om beregningen af det nødvendige kapitalgrundlag og definerer, hvad der kan henregnes til kapitalgrundlaget. Art. 16 anvender udtrykket „solvensmargin“ både som betegnelse for det faktiske kapitalgrundlag i stk. 1, og som betegnelse for det beregnede beløb for det nødvendige kapitalgrundlag i stk. 3. For at skaffe tilstrækkelig klarhed er der i lovforslaget anvendt to forskellige definitioner, således at det faktiske kapitalgrundlag, bestemt efter reglerne i art. 16, stk. 1, betegnes som basiskapital, medens det beregnede beløb i henhold til art. 16, stk. 3, betegnes som selskabets solvensmargin, der er bestemmende for, hvor stor basiskapitalen mindst skal være.

I forslaget § 3 gives der handelsministeren bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser om, hvilken del af selskabets formue, der kan henregnes til basiskapitalen. For livsforsikrings vedkommende betyder dette som nævnt ingen ændring, idet de foreslåede regler svarer til gældende lovgivning sammenholdt med praksis.

Skadesforsikringselskaber skal opfylde reglerne i direktivets art. 16, stk. 1. Disse bestemmelser er

stort set ens for aktieselskaber og gensidige selskaber, jfr. forslaget § 1, nr. 20. Bestemmelserne forudsætter, at der for tilsynsmyndighederne er forelagt et regnskab, og at bestemmelsen af basiskapitalens størrelse sker efter en gennemgang af dette regnskab. Basiskapitalen udgøres i alt væsentligt af passiver i det af tilsynsmyndigheden reviderede regnskab, jfr. bemærkningerne foran.

Det nye i de foreslåede bestemmelser er således, at de hidtil for forsikringsaktieselskaber gældende absolutte beløb falder bort, og at aktiekapitalens størrelse fastsættes som et led i bedømmelsen af det samlede kapitalgrundlag. Denne beregning må følge de i direktivet fastsatte beregningsmetoder, jfr. bemærkningerne foran. Dog er det fastsat i forslaget § 4, at aktiekapitalen mindst skal svare til de krav, som aktieselskabsloven indeholder.

Bestemmelsen i stk. 5 træder i stedet for den nugældende regel i § 25, stk. 3. Den foreslåede regel giver mulighed for ved generelle administrative forskrifter at nedsætte det i forslaget § 2 omhandlede mindstebeløb, der beregnes efter reglerne i direktivets art. 17. Nedsættelse kan imidlertid ikke ske for en forsikringsvirksomhed, der omfattes af direktivet, jfr. dog art. 30, stk. 2, litra b. Reglen kan få betydning for livsforsikrings- og genforsikringsvirksomhed, der ikke omfattes af direktivet, men størst betydning vil den kunne få for gensidige selskaber, som kan undtages fra direktivets bestemmelser i medfør af dets art. 3. Det vil her ved være af betydning, om en driftsplan viser, at selskabet ikke tilstræber en sådan størrelse, at det inden for en overskuelig fremtid vil blive omfattet af direktivets bestemmelser, samt om risikoudligningen inden for selskabets forsikringsbestand er sådan, at det ikke af sikkerhedsmæssige grunde er nødvendigt at kræve de sædvanlige mindstebeløb overholdt.

Til nr. 20.

Den foreslåede nye § 45 foreskriver, at gensidige forsikringselskaber for at kunne drive virksomhed skal være i besiddelse af en basiskapital, herunder garantikapital, der med visse undtagelser fastsættes efter tilsvarende regler, som foreslås for forsikringsaktieselskaber, jfr. lovforslaget § 1, nr. 17, og direktivets art. 16 og 17. § 45 skal ligesom § 25 gælde både for skadesforsikrings- og livsforsikringsvirksomhed med de nedenfor nævnte undtagelser for livsforsikring.

Det foreslåede stk. 6 betyder, at der som hidtil ikke stilles bestemte krav til gensidige skadesforsikringselskabers egenkapital, jfr. den gældende § 45, stk. 1 og 3.

Af stk. 1 følger, at et gensidigt selskab i visse tilfælde kan stiftes uden garantikapital, f.eks. hvis selskabets åbningsstatus og den ved stiftelsen udarbejdede driftsplan udviser tilstrækkelig basiskapital.

For de gensidige selskaber gælder der på nedenævnte punkter særlige regler, som har forbindelse med disse selskabers karakter:

1) Solvensmarginens mindstebeløb (minimumsgarantifonden), jfr. direktivets art. 17, stk. 2, litra c, kan generelt nedsættes med en fjerdedel. Da medlemmerne i et gensidigt forsikringselskab efter dansk ret hæfter for selskabets forpligtelser i tilfælde af dets insolvens, har man foreslået en sådan generel nedsættelse af solvensmarginens mindstebeløb for sådanne selskaber. For gensidige skadesforsikringselskaber, der ikke omfattes af direktivets bestemmelser, kan der dog ske yderligere nedsættelse af mindstebeløbet, jfr. forslaget § 45 sammenholdt med § 25, stk. 5. Bestemmelsen om nedsættelse af solvensmarginens mindstebeløb skal ikke gælde for livsforsikring, hvor de nugældende regler opretholdes, idet en eventuel ændring for livsforsikring i forhold til de foreslåede almindelige regler bør afvente den fremtidige regulering af livsforsikringsvirksomhed inden for De europæiske Fællesskaber. Den nævnte bestemmelse i direktivet danner grundlaget for forslaget § 45, stk. 3.

2) Direktivets art. 16, stk. 1, indeholder en regel, som hidtil ikke har været kendt i dansk forsikringslovgivning. Bestemmelsen vil betyde, at et gensidigt selskab, der arbejder med variable præmier, foruden de på status opførte reserver, der kan medregnes til basiskapitalen, kan medregne en kvasireserve, som beregnes på grundlag af selskabets mulighed for at opkræve tillægspræmier for de allerede forløbne regnskabsperioder. Denne reserve kan dog kun udgøre indtil halvdelen af forskellen mellem de præmier, som kunne have været opkrævet og de faktisk opkrævede præmier. Såfremt et selskab har ubegrænsede muligheder for at opkræve tillægspræmier, opfører denne begrænsning ifølge sagens natur, men beløbet kan dog ikke anvendes til dækning af mere end halvdelen af den beregnede solvensmargin. Den nævnte bestemmelse i direktivet danner grundlaget for forslaget § 45, stk. 4. Denne regel gælder ikke for livsforsikring, jfr. forslaget § 5.

En garantikapital i et gensidigt selskab vil kunne tilbagebetales, såfremt det er økonomisk forsvarligt at foretage tilbagebetalingen. Der gælder ikke noget minimum for garantikapitalens størrelse. Det afgørende er alene, om selskabets samlede basiskapital er tilstrækkelig.

Til nr. 22.

Den foreslåede bestemmelse i § 55 a er foranlediget af direktivets art. 15, stk. 1, hvorefter en medlemsstat, på hvis område et forsikringselskab udøver sin virksomhed, skal pålægge dette at afsætte tilstrækkelige tekniske reserver og bestemme størrelsen heraf i medfør af fastsatte regler eller gældende praksis.

Efter den gældende lovs § 76 skal der ved et livsforsikringselskab være ansat en aktuar til at foretage de nødvendige forsikringstekniske beregninger og undersøgelser.

Efter praksis har dog også skadesforsikringselskaber skullet sørge for nødvendig sagkundskab ved beregning af de tekniske reserver m. v. På baggrund af direktivets bestemmelser må det imidlertid anses for nødvendigt at have en udtrykkelig bestemmelse herom for så vidt angår skadesforsikringselskaber.

Det er herefter fundet naturligt at flytte de gældende bestemmelser om aktuarer fra § 76, således at disse beslægtede regler samles i § 55 a og derved knyttes til reglerne om bestyrelse og direktion.

Ved det nye stk. 4 er der foreslået en ændring i forhold til den gældende § 76, stk. 3, ved at erstatte ordene „har ansvaret for“ med ordene „skal påse“ for at tydeliggøre, at ansvaret påhviler direktion og bestyrelse. Dette gælder allerede efter almindelige principper, som ikke bør fraviges på dette område.

Aktuaren udfører et arbejde som medarbejder for ledelsen, der på dette som på andre områder må skaffe sig medhjælp i det omfang, den ikke selv råder over de nødvendige kvalifikationer. Det særlige for aktuarens vedkommende i modsætning til anden medhjælp for bestyrelse og direktion er herefter hans særlige og direkte oplysningspligt over for forsikringsrådet.

Til nr. 25.

Bestemmelserne i § 76 er foreslået flyttet til en ny § 55 a, stk. 2-4, jfr. lovforslagets § 1, nr. 22.

Til nr. 26.

Ændringerne i § 85, stk. 2, og § 87, stk. 2, er redaktionelle.

Til nr. 27.

§ 96 indeholder regler om de tilfælde, hvor forsikringsrådet har adgang til at gribe ind over for et skadesforsikringselskab, der ikke vil eller kan overholde lovgivning og vedtægter, eller som er inde i en økonomisk situation, som bringer forsikringstagerens interesser i fare.

De foreslåede bestemmelser i § 96, stk. 2 og 3, er en følge af direktivets art. 20, stk. 2 og 3.

Bestemmelsen i stk. 4 er en konsekvens af de nye

regler om driftsplaner, jfr. den foreslåede § 19 a og § 96, stk. 2 og 3.

Til nr. 28.

Gennemførelsen af koncessionsprincippet sammenholdt med direktivets art. 22 nødvendiggør, at der gives regler for, i hvilke tilfælde forsikringsrådet kan tilbagekalde et selskabs koncession helt eller delvis. Den foreslåede § 96 a bygger på den nævnte bestemmelse i direktivet.

Direktivet taler ikke om en delvis tilbagekaldelse af koncessionen, men det er en selvfølge, at en delvis tilbagekaldelse vil kunne finde sted, når betingelserne for en fuldstændig tilbagekaldelse er til stede.

En delvis tilbagekaldelse af koncessionen vil betyde, at selskabet må ophøre med at tegne forsikringer inden for de brancher, som ikke længere omfattes af dets koncession. Dette vil navnlig forekomme i tilfælde af en rekonstruktion af et selskab, for hvilket nogle brancher har været særlig tabgivende, så at en udelukkelse af disse brancher vil formindske kravene til selskabets basiskapital.

For alle tilfælde af tilbagekaldelse af koncessionen vil den umiddelbare virkning være den samme som efter den gældende lovgivning, d. v. s. at selskabet må standse nytegninger af forsikringer i de pågældende brancher. Derefter står der tilbage at træffe afgørelse om selskabets virksomhed med forvaltning af de forsikringer, som allerede er tegnet.

Som regel må disse spørgsmål løses i forbindelse med en rekonstruktionsplan, som tilsigter en genoprettelse af selskabets økonomiske stilling, jfr. den foreslåede § 96, stk. 2 og 3. Det afgørende vil være at sikre, at de forsikredes interesser ikke udsættes for fare. Det kan i nogle tilfælde være hensigtsmæssigt, at forsikringsbestanden overdrages til et andet forsikringsselskab; kan dette ikke ske, må der finde en afvikling sted, f.eks. ved at bringe forsikringerne til ophør. Overdragelse af forsikringsbestanden vil i givet fald finde sted efter de almindelige regler i § 98.

Der kan i givet fald også være tale om en sammenlutning med et eller flere andre selskaber, jfr. § 99. Samtidig må forsikringsbestanden overdrages efter reglerne i § 98.

Er det ikke muligt at rekonstruere selskabet, vil en frivillig likvidation kunne gennemføres under forudsætning af, at der ikke opstår fare for, at selskabet under likvidationen bliver insolvent. Også i denne situation vil det være af betydning for sikringen af forsikringstagerinteresserne, at en overdragelse af forsikringsbestanden finder sted. Det vil kunne afkorte likvidationen og mindske de admini-

strative udgifter ved afviklingen af selskabets virksomhed.

I tilfælde af tvangslikvidation, jfr. § 96, stk. 5, vil koncessionen blive tilbagekaldt, idet betingelserne for tilbagekaldelse i § 96 a, stk. 1, nr. 3, i almindelighed vil være opfyldt. Overdragelse af forsikringsbestanden i tilfælde af tvangslikvidation finder sted efter reglerne i § 97.

Ifølge direktivets art. 22, stk. 3, skal enhver beslutning om tilbagekaldelse af en koncession eller om afbrydelse af virksomheden klart begrundes og meddeles den pågældende virksomhed. De enkelte medlemsstater skal fastsætte adgang til domstolsprøvelse af en sådan beslutning. Bestemmelser sigtende hertil er foreslået under § 1, nr. 64.

Til nr. 29.

Ændringen i § 97, stk. 1, medfører, at forsikringsrådet i tilfælde af likvidation kan tillade, at en forsikringsbestand overdrages til såvel indenlandske forsikringsselskaber som udenlandske forsikringsselskaber, som driver virksomhed her i landet. Forslaget må ses i sammenhæng med de i lovforslagets § 1, nr. 61, nævnte nye regler om tilsyn, som medfører, at forsikringsrådet får et nærmere samarbejde med de udenlandske selskabers egne tilsynsmyndigheder, der har den egentlige kontrol med deres virksomhed.

Forslaget må tillige ses i sammenhæng med de foreslåede regler om skærpet kontrol med udenlandske selskaber, der er etableret her i landet. Overdragelse af forsikringsbestanden kan kun ske til et selskab, som er etableret her i landet efter regler om udenlandske forsikringsselskaber (kap. XX), og forsikringsrådet afgør i hvert enkelt tilfælde, om man ønsker at acceptere et udenlandsk selskabs tilbud. Reglerne vil medføre større mulighed for, at forsikringsbestanden kan overdrages til det selskab, som giver det for forsikringstagerne mest fordelagtige tilbud, og således medføre, at en likvidation straks kan afsluttes i modsætning til de tilfælde, hvor en overdragelse af forsikringsbestanden viser sig vanskelig, og likvidationen må strække sig over et længere tidsrum med store omkostninger til følge.

Til nr. 30.

Ændringen i § 97, stk. 2, er en følge af direktivets art. 21. Forsikringstagerne kan herefter ikke forhindre, at overdragelsen finder sted, når forsikringsrådet har givet sin tilladelse, men de kan afgive en udtalelse, som dog ikke er bindende for forsikringsrådet ved beslutningen om forsikringsbestandens overdragelse.

Til nr. 31.

Opretholdelse af den nugældende § 97, stk. 3, er uforenelig med direktivets art. 21, hvorefter hel eller delvis overdragelse af en forsikringsbestand har fuld gyldighed over for de pågældende forsikringstager. Denne samlede overdragelse er i forsikringstagerens interesse, idet den øger muligheden for at få bestanden overdraget og dermed for at undgå tab.

Til nr. 32.

Reglen i den foreslåede § 97, stk. 4, om nedsættelse af opsigelsesfristen i forbindelse med overdragelsen er foreslået for i forsikringstagerens interesse at lette muligheden for at få bestanden overdraget, idet dette vil kunne gøre det mere attraktivt for selskabet at overtage en bestående forsikringsbestand. Den afkortede opsigelsesfrist vil dog ikke blot gælde for selskabet, men også for forsikringstagerne.

Til nr. 33.

Det nye 2. pkt. i den foreslåede § 97, stk. 5, skyldes reglen i direktivets art. 21, stk. 2, som gør det nødvendigt at ophæve de hidtidige bestemmelser i gældende lovs § 97, stk. 3, om forsikringstageres adgang til opsigelse af forsikringer. Forsikringstagerens retsstilling over for selskaberne er reguleret i forsikringsaftalelovens §§ 26 og 27. Deres adgang til at ophæve forsikringerne bliver reguleret ved, at disse bestemmelser ikke gælder, når overdragelse har fundet sted.

Til nr. 34.

Ændringen i § 98, stk. 2, følger af direktivets art. 21 og er i overensstemmelse med lovforslagets § 1, nr. 30 (§ 97, stk. 2).

Til nr. 35.

Den hidtidige regel i § 98, stk. 3 og 4, er i strid med direktivets art. 21 og må derfor ophæves. Det nye stk. 3 har samme baggrund som bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 33 (§ 97, stk. 5).

Til nr. 36.

Da bestemmelserne i § 99, stk. 1, om forsikringstageres adgang til at modsætte sig en sammensmeltning og om deres ret til at opsigere deres forsikringer er i strid med direktivets art. 21, foreslås de herom gældende bestemmelser ophævet. Forsikringsrådets tilladelse kræves dog fortsat som en betingelse for, at en sammensmeltning skal være gyldig.

Det nye stk. 2 har samme baggrund som lovforslagets § 1, nr. 33 (§ 97, stk. 5).

Ophævelsen af gældende stk. 2 er en følge af ophævelsen af § 97, stk. 3.

Den gældende § 99, stk. 3, foreslås ophævet, da det er fundet overflødig at præcisere, at selskaber,

der stiftes i forbindelse med fusion, skal overholde reglerne om stiftelse af et selskab, andragende om koncession, stadfæstelse af vedtægter og anmeldelse til forsikringsregisteret.

Til nr. 37.

§ 110, stk. 1, er foreslået ændret for at opnå den af direktivet tilsigtede ligestilling mellem gensidige selskaber og aktieselskaber.

I stk. 2 er foretaget en redaktionel ændring som følge af ændringen af stk. 1.

Til nr. 38.

Udeladelsen i § 111, stk. 1, af ordene „hvoraf mindst én skal være statsautoriseret“ er en følge af det foreslåede stk. 2.

I stk. 1 er det fastsat, at mindst én af revisorerne i et forsikringsselskab skal være statsautoriseret. Denne regel skal fremtidig tillige gælde for gensidige skadesforsikringsselskaber med særligt begrænset formål efter lovens kapitel XIX. Kravet om ensartede regler for alle selskaber er begrundet i den almindelige udvikling i retning af en begrænsning af de for visse selskaber gældende undtagelser fra lovens hovedregler, jfr. lovens kapitel XIX.

Der er foreslået en hjemmel til at fravige kravet om statsautoriseret revisor på visse særlige betingelser, som bl. a. tager sigte på de af lovens kapitel XIX omfattede selskaber. Der tænkes her især på de tilfælde, hvor kravet skønnes at være uforholdsmæssig byrdefuldt under hensyntagen til omfanget af selskabets virksomhed, og hvor det samtidig er forsvarligt under hensyntagen til forsikringsrådets tilsyn.

I stk. 3 foreslås at koncerner eller samarbejdende grupper af selskaber skal have fælles revisor. Dette svarer til forsikringsrådets nugældende praksis og er i overensstemmelse med princippet i § 88, stk. 2, i lov nr. 370 af 13. juni 1973 om aktieselskaber.

Til nr. 39.

Ændringen i § 112 er redaktionel.

Til nr. 40.

Den foreslåede nye formulering af § 114 indebærer en ny afgrænsning af den kreds af forsikringsselskaber, der kan være omfattet af de særlige regler i lovens kapitel XIX. Baggrunden herfor er, dels at en ændring er nødvendig på grund af skadesdirektivets art. 3, dels den udvikling på forsikringsområdet i retning af større enheder, som er sket i de senere år.

For selskaber med særligt begrænset formål indeholder de gældende bestemmelser i kapitel XIX forskellige lempelser fra lovens almindelige bestemmelser. Lempelserne gælder navnlig reglerne om stif-

telse af et sådant selskab, om regnskabsafklæggelse og om udgifter til tilsyn.

Baggrunden for disse lempelser er navnlig det forhold, at forsikringstagerne i et sådant selskab ofte selv vil være i stand til at udøve den fornødne kontrol med selskabet, således at det offentliges kontrol ikke behøver at være så indgående som ved andre selskaber. Dette står bl. a. i forbindelse med, at selskabet kun må tegne forsikringer inden for lokalt afgrænsede områder, at selskabet ikke må tegne særligt risikobetonede forsikringer, og at selskabet ikke må tegne forsikringer for længere perioder end ét år ad gangen. De selskaber, for hvilke der gælder lempelser, er navnlig sådanne, som tegner brandforsikring, søforsikring, storm- og haglskade-forsikring, husdyrforsikring eller syge- og ulykkesforsikring.

Udviklingen har imidlertid medført, at der er sket en stærk foreøgelse af risikoen inden for de fleste af de nævnte forsikringsområder, ligesom risikoen i mange tilfælde er blevet af en sådan art, at det ofte vil være vanskeligt for selskabets medlemmer selv at vurdere denne, og for storm- og haglskadeselskaber har det specielt vist sig, at disse vanskeligt kan drives af lokalt afgrænsede selskaber. Hertil kommer, at i dag har mange af disse selskaber en præmieindtægt af en sådan størrelse, at de omfattes af direktivets bestemmelser, d.v.s. en præmieindtægt på mere end 7,5 mio. kr., eller inden for en kortere årrække vil blive omfattet af disse, og det vil da ikke være hensigtsmæssigt, at nogle af de selskaber, der tegner de ovennævnte forsikringer, underkastes det almindelige tilsyn, medens andre selskaber, der tegner de samme forsikringer, underkastes et lempeligere tilsyn.

Det er derfor foreslået, at det lempeligere tilsyn kun kommer til at omfatte selskaber, der udelukkende tegner enten syge- og ulykkesforsikringer eller husdyrforsikringer, hvor forsikringstagerne normalt vil være i stand til at udøve den fornødne kontrol. For syge- og ulykkesforsikrings vedkommende er det endvidere en betingelse, at de forsikrede tillige er forsikringstager, idet man derved tilligodser den hidtil gældende forudsætning om, at kapitel XIX fortrinsvis skal omfatte selskaber, hvor forsikringstagerne selv skal være i stand til at have overblik over virksomheden.

Efter de gældende bestemmelser må et af kapitel XIX omfattet selskab kun tegne forsikringer inden for det amt, hvor selskabet har sit hjemsted, eller hvis handelsministeren tillader det, inden for amter, der støder op til det amt, hvor selskabet har sit hjemsted. Som følge af omlægningen af amterne og under hensyn til principperne i direktivet foreslås

det at ophæve den hidtil bestående stedlige begrænsning. Der vil dog ikke være noget til hinder for, at disse selskaber begrænser deres virksomhed til et mindre område. Dette vil kunne få indflydelse på størrelsen af den kapital, som et sådant selskab skal være i besiddelse af. Disse selskaber undtages fra skadesforsikringsdirektivets bestemmelser i medfør af dettes art. 3. Mindstekapitalen vil derfor kunne ansættes til et lavere beløb end angivet i direktivets art. 17, hvis dette er forsvarligt, jfr. nærmere bemærkningerne til nr. 17 (§ 25, stk. 5).

Virkningen af, at en række gensidige selskaber fremtidig omfattes af lovens almindelige bestemmelser, vil ikke være byrdefuld for de pågældende selskaber.

Regnskabsbestemmelserne vil blive mere detaljerede, men det drejer sig ikke om en større udvidelse af forpligtelserne.

Selskaberne skal, jfr. lovens § 145, herefter betale fuldt bidrag til forsikringsrådet. Bidraget beregnes på grundlag af præmieindtægten og udgør for tiden ca. 50 øre pr. 1000 kr.'s forsikringspræmie.

Til gengæld vil disse selskaber have mulighed for at udvide virksomheden til kombinerede forsikringer, som vil kunne gøre dem mere konkurrencedygtige, dog under forudsætning af at selskaberne har tilstrækkelig basiskapital til at drive den pågældende virksomhed.

Selskaberne har ikke hidtil haft pligt til at have statsautoriseret revisor, men ved den foreslåede ændring af § 111 er der taget hensyn hertil, således at der vil være mulighed for at dispensere herfra, såfremt ansættelse af en statsautoriseret revisor vil være uforholdsmæssig byrdefuld for et sådant selskab under hensyn til dets størrelse.

Den omstændighed, at et selskab henføres til lovens hovedbestemmelser, er uden betydning for størrelsen af den egenkapital, som måtte være nødvendig. Kapitalens nødvendige størrelse fastsættes efter samme regler for selskaber under kapitel XIX og for selskaber under lovens hovedbestemmelser.

Efter den gældende lovs § 114, litra b, kan de af kapitel XIX omfattede selskaber tegne enhver form for forsikringer dog ikke lovpligtig ulykkesforsikring, motorkøretøjsforsikring, kautions- eller kreditforsikring. I det foreslåede litra a begrænser man som ovenfor nævnt bestemmelsen til at omfatte forsikringer mod ulykke og sygdom eller forsikringer for husdyr.

Litra c, d og e svarer til nugældende § 114, litra c, d og e. Litra f har sin baggrund i skadesforsikringsdirektivets art. 3.

De foreslåede bestemmelser i stk. 2 vil betyde, at selskaber, der omfattes af direktivet, vil blive hen-

ført til lovens hovedbestemmelser, selv om disse selskaber måtte drive en virksomhed af den art, som er beskrevet i stk. 1.

Stk. 2, litra a og b, bygger på direktivets art. 3.

Reglen i litra c har følgende baggrund:

Selv om det pågældende selskab ikke er omfattet af direktivets bestemmelser, men dog driver en virksomhed, der har en sådan karakter eller et sådant omfang, at det vil være påkrævet at stille sædvanlige kapitalkrav til selskabet, vil bestemmelsen føre til, at selskabet henføres under lovens hovedbestemmelser. Ved afgørelsen heraf vil det bl. a. være af betydning, om selskabets virksomhed er landsomfattende eller lokalt begrænset.

Som alt overvejende hovedregel vil de i § 114 beskrevne selskaber ikke have en virksomhed af en størrelsesorden eller af en karakter, der vil nødvendiggøre sædvanlige kapitalkrav. Landsomfattende selskaber (f. eks. fortsættelsessyggekasser) kan dog betegne en undtagelse.

Til nr. 41.

Ændringen i § 115, stk. 4, er redaktionel.

Til nr. 42.

Indføjelser i § 115 af et nyt stk. 5 tilsigter at åbne en mulighed for at fravige lovens almindelige betingelser om udarbejdelse af driftsplan og om kravene til kapitalgrundlaget.

Til nr. 43.

Ændringen af § 116 er en følge af koncessionsprincipets indførelse.

Til nr. 44.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 38 og 40.

Til nr. 45.

Ændringen af § 120, stk. 2, 1. pkt., er redaktionel.

Bestemmelsen i stk. 2, 2. pkt., må ses i forbindelse med, at kredsen af gensidige selskaber, der er omfattet af lovens kapitel XIX, er blevet begrænset ved den foreslåede affattelse af § 114. Dermed ville en række små gensidige skadesforsikringsselskaber, der hidtil har kunnet holdes helt uden for tilsyn, blive omfattet af loven. Dette kan i visse tilfælde virke urimeligt, f. eks. hvis beboerne i et ejendoms-kompleks derved ville blive afskåret fra fortsat at have et glasforsikringsselskab, der er uden for forsikringsrådets tilsyn. Forsikringsrådet får derfor efter forslaget adgang til i de enkelte tilfælde at give den nødvendige dispensation.

Til nr. 47.

De gældende regler vedrørende de bygningsbrandforsikringsselskaber, der er under justitsministeriets tilsyn, findes i anordning af 17. juli 1795 om brandforsikringen for København, i lov af 23. april 1870 om den almindelige brandforsikring for landbygninger, i lov af 14. maj 1870 om brandforsikring af købstadbygninger, i lov nr. 47 af 12. april 1889 om brandforsikringsforeninger for landbygninger — i det følgende betegnet 1889-loven — og i lov nr. 271 af 28. juni 1920 om udvidelse af brandforsikringslovgivningens gyldighed til de sønderjydske landsdele.

De følgende bemærkninger beskriver i hovedtræk de forandringer, som de foreslåede regler indebærer for bygningsbrandforsikringsselskaberne.

De af de nævnte love omfattede brandforsikringsselskaber måtte oprindeligt kun tegne forsikringer inden for det i vedkommende lov fastsatte lokale område. Denne begrænsning i virksomhedsområde ophævedes imidlertid ved lov nr. 32 af 4. april 1970. I øvrigt er 1889-loven den generelle lov for disse selskaber, og nye selskaber opnår derfor tilladelse til at drive bygningsbrandforsikringsvirksomhed i henhold til denne lov.

Som en betingelse for godkendelse af et bygningsbrandforsikringsselskab gælder efter 1889-lovens § 1, litra b, at medlemmerne skal hæfte for foreningens forpligtelser i forhold til deres forsikringssummer, og de skal med deres forsikrede ejendommers fulde værdier være solidarisk ansvarlige for foreningens forpligtelser, indtil deres forbindelse med foreningen er fuldstændig hævet. Bestemmelsen tilsigter på samme måde som bestemmelserne om reservefond og garantifond at sikre foreningens solvens.

Ifølge § 13, litra s, i lov om forsikringsvirksomhed skal et gensidigt selskabs vedtægter indeholde bestemmelser om medlemmers og garanters ansvar for selskabets forpligtelser og om deres indbyrdes hæftelse. Efter disse regler kan det imidlertid vedtages, at medlemmernes hæftelse skal være af mere begrænset karakter end hæftelsen efter 1889-lovens § 1, litra b. Bestemmelsen forudsætter dog, at der må være en vis form for solidarisk hæftelse for, at der kan foreligge et gensidigt selskab. Der er næppe behov for strengere regler om det solidariske ansvar ved gensidig bygningsbrandforsikring end ved anden gensidig forsikring. Reglerne herom er derfor ikke gentaget i nærværende lovforslag.

Bestemmelser om reservefond findes bl. a. i § 1, litra c, i 1889-loven. Reservefundsreglerne stiller meget betydelige krav til bygningsbrandforsikringsselskabernes solvens og likviditet. Reglerne vil blive afløst af bestemmelserne i lov om forsikringsvirk-

somhed, der bygger på direktivet. Herefter vil der ikke være mulighed for at opretholde særlige regler om reservefonds i bygningsbrandforsikringselskaber. Tilsvarende gælder bestemmelserne om garantifond og startgrundlag, jfr. § 1, litra l og litra m i 1889-loven.

Ifølge § 1, litra i, i 1889-loven skal den erstatning, der udbetales i tilfælde af en ejendoms tilintetgørelse eller beskadigelse, normalt anvendes til bygningens genopførelse. Denne bestemmelse er i dag først og fremmest begrundet i hensynet til at forebygge uagtsom eller forsætlig brandstiftelse.

Præventionshensynet tilgodeses imidlertid af bestemmelser i forsikringsaftaleloven, hvorefter den sikrede ikke har noget krav mod selskabet, hvis han forsætlig fremkalder forsikringsbegivenheden. Efter samme lov skal det, hvis den sikrede fremkalder forsikringsbegivenheden ved grov uagtsomhed, afgøres under hensyn til skyldgraden og omstændighederne i øvrigt, om erstatning skal ydes, og i bekræftende fald med hvilket beløb. Loven indeholder endvidere en bestemmelse om, at selskabet i tilfælde af simpel uagtsomhed kan afkorte indtil 5 pct. i erstatningen.

De nævnte bestemmelser, der kan suppleres med en regel i selskabernes vedtægter om, at udbetaling af forsikringssummen til fri rådighed er afhængig af selskabernes tiltræden i hvert enkelt tilfælde, vil være tilstrækkelige til at varetage det præventive hensyn. De er derfor ikke gentaget i lovforslaget.

Ifølge 1889-lovens § 1, litra i og litra j, må en erstatning for brandskade ikke udbetales til fri rådighed uden panthavernes samtykke. Endvidere skal en branderstatning, når ejerens krav fortabes, fordi skaden skyldes hans forsæt eller uagtsomhed, forbeholdes panthaverne og de andre berettigede i ejendommen. Bestemmelserne har i dag næppe nogen selvstændig betydning ved siden af forsikringsaftalelovens § 86 og § 87 og foreslås derfor ikke opretholdt.

Det er i § 2, litra a, i 1889-loven bestemt, at umyndiges og offentlige stiftelsers midler kan anbringes i ejendomme, hvis bygninger er indtegnet i en godkendt bygningsbrandforsikringsforening. Dette privilegium blev tillagt væsentlig betydning under forhandlingerne forud for 1889-lovens vedtagelse, men privilegiet vil miste sin betydning for selskaberne, når der indføres generelle regler om bygningsbrandforsikring. Hensynet til de umyndige varetages i dag af reglerne om anbringelse af umyndiges midler, jfr. herved § 10 i justitsministeriets bekendtgørelse nr. 330 af 16. september 1966, hvorefter anbringelse af umyndiges midler kun kan ske i faste ejendomme, hvis bygninger er brandforsikrede

i et af staten anerkendt brandforsikringselskab. Reglen i 1889-loven foreslås derfor ikke opretholdt.

At de specielle bygningsbrandforsikringselskaber nu inddrages under lov om forsikringsvirksomhed vil betyde, at de må drive deres virksomhed på samme lovgrundlag som andre skadesforsikringselskaber, bortset fra de i §§ 121 a)-c) foreslåede bestemmelser. De vil ikke længere have en fortrinstilling til at tegne bygningsbrandforsikring, men vil på den anden side kunne få koncession til andre former for forsikringsvirksomhed. Selskaber, herunder aktieselskaber — der hidtil ikke har forsikret mod bygningsbrandskader — vil kunne få koncession hertil.

Bestemmelsen i § 121 a, stk. 1, om pligten til som hovedregel at overtage forsikring af enhver bygning vil ligesom den tilsvarende bestemmelse i 1889-loven næppe få større praktisk betydning, men hensynet til realkreditten taler for en regel, der sikrer, at en forsikringstager altid har adgang til at tegne bygningsbrandforsikring. Selskabet bestemmer de nærmere vilkår for forsikringen.

Undtagelserne i stk. 2 svarer til principperne i § 1, litra a, i 1889-loven. Der er ved formuleringen taget hensyn til de nugældende bestemmelser i selskabernes vedtægter. Bestemmelsen angiver de principielle begrænsninger i selskabernes forpligtelse til at tegne forsikring. En nærmere præcisering kan således ske i selskabernes vedtægter.

Litra a omfatter dels bygninger, der ikke er lovligt opført, dels bygninger der er indrettet i strid med andre brandpræventive bestemmelser, f. eks. bestemmelserne i stærkstrømsreglementet.

Litra b sigter navnlig til ødegårde og andre forladte bygninger, der erfaringsmæssigt frembyder særlig stor brandrisiko. Det forudsættes, at bestemmelsen kun anvendes, hvor der er tale om en væsentlig forøget risiko for den pågældende bygning, således at selskabet ikke kan afvise at forsikre eller ophæve forsikringen for enhver bygning, der henstår ubenyttet.

Ifølge § 1, litra a, i 1889-loven er der ikke forsikringspligt for bygninger, hvor der foregår særlig brandfarlig virksomhed. Denne bestemmelse er ikke opretholdt, da der næppe er behov for en sådan regel. Ønskes en sådan virksomhed forsikret, vil forsikringselskabet ved præmiefastsættelsen kunne tage hensyn til den særlige brandrisiko, der knytter sig til en sådan virksomhed.

Bestemmelserne i § 121 b svarer til § 1, litra f og litra g, i 1889-loven. Udtrykket „præmie“ er anvendt som fællesbetegnelse for forsikringspræmie, kontingent og medlemsbidrag, herunder ekstraordinære medlemsbidrag.

Bestemmelsen i § 121 c svarer til § 2, litra b og litra c, i 1889-loven.

Til nr. 48.

Den foreslåede bestemmelse i § 122, stk. 1, om, at et udenlandsk selskab, der ønsker at oprette en forretningsafdeling her i landet, ikke må drive anden virksomhed end forsikringsvirksomhed, følger af direktivets art. 8, stk. 1, litra b. Direktivet stiller ikke tilsvarende krav til udenlandske selskaber, der har deres hjemsted uden for De europæiske Fællesskaber, men da reglen svarer til gældende praksis, har man fundet det naturligt, at samme regel også gælder for disse selskaber.

Bestemmelsen foreslås i øvrigt ændret for at indføre koncessionsprincippet også for udenlandske selskaber.

Ophævelsen af det gældende stk. 2 står i forbindelse med den foreslåede ændrede affattelse af § 127.

Det foreslåede stk. 2 svarer til det nugældende stk. 3 i § 122, dog med den ændring at handelsministeren foruden at give dispensationer i enkelte tilfælde også generelt kan gøre undtagelse fra kravet om, at et forsikringselskab skal være organiseret som et aktieselskab eller som et gensidigt selskab.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3, 1. pkt., svarer til den gældende retstilstand. 2. pkt. er en følge af direktivets art. 10 og art. 23, der forudsætter, at et udenlandsk selskab kun kan have én generalagent i et andet land.

Til nr. 49.

Den foreslåede § 124, stk. 1, 2. pkt., er en følge af art. 10, stk. 1, litra d.

Stk. 2 og stk. 3 er identiske med de gældende stk. 2 og 4.

Det gældende stk. 3 foreslås ophævet som en konsekvens af art. 10 og art. 23, der forudsætter, at et udenlandsk selskab kun kan have én generalagent.

Det foreslåede nye stk. 4 er en følge af direktivets art. 10, stk. 1, litra d. Direktivet stiller ikke tilsvarende krav til udenlandske selskaber, der har deres hjemsted uden for De europæiske Fællesskaber, men man har fundet det naturligt, at samme regel også gælder for disse selskaber.

Ved det foreslåede stk. 5 sidestilles udenlandske selskaber med indenlandske, således at udenlandske selskaber fremtidig også skal råde over tilstrækkelig sagkundskab til beregning af tekniske reserver ved skadesforsikringsvirksomhed og have en aktuar ved livsforsikringsvirksomhed.

Til nr. 50.

Ændringerne i § 127 tager principielt sigte på, at

det kan forekomme, at selskaber, der ikke i deres hjemland er undergivet betryggende tilsyn, virker her i landet.

Det foreslåede stk. 1, 1. pkt., om de tekniske reserver svarer til det nugældende stk. 3 dog med den ændring, at bestemmelsen fremtidig også kommer til at omfatte et selskabs forpligtelser i fremmed valuta, jfr. direktivets art. 24. Ændringen betyder en øget beskyttelse af forsikringstagerne.

Det foreslåede stk. 1, 2. pkt., svarer til gældende praksis.

Det krav om lokalisering af aktiver svarende til samtlige tekniske reserver, som er indeholdt i det foreslåede stk. 1, vil ikke kunne fraviges, og det gælder også for forretningsafdelinger af selskaber med hjemsted i De europæiske Fællesskaber, jfr. dog art. 24, 3. pkt.

I det gældende stk. 1 kræves det, at selskaber, der ønsker at tegne direkte forsikringer her i landet, skal deponere værdipapirer af en vis værdi. Et sådant krav om deponering kan efter direktivets bestemmelser ikke stilles til skadesforsikringsselskaber, der har hjemsted inden for De europæiske Fællesskaber. For disse selskaber kan derimod kræves, at de ud over, hvad der er nødvendigt til dækning af de tekniske reserver, er i besiddelse af midler svarende til en basiskapital for den forsikringsbestand, der henhører under forretningsafdelingen. Basiskapitalens størrelse bestemmes på samme måde som for indenlandske selskabers vedkommende, jfr. art. 16 og 17, og betyder således en større sikring af forsikringstagerens interesser. Den samme regel finder ifølge direktivet også anvendelse på selskaber, der er hjemmehørende uden for De europæiske Fællesskaber.

Forslagets stk. 2, der indeholder dertil svarende bestemmelser, stiller dog det yderligere krav, at aktiver svarende til kapitalen skal være lokaliseret her i landet. Dette krav kan — modsat hvad der i henhold til stk. 1 gælder for de tekniske reserver — ikke stilles for så vidt angår skadesforsikringsselskaber, der er hjemmehørende inden for De europæiske Fællesskaber. Handelsministeren kan derfor i medfør af forslagets stk. 5 gøre undtagelser for disse selskabers vedkommende. Dette betyder dog ikke en forringelse af forsikringstagerens stilling, da det inden for De europæiske Fællesskaber påhviler tilsynsmyndigheden i den stat, hvor det udenlandske selskab har sit hjemsted, at føre en nøje kontrol med, at vedkommende selskab til stadighed har en basiskapital, der er tilstrækkelig i forhold til den samlede inden- og udenlandske virksomhed, hvortil kommer, at der vil finde et snævert samarbejde sted mellem fællesskabets tilsynsmyndigheder.

F. t. l. vedr. forsikringsvirksomhed.

Efter det foreslåede stk. 4 kræves deponering af værdipapirer svarende til en fjerdedel af solvensmarginens mindstebeløb. Dette krav kan efter direktivet ikke stilles til skadesforsikringselskaber, der er hjemmehørende inden for De europæiske Fællesskaber. Disse selskaber forudsættes derfor undtaget i medfør af stk. 5. Ifølge direktivets art. 23, stk. 2, litra e, kan tilsynsmyndigheden i det land, hvor forretningsafdelingen er etableret, kræve, at vedkommende udenlandske selskab i dette land råder over aktiver, der mindst svarer til halvdelen af solvensmarginens mindstebeløb, jfr. art. 17, stk. 2, og deponerer en fjerdedel af dette beløb som sikkerhed for selskabets forpligtelser. Af hensyn til forsikringstagernes interesser har man dog foreslået, at fjerdedelen beregnes af hele solvensmarginens mindstebeløb.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 5, hvorefter handelsministeren kan gøre undtagelse fra de i stk. 2 og 4 nævnte krav, vil ikke blot kunne anvendes, hvor de i paragraffen stillede krav er strengere, end direktivet tillader i forhold til selskaber med hjemsted i EF-medlemsstaterne, men også over for selskaber, der har deres hjemsted i andre lande, hvis disse landes tilsyn med forsikringselskaber må anses for at være betryggende.

De foreslåede ændringer i § 127 vil i øvrigt betyde en skærpelse af de krav, der stilles til udenlandske livsforsikringselskaber. Dette har særlig betydning i tilfælde, hvor et udenlandsk selskab i et tredie-land, hvor der enten intet tilsyn er med forsikringselskaber, eller hvor dette tilsyn er mindre effektivt, påtænker at oprette en forretningsafdeling her i landet. En yderligere skærpelse er foreslået i § 1, nr. 54, (§ 133, stk. 2).

Til nr. 51.

Den foreslåede § 128, stk. 2, svarer til det gældende stk. 2 med den ændring, at man har fundet det overflødig at anføre, at forsikringsrådet inden forretningsafdelingens optagelse i forsikringsregisteret skal påse, at selskabet opfylder de foreskrevne betingelser for at kunne drive forsikringsvirksomhed her i landet.

Til nr. 52.

Det nye litra g skyldes art. 10, stk. 1, litra a. Denne bestemmelse er ikke foreskrevet med hensyn til selskaber, der er hjemmehørende uden for De europæiske Fællesskaber, men man har fundet det naturligt at lade tilsvarende bestemmelse finde anvendelse på disse selskaber.

Til nr. 53.

Den foreslåede nye § 132, stk. 1, 2. og 3. pkt., står i forbindelse med direktivets afsnit II og III, der nødvendiggør mere detaljerede regler om kontrol med forretningsafdelingens økonomiske forhold og om regnskabsaflæggelse og revision.

Til nr. 54.

De nye bestemmelser i § 133, stk. 2, står i forbindelse med, at depotkravet i den gældende § 127, stk. 1, ophæves. Dette indebærer, at deponering af livsforsikringsmidler til dækning af de tekniske reserver ophører. I stedet skal udenlandske selskaber anvende samme regler som de indenlandske, det vil sige båndlægge aktiverne.

Til nr. 55.

Der henvises til bemærkningerne til nr. 53.

Efter forslaget til § 134, stk. 3, skal de aktiver, som skal tjene til dækning af de tekniske reserver, båndlægges. Derved opnås en ligestilling med livsforsikringsvirksomhed. De foreslåede bestemmelser kan dog ikke anvendes over for selskaber, der har deres hjemsted inden for De europæiske Fællesskaber. Det er derfor i § 134, stk. 3, sidste pkt., foreslået, at handelsministeren kan gøre undtagelse fra kravet om båndlægning.

Til nr. 56 og 59.

De foreslåede ændringer af §§ 135 og 138, stk. 2, skyldes, at der efter den foreslåede ændring i § 127, jfr. §§ 133 og 134, ikke længere bliver tale om depoter for tekniske reserver, men derimod om et depot svarende til en vis solvensmargin.

Til nr. 57 og 58.

Den gældende § 136 omhandler foranstaltninger, der kan iværksættes over for forretningsafdelinger af udenlandske forsikringselskaber, som ikke overholder lovgivningen om forsikringsvirksomhed eller udsætter de forsikredes interesser for fare.

Den foreslåede nye § 136 og § 136 a bygger på skadesforsikringsdirektivets art. 27, jfr. art. 20, og på art. 22, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de under nr. 27 og nr. 28 foreslåede tilsvarende regler i §§ 96 og 96 a om foranstaltninger over for danske forsikringselskaber.

Den i § 136, stk. 3, nævnte afvikling af en forretningsafdeling vil kunne ske efter de almindelige principper for overdragelse af en forsikringsbestand og for likvidation af et selvstændigt forsikringselskab, jfr. henvisningerne til §§ 79-85 og §§ 96 og 97.

Til nr. 60.

Ifølge direktivets art. 10, stk. 1, litra d, skal en generalagent for et i EF hjemmehørende selskab have bopæl eller — for juridiske personer — hjemsted i værtslandet. Der er således ikke hjemmel til — som § 140 a nu giver grundlag for — at fravige dette krav. § 140 a foreslås derfor ændret, således at henvisningen til § 124 udgår. Den fornødne hjemmel til dispensation for så vidt angår kravet om indfødsret findes i § 124. Disse regler skal også gælde for selskaber fra tredielande.

Til nr. 61 og 63.

De foreslåede bestemmelser i § 142 vil især få betydning for det samarbejde mellem EF-landenes tilsynsmyndigheder, der er foreskrevet i skadesforsikringsdirektivet, samt i henhold til eventuelle aftaler inden for OECD.

Retningslinierne for tilsynssamarbejdet i henhold til direktivets regler er nærmere udformet i en af tilsynsmyndighederne udarbejdet rapport med tilhørende protokol.

Den bemyndigelse, der ved § 142, stk. 2, er tillagt handelsministeren til at udfærdige nærmere forskrifter for forsikringsrådets tilsynsvirksomhed, vedrører rådets administration i modsætning til § 141, stk. 1, in fine, der angår forsikringsrådet som sådant.

Samarbejdet mellem tilsynsmyndighederne vil almindeligvis kunne foregå ved videregivelse af oplysninger, der i forvejen er offentlig tilgængelige, enten gennem forsikringsregisteret eller rådets årlige beretning. I de tilfælde, hvor forsikringsrådet videregiver ikke offentligt tilgængelige oplysninger, vil det ske på betingelse af, at de hemmeligholdes også af modtageren.

Til nr. 62.

Ændringen i § 142, stk. 3, er redaktionel.

Til nr. 64.

Baggrunden for de foreslåede bestemmelser i § 143, stk. 3 og 4, er de nye regler om tilbagekaldelse af koncessioner, jfr. forslaget § 1, nr. 28 og 58.

Bestemmelserne er i overensstemmelse med almindelige principper i nyere lovgivning med hensyn til retsbeskyttelsen for borgerne i tilfælde, hvor autorisationer, beskikkelser o.l. fratages dem.

Til nr. 65-67.

De foreslåede ændringer er en følge af koncessionsprincippets indførelse.

Til nr. 68.

§ 148 a, stk. 1, vedrører efter sin ordlyd kun regi-

strering og offentliggørelse af livsforsikringssselskabers årsregnskaber. Da det er nødvendigt at have samme bestemmelse for skadesforsikring, foreslås indføjet en henvisning til lovens § 94, stk. 1.

Til §§ 2-3.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 skal sikre, at alle forsikringssselskaber, som omfattes af direktivet om skadesforsikring, kan opfylde direktivets bestemmelser om udstedelse af koncession inden den 1. februar 1976. Da direktivet ikke omfatter livsforsikring og genforsikring, er det foreslået, at handelsministeren kan forlænge fristen for udstedelse af koncession i selskaber, der driver denne virksomhed.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, 2. pkt., er den, at der ved en udvidelse af et forsikringssselskabs arbejdsområde, f.eks. med bygningsskade- og brandforsikring, vil kræves en betydelig større kapital, end vedkommende selskab hidtil har rådet over.

Bestemmelserne i forslaget § 3 er udformet på grundlag af direktivets afsnit IV, d.v.s. art. 30-32: For selskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted inden for De europæiske Fællesskaber gælder en frist på 5 år for opfyldelse af reglerne om basiskapital og garantifond. Fristen regnes fra direktivets notifikation og udløber således den 1. august 1978. En yderligere frist på 2 år kan indrømmes på betingelse af, at det pågældende selskab for tilsynsmyndigheden forelægger konkrete planer for, hvorledes de finansielle krav agtes opfyldt.

Direktivets art. 30, stk. 2, litra b, giver mulighed for at tillade, at et selskab ikke opfylder direktivets krav om solvensmarginens mindstebeløb, såfremt selskabet ikke har nået en årlig indbetaling af præmier eller bidrag på det seksdobbelte af minimumsgarantifonden. Sådan tilladelse vil kunne gives efter forslaget § 1, nr. 17 (§ 25, stk. 5).

Selskaber, der ønsker at udvide virksomheden til andre forsikringsbrancher eller til et større geografisk område, kan kun gøre dette, såfremt de omgående efterkommer reglerne i skadesforsikringsdirektivet. En særlig frist på 10 år gælder dog for selskaber, der som ovenfor nævnt indtil videre ikke skal opfylde kravet om solvensmarginens mindstebeløb.

De forsikringsvirksomheder, der har en anden selskabsretlig form end tilladt efter direktivet, kan endnu i 3 år efter meddelelsen af direktivet, d.v.s. fra den 1. august 1973, fortsætte udøvelsen af deres virksomhed under den hidtil anvendte selskabsform. Der henvises herom til de i lovforslagets §§ 4-9 foreslåede bestemmelser.

Overgangsreglerne for agenturer eller filialer af selskaber, der er hjemmehørende i tredielande, tillæ-

der, at EF-landene indtil den 1. august 1977 over for tredielande kan opretholde den ordning, som fandt anvendelse den 1. januar 1973, hvad angår de tekniske reservers kongruens og lokalisering dog ikke i videre omfang end de lempelser, der gives andre medlemslande.

Under alle omstændigheder kan de enkelte medlemslande indrømme forretningsafdelinger af tredielandes forsikringselskaber, der ikke udvider deres virksomhed, en frist på 5 år, d.v.s. indtil den 1. august 1978, til at tilvejebringe en basiskapital (garantifond) og opfylde kravet om lokalisering.

Ved de bestemmelser, som handelsministeren fastsætter i medfør af forslaget § 3, forudsættes det, at foranstående bestemmelser i direktivet følges.

Til § 4-9.

Ifølge § 4 i den gældende forsikringslov må forsikringsvirksomhed med de undtagelser, der følger af § 2, stk. 1 og 2, og § 4, stk. 2, kun udøves af aktieselskaber og gensidige selskaber. Ifølge samme paragraf kan dog andre forsikringsvirksomheder, som ved lovens ikrafttræden var optaget i forsikringsregisteret, fortsætte deres virksomhed. Det drejer sig om 2 limiterede forsikringselskaber, hvis kapital består af et antal andele, med hvilke andelshaverne hæfter ubegrænset, men pro rata.

Efter vedtagelsen af direktivet vil skadesforsikringsvirksomhed imidlertid fremtidig — når bortses fra den virksomhed, der drives i en offentlig retlig form, og udenlandske forsikringselskaber, der har forretningsafdelinger her i landet — kun kunne udøves af aktieselskaber eller gensidige selskaber, jfr. direktivets art. 8, stk. 1, litra a. Ved overgangsbestemmelser vil det dog ifølge art. 30 kunne bestemmes, at denne regel først træder i kraft 3 år efter direktivets notifikation, d.v.s. den 31. juli 1976.

Skal omdannelsen til aktieselskab eller gensidigt selskab ske ved opløsning af de to selskaber og stiftelse af nye selskaber, til hvilket forsikringsbestanden overdrages, vil der, uagtet at selskaberne i realiteten fortsætter, kunne opstå betydelige økonomiske problemer for de 2 limiterede selskaber og dermed for deltagerne, hvortil kommer, at forsikringstagerne vil kunne opsigte deres forsikringer, uanset de i forsikringspolicerne aftalte tegningsperioder.

Da omdannelsen af disse selskaber alene sker, for at de kan opfylde direktivets krav med hensyn til selskabsform, foreslås en række bestemmelser, der vil gøre det muligt for selskaberne at foretage en omdannelse uden de nævnte problemer.

I § 4, stk. 2, foreslås det, at omdannelsen til aktieselskab eller gensidigt selskab kan ske uden iagttag-

else af reglerne om opløsning og om stiftelse af forsikringselskaber. Omdannelsen kan derved gennemføres, således at selskabets identitet som juridisk person bevares.

I stk. 3, 4 og 5 indeholdes nærmere regler om de beslutninger, der skal træffes i forbindelse med omdannelsen.

I § 5 foreslås det, at samtlige rettigheder og forpligtelser overgår til det omdannede selskab, herunder også rettigheder og forpligtelser, der ikke har deres udspring i forsikringskontrakter. Omdannelsen medfører ikke, at løbende forsikringsaftaler ophører, eller at der sker andre ændringer i aftalernes indhold.

Efter almindelige obligationsretlige regler ville bestående fordringer forfalde til betaling, når det hidtidige selskab ophører at eksistere ved omdannelsen. For at forhindre at denne situation opstår, er det i stk. 2 foreslået, at uforfaldne fordringer ikke forfalder til betaling ved omdannelsen. Herved opnås tillige, at selskabet ikke behøver at udstede proklama, som kun ville skabe unødigt uro omkring selskabet. På den anden side må der skabes den nødvendige sikkerhed for, at kreditorernes stilling ikke forringes ved omdannelsen, og det er derfor i stk. 3 foreslået, at såfremt der på forfaldsdagen ikke kan opnås dækning hos det omdannede selskab, vil fordringshaverne kunne holde sig til deltagerne i det hidtidige selskab.

§ 6 fastslår, fra hvilket tidspunkt omdannelsen anses for sket.

§ 7 indeholder regler om, hvorledes der skal forholdes med de aktier eller garantiandele, der udstedes ved omdannelsen, såfremt de berettigede ikke har forlangt beviserne udleveret inden for en vis frist.

Foretrækker et limiteret selskab, at omdannelsen sker ved opløsning af selskabet med påfølgende stiftelse af et nyt selskab frem for ved ændring af vedtægterne, vil forsikringsrådet kunne tillade, at overdragelsen af forsikringsbestanden sker på samme vilkår som ved omdannelse ved vedtægtsændringer, jfr. forslaget § 8.

I § 9 foreskrives, hvorledes der skal forholdes, såfremt omdannelsen ikke har fundet sted inden den 3-årige overgangsperiodes udløb, og selskabet ikke forinden er trådt i likvidation.

Til § 10.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at gøre det lettere for især mindre gensidige forsikringselskaber at fortsætte deres virksomhed ved sammenlutning med andre selskaber. En omdannelse kan finde sted bl. a. ved anvendelse af reglerne i lovens §

98 om overdragelse af en skadesforsikringsbestand eller ved anvendelse af reglerne i § 99 om sammenslutninger af forsikringsselskaber. I begge tilfælde er det en betingelse for, at overdragelse eller sammenslutning kan finde sted, at forsikringsrådet giver sin tilladelse hertil.

Inden for forsikringsbranchen har der i de senere år fundet en udvikling sted i retning af sammenslutning i større enheder. Denne udvikling vil formentlig fortsætte på grund af de stigende krav, der bliver stillet til forsikringsselskabernes kapitalgrundlag, bl. a. som følge af de regler, som dette lovforslag indeholder på grundlag af skadesforsikringsdirektivet.

Kan de mindre gensidige forsikringsselskaber ikke opfylde lovens krav til kapitalgrundlaget, når overgangsperioden, jfr. bemærkningerne til §§ 2 og 3, er udløbet, vil den eneste udvej ofte være, at forsikringsrådet kræver en likvidation i henhold til lovens § 96.

Sammenslutninger med andre selskaber må anses for en mere rimelig udvej, men mange gensidige selskaber har i deres vedtægter regler, som gør det særdeles vanskeligt at gennemføre en opløsning med henblik på sammenslutning. Det må anses for uheldigt, om sådanne regler af formelle grunde skulle være til hinder for en sammenslutning eller overdragelse af forsikringsbestanden. Den foreslåede bestemmelse har derfor til formål at give selskaberne en mulighed for at leve videre som en del af større enheder i stedet for at måtte træde i likvidation.

For at opnå dette formål er det efter forslaget en betingelse, at overenskomsten om sammenslutning er godkendt af forsikringsrådet og vedtaget af generalforsamlingen efter de særlige bestemmelser, der gælder for ændringer af selskabernes vedtægter.

Som anført i bemærkningerne til lovforslagets §§ 2 og 3 gælder der en overgangsperiode frem til den 1. august 1978 for indretning af selskabernes kapitalforhold efter lovens hovedregler. Det er derfor fundet naturligt at give selskaberne adgang til at benytte denne undtagelsesbestemmelse frem til den nævnte dato.

Til § 11.

De af direktivet omfattede skadesforsikringsselskaber skal have bragt deres forhold i overensstemmelse med direktivet, især for så vidt angår reglerne om opnåelse af koncession og opfyldelse af kapitalkravene, inden den 1. februar 1976, medmindre direktivet har åbnet mulighed for at opfylde disse krav over et længere tidsrum, jfr. bemærkningerne til §§ 2 og 3.

Det er derfor nødvendigt, at loven træder i kraft snarest muligt, således at selskaberne og forsikringsrådet får et tidsrum frem til den 31. januar 1976 til at bringe koncessionsudstedelsen i overensstemmelse med direktivets regler.

Ikrafttrædelsestidspunktet foreslås derfor fastsat til 1. oktober 1975. Som det fremgår af §§ 2-4, vil imidlertid en række af lovens bestemmelser først få virkning fra et senere tidspunkt.

Ændringerne af lovens § 114, jfr. forslagets § 1, nr. 40, foreslås dog først sat i kraft den 1. februar 1976. Dette skyldes praktiske hensyn, idet man herved letter de pågældende gensidige selskabers overførelse fra det hidtidige tilsyn efter kapitel XIX til lovens almindelige regler. Dette har navnlig betydning derved, at selskaberne kan aflægge regnskab også for 1975 efter de hidtidige regler.

Lovforslaget sammenholdt med den gældende lov.

Gældende lov.

Kapitel I.

Indledende bestemmelser.

§ 1. Forsikringsvirksomhed er undergivet de i nærværende lov indeholdte bestemmelser.

Stk. 2. Lov om aktieselskaber finder anvendelse på forsikringsaktieselskaber i det omfang, som er fastsat i nærværende lov.

§ 2. Loven finder ikke anvendelse på:

- a) livsforsikringsvirksomhed, som ikke er forretningsmæssig;
- b) begravelseskasser og ligbrændingsforeninger;
- c) de under socialministeriets tilsyn hørende sygekasser samt arbejdsløshedskasser m. v.;
- d) de under justitsministeriets tilsyn hørende brandforsikringsvirksomheder;
- e) de ved lov stiftede krigsforsikringsforbund og krigsforsikringsinstitutter.

Stk. 2. Loven finder ej heller anvendelse på Statsanstalten for Livsforsikring, idet dog bestemmelserne i §§ 77, stk. 1, litra b, 139, 140, 145 og 156, stk. 1 og 2, skal have gyldighed også for denne.

Stk. 3. På gensidige skadesforsikringsselskaber af den i kapitel XIX omhandlede art finder loven anvendelse med de lempelser og undtagelser, som fremgår af bestemmelserne i det nævnte kapitel.

Stk. 4. I tvivlstilfælde afgør handelsministeren, om en virksomhed er en af loven omfattet forsikringsvirksomhed.

Stk. 5. For genforsikringsvirksomhed kan ministeren efter indstilling fra forsikringsrådet tillade de afvigelser fra loven, som findes hensigtsmæssige.

Forslaget.

1. § 2 affattes således:

„**§ 2.** Loven finder ikke anvendelse på:

- a) livsforsikringsvirksomhed, som ikke er forretningsmæssig;
- b) begravelseskasser og ligbrændingsforeninger;
- c) de under statens tilsyn hørende anerkendte arbejdsløshedskasser m.v.

Stk. 2. Loven finder ej heller anvendelse på Statsanstalten for Livsforsikring, idet dog bestemmelserne i §§ 77, stk. 1, litra b, 139, 140, 145 og 156, stk. 1 og 2, skal have gyldighed også for denne.

Stk. 3. På gensidige skadesforsikringsselskaber af den i kapitel XIX omhandlede art finder loven anvendelse med de lempelser og undtagelser, som fremgår af bestemmelserne i det nævnte kapitel.

Stk. 4. Den virksomhed, der måtte blive udøvet af krigsforsikringsforbund, der omfattes af lov om krigsforsikring af fast ejendom og løsøre, er ikke omfattet af loven.

Stk. 5. I tvivlstilfælde afgør handelsministeren, om en virksomhed er en af loven omfattet forsikringsvirksomhed.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om afgrænsningen mellem livsforsikringsvirksomhed og anden forsikringsvirksomhed.

Gældende lov.

§ 3. Tilsynet med de af loven omfattede forsikringsselskaber udøves af et forsikringsråd, der tillige forestår et register over forsikringsselskaber (forsikringsregisteret).

§ 4. Forsikringsvirksomhed må, jfr. dog § 2, stk. 1 og 2, kun udøves af aktieselskaber og gensidige selskaber. Andre forsikringsvirksomheder end de nævnte, som ved nærværende lovs ikrafttræden er optaget i forsikringsregisteret, kan fortsætte deres virksomhed.

Stk. 2. Udenlandske selskaber kan drive forsikringsvirksomhed her i landet i overensstemmelse med reglerne i kapitel XX.

§ 5. Et forsikringsselskab må ikke drive anden virksomhed end forsikringsvirksomhed og forsikringsagentur.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at et forsikringsselskab som en varig anbringelse af selskabets midler inden for de af lovgivningen og selskabets vedtægter angivne rammer opfører, ejer og driver fast ejendom.

Stk. 3. Såfremt ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan handelsministeren efter indstilling fra forsikringsrådet tillade, at et forsikringsselskab gennem aktiebesiddelse behersker et aktieselskab, der driver anden virksomhed end forsikringsvirksomhed.

Stk. 4. Livsforsikringsvirksomhed må ikke i samme selskab forenes med anden forsikringsvirksomhed. Denne bestemmelse kommer ikke til anvendelse på forsikringsselskaber, der ved denne lovs ikrafttræden driver såvel livsforsikringsvirksomhed som anden forsikringsvirksomhed.

Stk. 5. Såfremt et selskab med henblik på at bringe dets virksomhed i overensstemmelse med stk. 4, 1. pkt., har foretaget overdragelse af en forsikringsbestand til et i dette øjemed stiftet datterselskab eller i øvrigt til et andet selskab, kan finansministeren efter forhandling med handelsministeren fritage selskabet for de stempelafgifter, som er for-

Forslaget.

Stk. 7. For genforsikringsvirksomhed kan forsikringsrådet tillade de afvigelser fra loven, som findes hensigtsmæssige.“

2. § 4, stk. 1, affattes således:

„Forsikringsvirksomhed må kun udøves af aktieselskaber og gensidige selskaber, jfr. dog § 2, stk. 1. Statsanstalten for Livsforsikring, Krigsforsikringen for danske Skibe, Dansk Krigs-Søforsikring for Varer og andre forsikringsvirksomheder, som måtte blive oprettet i henhold til lov i en offentligretlig form, kan dog udøve forsikringsvirksomhed, såfremt det sker på samme vilkår, som gælder for privatretlige virksomheder.“

3. I § 5, stk. 1, tilføjes ordene:

„og dermed direkte forbundne forretninger.“

4. § 5, stk. 3 og 4, affattes således:

„*Stk. 3.* Livsforsikringsvirksomhed må ikke i samme selskab forenes med anden forsikringsvirksomhed, jfr. dog § 2, stk. 7, om genforsikring.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 3 kommer ikke til anvendelse på forsikringsselskaber, som driver såvel livsforsikringsvirksomhed som anden forsikringsvirksomhed, og som har drevet disse former for virksomhed før 1. oktober 1959. Sker der ændringer i afgrænsningen mellem livsforsikringsvirksomhed og anden forsikringsvirksomhed, jfr. § 2, stk. 6, kan et forsikringsselskab, som hidtil har kunnet udøve den samlede virksomhed inden for samme selskab, fortsætte hermed.“

5. I § 5, stk. 5, ændres „stk. 4, 1. pkt.“ til „stk. 3“.

Gældende lov.

bundet med overdragelsen af forsikringsbestanden og dertil svarende aktiver samt med datterselskabets stiftelse.

§ 6. Et forsikringsselskabs navn skal tydeligt angive selskabets egenskab af forsikringsselskab. Andre foretagender må ikke i deres benævnelser eller henvendelser til almenheden benytte ord, der er egnet til at fremkalde det indtryk, at de driver forsikringsvirksomhed.

Stk. 2. Et gensidigt forsikringsselskab skal i sin benævnelse benytte ordene „gensidigt selskab“ eller deraf dannet forkortelse eller på anden tydelig måde angive sin egenskab af gensidigt selskab.

Stk. 3. Samtlige navne på de i forsikringsregisteret optagne selskaber skal tydeligt adskille sig fra hinanden.

Stk. 4. På forsikringsselskabers breve, policer, tryksager og i henvendelser til almenheden skal angives selskabets navn, hjemsted (hovedkontor), at selskabet er indført i forsikringsregisteret, samt det registreringsnummer, hvorunder det er indført. Anføres aktie- eller garantikapitalens størrelse på disse dokumenter, skal såvel den tegnede som den indbetalte aktie- eller garantikapital anføres.

Stk. 5. Bestemmelserne i § 153, stk. 1-5, i lov om aktieselskaber finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.

§ 7. Ethvert forsikringsselskab skal anmeldes til forsikringsregisteret. Anmeldelsen skal foretages i en af handelsministeren foreskrevet fællesform.

Stk. 2. Forinden registrering er sket, må selskabet ikke tegne forsikring. Denne bestemmelse er dog ikke til hinder for, at der med henblik på stiftelse af et gensidigt forsikringsselskab kan ske indtegnning af medlemmer under forudsætning af, at forsikringsmæssigt ansvar ikke begynder at løbe og præmie ikke opkræves, forinden selskabet er registreret.

§ 8. Ethvert forsikringsselskabs vedtægter skal, forinden selskabet kan optages i forsikringsregisteret, stadfæstes af handelsministeren, der påser, at vedtægterne er i

Forslaget.

6. § 7, stk. 1, affattes således:

„Ethvert forsikringsselskab skal have forsikringsrådets tilladelse (koncession) til at drive forsikringsvirksomhed. Et selskab har ret til at få koncession, når det opfylder de betingelser for udstedelsen, som denne lov fastsætter. Selskabet skal anmeldes til forsikringsregisteret. Anmeldelsen skal foretages i en af forsikringsrådet foreskrevet fællesform.“

7. § 7, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

„*Stk. 2.* Forinden koncession er givet, og registrering er sket, må selskabet ikke tegne forsikringer.“

8. § 8, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Et selskab, som agter at drive livsforsikringsvirksomhed, kan ikke optages i forsikringsregisteret, før dets almindelige

Gældende lov.

overensstemmelse med gældende love og forskrifter.

Stk. 2. Et selskab, som agter at drive livsforsikringsvirksomhed, kan ikke optages i forsikringsregisteret, forinden dets almindelige forsikringsbetingelser er godkendt af handelsministeren og selskabets tekniske grundlag m. v., jfr. § 20, er godkendt af forsikringsrådet.

Stk. 3. Stadfæstelse af vedtægter samt godkendelse af beregningsgrundlag og forsikringsbetingelser skal ske uden tidsbegrænsning og kan ikke nægtes af den grund, at der ikke antages at være behov for selskabet.

Kapitel II.

Stiftelse af forsikringsselskaber.

§ 9. Til stiftelse af et forsikringsselskab kræves oprettelse af en skriftlig overenskomst, der underskrives af alle stifterne.

Stk. 2. Foruden stifterne selv er enhver, der på egne eller andres vegne har underskrevet stiftelsesoverenskomsten, ansvarlig som stifter.

Stk. 3. Aftaler angående de i stiftelsesoverenskomsten omhandlede forhold, som ikke stadfæstes gennem overenskomsten, har ikke gyldighed over for selskabet.

§ 10. Stifternes antal må ikke være under tre. Her i landet hjemmehørende enkeltmandsfirmaer, interessentskaber, aktieselskaber, andre selskaber med begrænset ansvar, foreninger, stiftelser og juridiske personer i øvrigt kan være stiftere.

Stk. 2. Enhver, der underskriver stiftelsesoverenskomsten, skal være myndig og må ikke være ude af rådighed over sit bo. Flertallet, og mindst tre, skal være danske statsborgere, der har bopæl her i riget.

Stk. 3. Enhver af stifterne skal tegne mindst én aktie eller garantiandel og mindst tegne for 1 000 kr., medmindre fritagelse herfor meddeles af handelsministeren.

§ 11. Overenskomst om stiftelse af et forsikringsselskab skal indeholde angivelse af:

- a) selskabets navn og hjemsted (hovedkontor);
- b) selskabets formål;

Forslaget.

forsikringsbetingelser og tekniske grundlag m.v., jfr. § 21, er godkendt af forsikringsrådet.“

9. I § 10, *stk. 3.*, ændres „handelsministeren“ til „forsikringsrådet“.

Gældende lov.

c) selskabskapitalens (aktie- eller garanti-kapitalens) størrelse og det mindstebeløb, der skal tegnes, for at selskabet skal kunne træde i virksomhed, samt hvor stor en del af selskabskapitalen der tegnes af stifterne;

d) aktiernes eller garantiandelens størrelse;

e) hvorvidt selskabskapitalen straks indbetales fuldt ud, og i benægtende fald, hvilke regler der skal gælde for aktionærernes eller garanternes forpligtelse til yderligere indbetaling;

f) hvorvidt nogle aktier eller garantiandele skal have særlige rettigheder og da hvilke;

g) hvorvidt og da efter hvilke regler og i hvilket omfang aktier skal kunne indløses, eller garantiandele skal kunne tilbagebetales;

h) hvorvidt der skal gælde indskrænkninger i aktiers eller garantiandelens omsættelighed og da hvilke;

i) hvorvidt aktier eller garantiandele skal lyde på navn eller kan lyde på ihændehave- ren;

j) aktionærers, medlemmers eller garan- ters indflydelse på selskabets anliggender, herunder udøvelse af stemmeret;

k) størstebeløbet af de med selskabets stiftelse forbundne omkostninger, samt om der er tillagt nogen garantiprovision eller andet vederlag i anledning af stiftelsen og i så fald arten og størrelsen heraf;

l) hvem stifterne vil foreslå som bestyrelse og direktion for selskabet;

m) på hvilken måde og med hvilket varsel indkaldelse til den konstituerende general- forsamling skal finde sted;

n) hvorvidt selskabskapitalen udbydes til overkurs og da hvilken kurs;

o) de bestemmelser, der skal følges i til- fælde af overtegning.

For gensidige selskabers vedkommende skal stiftelsesoverenskomsten endvidere indeholde angivelse af:

p) medlemmers og garanters ansvar for selskabets forpligtelser samt medlemmers og garanters indbyrdes hæftelse;

q) hvorvidt selskabet skal kunne overtage genforsikring uden gensidigt ansvar;

r) hvorvidt garantikapitalen skal forren- tes og da efter hvilke regler.

Forslaget.

Gældende lov.

Stk. 2. For så vidt stifterne selv tegner hele selskabskapitalen, behøver stiftelsesoverenskomsten ikke at indeholde de i stk. 1, litra n og o, foreskrevne bestemmelser.

§ 12. De med selskabets stiftelse forbundne omkostninger, herunder garantiprovision eller andet vederlag i anledning af stiftelsen, må ikke uden tilladelse af forsikringsrådet overstige 5 pct. af selskabskapitalen foruden stempelafgifter og eventuelle tinglysningsgebyrer.

Stk. 2. Der må ikke tillægges stifterne garantiprovision eller andet vederlag i anledning af stiftelsen.

§ 13. Stifterne udarbejder udkast til selskabets vedtægter, der skal være i overensstemmelse med stiftelsesoverenskomsten og indeholde bestemmelser om:

a) selskabets navn og hjemsted (hovedkontor);

b) selskabets formål;

c) selskabskapitalens størrelse og fordeling i aktier eller garantiandele;

d) hvorvidt selskabskapitalen straks indbetales fuldt ud, og i benægtende fald, hvilke regler der skal gælde for aktionærens eller garanters forpligtelse til yderligere indbetaling;

e) hvorvidt nogle aktier eller garantiandele skal have særlige rettigheder og da hvilke;

f) hvorvidt og da efter hvilke regler og i hvilket omfang aktier skal kunne indløses, eller garantiandele skal kunne tilbagebetales;

g) hvorvidt der skal gælde indskrænkninger i aktiers eller garantiandeles omsættelighed og da hvilke;

h) hvorvidt aktier eller garantiandele skal lyde på navn eller kan lyde på ihændehaveren;

i) aktionærens, medlemmets eller garanters indflydelse på selskabets anliggender, herunder udøvelse af stemmeret;

j) indkaldelse til generalforsamlinger;

k) tid og sted for den ordinære generalforsamling;

l) behandling af forslag på generalforsamlinger, herunder om ændring af vedtægter og om selskabets opløsning;

Forslaget.

Gældende lov.

- m) bestyrelsens valg, sammensætning og funktionstid;
- n) ansættelse af en direktion;
- o) hvem der har ret til at tegne selskabet;
- p) regnskabsafleggelse og fordeling af årsoverskud;
- q) anbringelse af selskabets midler;
- r) revision af årsregnskabet samt om detes offentliggørelse.

For gensidige selskabers vedkommende skal vedtægterne endvidere indeholde bestemmelser om:

- s) medlemmers og garanters ansvar for selskabets forpligtelser samt om medlemmers og garanters indbyrdes hæftelse;
- t) hvorvidt selskabet skal kunne overtage genforsikring uden gensidigt ansvar;
- u) hvorvidt garantikapitalen skal forrentes og da efter hvilke regler.

§ 14. Bekræftet genpart af stiftelsesoverenskomsten og af udkastet til vedtægter skal indsendes til forsikringsrådet, hvor de fremlægges til eftersyn.

Stk. 2. Stifterne skal i Statstidende bekendtgøre, at der er oprettet overenskomst om selskabets stiftelse, og at genpart af stiftelsesoverenskomsten og af udkastet til vedtægter er fremlagt til eftersyn i forsikringsrådet.

§ 15. Tegning af den del af selskabskapitalen, som stifterne ikke selv tegner, skal ske på tegningslister, der indeholder en genpart af stiftelsesoverenskomsten. Tegningen af denne del af selskabskapitalen er ikke bindende, før der er forløbet en måned efter, at de i § 14 indeholdte forskrifter er opfyldt. Udkastet til vedtægter skal fremlægges ved tegningen.

Stk. 2. I tilfælde af overtegning meddeles det ved brev hver enkelt, hvor stor en del af det tegnede beløb der tilkommer ham.

Stk. 3. Retshandler angående overdragelse af aktier eller garantiandele, der forinden selskabets optagelse i forsikringsregisteret indgås med personer uden for de oprindelige tegneres kreds, er kun gyldige, for så vidt det må antages, at erhververen har kendt de i § 11, stk. 1, krævede angivelser i stiftelsesoverenskomsten. Retshandler angående overdragelse af aktier eller garantian-

Forslaget.

Gældende lov.

dele tegnet af stiftere er derhos ikke bindende for erhververen, før den i stk. 1, 2. pkt., omhandlede frist er udløbet.

§ 16. Senest fire måneder efter stiftelsesoverenskomstens dato afholdes konstituerende generalforsamling. Den kan dog tidligst afholdes en måned efter, at de i § 14 indeholdte forskrifter er opfyldt.

Stk. 2. Er det for selskabskapitalen i stiftelsesoverenskomsten fastsatte mindstebeløb ikke tegnet inden den konstituerende generalforsamling, eller vedtages det på denne ikke at stifte selskabet, bortfalder de ved tegningen af selskabskapitalen påtagne forpligtelser, og indbetalte beløb tilbagebetales, dog med fradrag af afholdte udgifter, hvis dette er betinget ved tegningen. I gensidige selskaber bortfalder tillige medlemmernes forpligtelser.

§ 17. Stifterne indkalder til den konstituerende generalforsamling samtlige de ifølge udkastet til vedtægter stemmeberettigede.

Stk. 2. På generalforsamlingen forelægger stifterne stiftelsesoverenskomsten, det af dem udarbejdede udkast til vedtægter og opgørelse over de med stiftelsen forbundne udgifter.

Stk. 3. Beslutning om ændring i udkastet til vedtægter kræver for at være gyldig en sådan stemmeflerhed, som efter udkastet ville kræves til gennemførelse af ændringen efter selskabets stiftelse.

Stk. 4. Beslutning om ikke at stifte selskabet kræver for at være gyldig en sådan stemmeflerhed, som efter udkastet til vedtægter ville kræves til gennemførelse af selskabets opløsning efter dets stiftelse.

Stk. 5. Træffes der beslutning om ændring i udkastet til vedtægter eller om ikke at stifte selskabet, kan det med en femtedel af det på generalforsamlingen repræsenterede stemmetal besluttes, at spørgsmålet skal udsættes til endelig afgørelse på en generalforsamling, der efter fornyet indkaldelse til samtlige stemmeberettigede bliver at afholde senest fjorten dage derefter. Afgørelsen på denne generalforsamling træffes i overensstemmelse med reglerne i stk. 3 og 4.

Stk. 6. Når vedtægterne er fastsat, vælges bestyrelse, direktion og revisorer efter de derom i vedtægterne indeholdte regler.

Forslaget.

10. I § 17, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

„Stifterne redegør endvidere for den driftsplan, som er udarbejdet i henhold til reglerne i § 19 a.“

Gældende lov.

§ 18. Andragende om stadfæstelse af selskabets vedtægter og anmeldelse til forsikringsregisteret skal indsendes til forsikringsrådet senest seks måneder efter stiftelsesoverenskomstens dato. Overskrides denne frist, bortfalder de ved tegningen af selskabskapitalen påtagne forpligtelser, jfr. i øvrigt § 16, stk. 2. Registrering kan herefter ikke finde sted. I sidstnævnte henseende kan handelsministeren dog, hvor særlige omstændigheder foreligger, tilstå lempelser.

§ 19. Andragende om stadfæstelse af selskabets vedtægter og anmeldelse til forsikringsregisteret skal være bilagt:

a) genpart af stiftelsesoverenskomsten bekræftet ved underskrift af alle bestyrelsesmedlemmer;

b) bekræftet udskrift af den på den konstituerende generalforsamling førte protokol;

c) opgørelse over de med stiftelsen forbundne omkostninger;

d) fire eksemplarer af selskabets vedtægter, hvoraf et eksemplar skal være underskrevet af alle bestyrelsesmedlemmer;

e) behørigt bevis for, at stifterne opfylder de i § 10 og bestyrelsesmedlemmerne og direktørerne de i § 56 foreskrevne betingelser.

Stk. 2. Anmeldelsen til forsikringsregisteret skal underskrives af alle bestyrelsesmedlemmer; disse hæfter én for alle og alle for én for indholdets rigtighed. For så vidt anmelderne ikke giver personligt møde for forsikringsrådet, skal deres underskrifter bekræftes af en notarius, en advokat eller to vitterlighedsvidner.

Stk. 3. De i anledning af stiftelsen oprettede dokumenter skal — i original eller bekræftet genpart — forevises forsikringsrådet.

Stk. 4. De personer, der har ret til at tegne selskabet, skal på anmeldelsen egenhændigt angive, hvorledes de vil underskrive.

§ 20. For så vidt angår livsforsikring, skal andragende om godkendelse af selskabets almindelige forsikringsbetingelser og tekniske grundlag m. v. indsendes til forsikringsrådet og være bilagt:

a) selskabets almindelige forsikringsbetin-

Forslaget.

11. I § 18 indsættes efter „andragende“ ordene „om koncession“.

12. I § 18 ændres „handelsministeren“ til „forsikringsrådet“.

13. I § 19, *stk. 1*, indsættes efter „andragende“ ordene „om koncession“.

14. Efter § 19 indsættes:

„§ 19a. Andragende om koncession skal indeholde en af selskabet udarbejdet driftsplan for den virksomhed, som selskabet agter at drive. Handelsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om de oplysninger, som driftsplanen skal indeholde, og om det åremål, for hvilket planen skal udarbejdes.

Stk. 2. En koncession skal indeholde oplysning om den forsikringsvirksomhed, som selskabet kan udøve her i landet. Ministeren fastsætter nærmere bestemmelser om koncessioners indhold i øvrigt.

Stk. 3. Har forsikringsrådet ikke inden 6 måneder efter modtagelsen af en ansøgning om koncession afgivet udtalelse om ansøgningen, kan selskabet indbringe sagen for domstolene.“

Gældende lov.

gelses med angivelse af, i hvilket omfang disse optages i selskabets policer;

b) angivelse af grundlaget for beregningen af forsikringspræmierne og præmiereserven;

c) angivelse af de forsikringsformer, som selskabet agter at anvende;

d) angivelse af det højeste beløb, som selskabet uden genforsikring skal kunne overtage på enkelt risiko;

e) formularer til de erklæringer, som skal afgives af den undersøgende læge og af den forsikringssøgende selv angående dennes helbredstilstand;

f) angivelse af regler for beregning af tilbagekøbsværdier og fripolicer samt regler for ydelse af lån mod pant i selskabets egne forsikringer;

g) angivelse af de regler, efter hvilke selskabet kan overtage genforsikring;

h) angivelse af regler for beregning og fordeling af overskud til forsikringstagerne;

i) oplysning om, hvorvidt selskabet agter at drive livsforsikringsvirksomhed i udlandet, samt angivelse af de beregningsgrundlag og forsikringsbetingelser, som skal anvendes for den udenlandske forsikringsvirksomhed.

Samtlige ovenfor anførte bilag skal indsendes i tre eksemplarer.

§ 21. Forsikringsrådet gennemgår de i §§ 19 og 20 nævnte andragender med bilag og kan, om det anses fornødent, forlange yderligere oplysninger af selskabet.

Stk. 2. Forsikringsrådet påser, at selskabets grundlag for virksomhed er i overensstemmelse med den gældende lovgivning. Såfremt selskabet agter at drive livsforsikringsvirksomhed, skal forsikringsrådet endvidere påse, at beregningsgrundlaget såvel i sin helhed som inden for de enkelte beregningselementer, såsom den dødelighed, den invaliditetssandsynlighed, den rentefod og de tillæg til nettopræmierne, der er lagt til grund for beregningerne, må antages at være betryggende.

Stk. 3. Efter foretaget gennemgang afgiver forsikringsrådet indstilling til handelsministeren.

§ 22. Et selskab kan ikke optages i forsikringsregisteret, forinden selskabskapita-

Forslaget.

15. § 21 affattes således:

„**§ 21.** Koncession til at drive livsforsikringsvirksomhed kan ikke gives, før forsikringsrådet har godkendt selskabets almindelige forsikringsbetingelser og dets tekniske grundlag m.v. Det skal herved påses, at beregningsgrundlaget er betryggende såvel i sin helhed som inden for de enkelte beregningselementer, såsom den dødelighed, den invaliditetssandsynlighed, den rentefod og de tillæg til nettopræmierne, der er lagt til grund for beregningerne.

Stk. 2. Handelsministeren kan bestemme, at forsikringsbetingelserne for bygningsbrandforsikring, jfr. kapitel XIX a, skal godkendes, inden selskabet kan få en koncession, der omfatter en sådan virksomhed.“

Gældende lov.

len er indbetalt i det omfang, som er fastsat i de stadfæstede vedtægter.

Stk. 2. Selskabskapitalen skal, medmindre handelsministeren tillader andet, indbetales kontant.

Stk. 3. Efter selskabets registrering kan tegning af selskabskapital kun finde sted under iagttagelse af reglerne om forhøjelse af selskabskapitalen.

§ 23. Et selskab, der ikke er registreret, kan ikke som sådant erhverve rettigheder eller indgå forpligtelser. Ej heller kan det optræde som part i rettergang undtagen til indkrævning af tegnet selskabskapital samt i andre søgsmål vedrørende tegningen af selskabskapitalen.

Stk. 2. Tegnes der uanset bestemmelsen i § 7, stk. 2, 1. pkt., forsikring, forinden registrering har fundet sted, hæfter de, der på selskabets vegne har tegnet forsikringen, én for alle og alle for én for de af aftalen flydende forpligtelser. Når selskabet i løbet af fire uger efter registreringen anerkender forpligtelserne, bortfalder de pågældendes hæftelser, forudsat at forsikringstagerens sikkerhed ikke derved i væsentlig grad forringes. Aftaler af den omhandlede art er forinden selskabets anerkendelse af forpligtelserne ikke bindende for forsikringstageren.

Stk. 3. Indtegning af et medlem i et gensidigt selskab i overensstemmelse med § 7, stk. 2, 2. pkt., er kun bindende, såfremt selskabet anmeldes til forsikringsregisteret inden et år efter indtegningen. Nægtes registrering, bortfalder aftalen.

Stk. 4. For andre forpligtelser, der forinden registreringen er indgået på et selskabs vegne, finder bestemmelserne i stk. 2, 1. og 2. pkt., anvendelse.

§ 24. Sker der ændring i forhold, hvorefter anmeldelse er sket til forsikringsregisteret, skal anmeldelse herom foretages til dette, ledsaget af dokumentation for ændringens lovlige vedtagelse.

Stk. 2. Beslutning om ændring i selskabets vedtægter kan ikke træde i kraft, forinden ændringen er stadfæstet af handelsministeren.

Stk. 3. Anmeldelse til forsikringsregisteret som omhandlet i stk. 1 og ansøgning om

Forslaget.

16. § 24, stk. 2-5, affattes således:

„Stk. 2. Beslutning om ændring i selskabets vedtægter har ikke gyldighed, før ændringen er stadfæstet af forsikringsrådet.

Stk. 3. Beslutter et selskab at udøve en virksomhed, der ikke omfattes af dets koncession, har beslutningen ikke gyldighed, før forsikringsrådet har givet den nødvendige koncession.

Stk. 4. Anmeldelse til forsikringsregisteret som omhandlet i stk. 1 og ansøgning om

Gældende lov.

stadfæstelse af ændring i selskabets vedtægter skal indsendes til forsikringsrådet inden en måned. Inden en måned efter, at stadfæstelse af vedtægtsændringer er meddelt selskabet, skal dette til registeret indsende et dateret eksemplar af vedtægterne med den fuldstændige ordlyd i den nye affattelse.

Stk. 4. Beslutning om ændring i almindelige forsikringsbetingelser for livsforsikring eller i selskabets tekniske grundlag m. v. for livsforsikring kan ikke træde i kraft, forinden godkendelse er meddelt i overensstemmelse med § 8.

Stk. 5. Bestemmelserne i §§ 7 og 19-21 finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.

Kapitel III.

Selskabskapitalen i forsikringsaktieselskaber.

§ 25. Vil et aktieselskab drive livsforsikringsvirksomhed, fastsætter handelsministeren efter indstilling fra forsikringsrådet i hvert enkelt tilfælde mindstebeløbet for aktiekapitalens størrelse under hensyn til arten og omfanget af den virksomhed, som selskabet agter at drive. Aktiekapitalen skal dog være mindst 1 mill. kr.

Stk. 2. Andre forsikringsaktieselskaber kan ikke stiftes med en mindre aktiekapital end 250.000 kr. Vil selskabet drive lovpligtig ulykkesforsikring, skal aktiekapitalen dog være mindst 500.000 kr., og vil det drive brandforsikring, driftstabsforsikring, søforsikring, luftfartsforsikring, lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer, kautions- eller kreditforsikring, skal aktiekapitalen være mindst 1 mill. kr.

Stk. 3. Såfremt særlige forhold gør sig gældende, kan handelsministeren efter indstilling fra forsikringsrådet tillade, at et forsikringsaktieselskab stiftes med en mindre aktiekapital end i stk. 2 fastsat.

Forslaget.

stadfæstelse af ændring i selskabets vedtægter skal indsendes til forsikringsrådet inden en måned. Inden en måned efter, at stadfæstelse af vedtægtsændringer er meddelt selskabet, skal dette til registeret indsende et dateret eksemplar af vedtægterne med den fuldstændige ordlyd i den nye affattelse.

Stk. 5. Beslutning om ændring i almindelige forsikringsbetingelser for livsforsikring eller i selskabets tekniske grundlag m.v. for livsforsikring har ikke gyldighed, før godkendelse er meddelt i overensstemmelse med § 21.“

17. *Overskriften til kapitel III ændres til:*

„Kapitalgrundlaget i forsikringsaktieselskaber.“

§ 25 affattes således:

„§ 25. Forsikringsaktieselskaber skal for at kunne drive virksomhed være i besiddelse af en basiskapital. Den nødvendige størrelse af basiskapitalen bestemmes ved beregning af selskabets solvensmargin.

Stk. 2. Solvensmarginen beregnes på grundlag af arten og omfanget af virksomheden, dog således at et mindstebeløb beregnes alene under hensyntagen til arten af virksomheden.

Stk. 3. Handelsministeren fastsætter bestemmelser om, hvorledes solvensmarginen beregnes, og om i hvilket omfang aktiekapital (selskabskapital), sikkerhedsfond og andre reserver kan medregnes til basiskapitalen, samt om forsikringsrådets beføjelser til i forbindelse med bedømmelsen af selskabets regnskab at tillade, at andre forhold tages i betragtning ved afgørelsen af, om selskabets basiskapital er tilstrækkelig.

Stk. 4. Uanset basiskapitalens størrelse skal aktiekapitalen mindst udgøre det i aktieselskabsloven fastsatte beløb.

Stk. 5. Ministeren kan bestemme, at solvensmarginens mindstebeløb i særlige tilfælde fastsættes til et mindre beløb end det i medfør af stk. 2 fastsatte.

Stk. 6. Det påhviler selskabet at beregne størrelsen af den nødvendige aktiekapital og anden basiskapital. Denne beregning indgår i driftsplanen, jfr. § 19a.

Gældende lov.

§ 26. I forsikringsaktieselskaber, som fremtidig stiftes, skal den indbetalte del af aktiekapitalen for hver aktie mindst udgøre 50 pct. af dens pålydende beløb.

Stk. 2. En aktionær må ikke, medmindre der stilles en af forsikringsrådet godkendt sikkerhed for det overskydende, hæfte for indbetaling på aktier til et større samlet beløb end 5 pct. af aktiekapitalen eller for større beløb end 50 000 kr.

Stk. 3. Handelsministeren kan efter indhentet udtalelse fra forsikringsrådet gøre undtagelser fra den i stk. 2 indeholdte bestemmelse.

§ 27. Antallet af aktionærer må ikke være under tre. Dette gælder dog ikke, hvis samtlige aktier ejes af den danske stat, en dansk kommune, et dansk forsikringselskab eller et dansk aktieselskab.

§ 28. Selskabskapitalen i et forsikringsaktieselskab må ikke nedsættes, medmindre handelsministeren efter indstilling fra forsikringsrådet giver samtykke hertil.

Stk. 2. For nedsættelse af den indbetalte del af aktiekapitalen finder reglerne om kapitalnedsættelse tilsvarende anvendelse.

§ 29. Såfremt den i § 28 omhandlede tilladelse til nedsættelse af aktiekapitalen foreligger, kan nedsættelsen finde sted ved indløsning efter bestemte regler af visse aktier, når bestemmelse herom er truffet i stiftelsesoverenskomsten eller, for så vidt angår de ved en forhøjelse af aktiekapitalen udstedte aktier, i generalforsamlingsbeslutningen om forhøjelsen.

§ 30. Uden for de i §§ 29, 41 og 43, stk. 2, nævnte tilfælde kan beslutning om nedsættelse af aktiekapitalen kun træffes af generalforsamlingen.

Stk. 2. Om den af generalforsamlingen truffene beslutning skal der ske anmeldelse til

Forslaget.

Stk. 7. Sker der ændringer i selskabets forhold, som gør, at det må befrygtes, at basiskapitalen ved regnskabsårets slutning ikke vil modsvare den beregnede solvensmargin, finder reglerne i §§ 79 eller 96 anvendelse.“

13. § 26, stk. 3, affattes således:

„*Stk. 3.* Forsikringsrådet kan undtage fra reglen i stk. 2.“

Gældende lov.

forsikrings-registeret i overensstemmelse med reglerne i § 24.

Stk. 3. Vil den i stk. 1 omhandlede generalforsamlingsbeslutning medføre enten udbetaling til aktionærer eller bortfald af aktionærers forpligtelse til at gøre indbetaling, skal bestyrelsen ved en tre gange med en måneds mellemrum i Statstidende indrykket bekendtgørelse med et varsel af mindst seks måneder, regnet fra den første indrykning, opfordre selskabets fordringshavere til at anmelde deres krav. Så længe anmeldte, forfaldne krav ikke er fyldestgjort, eller der ikke på forlangende er stillet betryggende sikkerhed for uforfaldne eller omtvistede krav, kan nedsættelse af aktiekapitalen ikke lovligt foretages. Om en tilbudt sikkerhed må anses for betryggende, afgøres på én af parternes begæring af forsikringsrådet.

Stk. 4. Beslutning om nedsættelse af aktiekapitalen mister sin gyldighed, hvis den ikke er bragt til udførelse inden et år.

Stk. 5. Med anmeldelsen til forsikringsregisteret om nedsættelse af aktiekapitalen skal følge dokumentation for, at de foreskrevne regler er iagttaget.

§ 31. Beslutning om forhøjelse af aktiekapitalen kan kun træffes af generalforsamlingen. Beslutningen skal angive:

a) det højeste beløb, hvormed aktiekapitalen skal kunne forhøjes;

b) hvorvidt de ældre aktionærer skal have en fortrinsret til tegning af de nye aktier og da hvilken;

c) hvorvidt de nye aktier eller nogle af dem skal have særlige rettigheder og da hvilke;

d) hvorvidt de nye aktier skal kunne indløses helt eller delvis og da efter hvilke regler;

e) hvorvidt der skal gælde indskrænkninger i de nye aktiers omsættelighed og da hvilke;

f) hvorvidt de nye aktier skal lyde på navn eller kan lyde på ihændehaveren.

Stk. 2. En af bestyrelsen underskrevet meddelelse om kapitalforhøjelsen indeholdende de i § 32 angivne oplysninger indsendes til forsikringsrådet, og bestyrelsen skal i Statstidende bekendtgøre, at der er truffet

Forslaget.

Gældende lov.

beslutning om forhøjelse af aktiekapitalen, samt at meddelelse herom er indsendt til forsikringsrådet og fremlagt til eftersyn dér.

§ 32. Tegning af nye aktier skal ske på tegningslister, der i original eller genpart skal indeholde en af bestyrelsen underskrevet angivelse af :

- a) selskabets navn og hjemsted (hovedkontor);
- b) selskabets formål;
- c) den i § 31 omhandlede generalforsamlingsbeslutning;
- d) de nye aktiers størrelse;
- e) hvorvidt de nye aktier straks indbetales fuldt ud, og i benægtende fald, hvilke regler der skal gælde om aktionærernes forpligtelse til yderligere indbetaling;
- f) størstebeløbet af de med forhøjelsen forbundne omkostninger, samt om der er tilagt nogen garantiprovision eller andet vederlag i anledning af forhøjelsen og i så fald arten og størrelsen heraf;
- g) hvorvidt aktiekapitalen udbydes til overkurs og da til hvilken kurs;
- h) de bestemmelser, der skal følges i tilfælde af overtegning.

Stk. 2. Selskabets vedtægter skal fremlægges ved tegningen.

Stk. 3. Er beslutning om forhøjelse af aktiekapitalen truffet, før selskabet er optaget i forsikringsregisteret, skal tegningslisterne foruden de under stk. 1 nævnte oplysninger indeholde en genpart af stiftelsesoverenskomsten.

Stk. 4. I tilfælde af overtegning meddeles det ved brev hver enkelt, hvor stor en del af det tegnede beløb der tilkommer ham.

§ 33. Tegning af nye aktier er ikke bindende, før der er forløbet en måned efter, at de i § 31 indeholdte forskrifter er opfyldt. Denne bestemmelse gælder dog ikke for aktier tegnet af selskabets bestyrelsesmedlemmer og direktører samt af forsikringsselskaber, banker og lignende pengeinstitutter.

Stk. 2. Retshandler angående overdragelse af de i stk. 1, 2. pkt., omhandlede aktier er ikke bindende for erhververen, før den i stk. 1, 1. pkt., omhandlede frist er udløbet.

Forslaget.

Gældende lov.

§ 34. Størstebeløbet af omkostningerne ved forhøjelsen, herunder garantiprovision eller andet vederlag i anledning af forhøjelsen, må uden tilladelse af forsikringsrådet ikke overstige 5 pct. af den nye kapital foruden stempelafgifter og eventuelle tinglysningsgebyrer.

Stk. 2. Der må ikke tillægges bestyrelsesmedlemmer eller direktører garantiprovision eller andet vederlag i anledning af forhøjelsen.

§ 35. Som bilag til anmeldelsen til forsikringsregisteret om den stedfundne forhøjelse skal følge en genpart af den benyttede tegningslistes tekst.

Stk. 2. De i anledning af forhøjelsen oprettede dokumenter skal i original eller bekræftet genpart forevises forsikringsrådet.

§ 36. Den indbetalte del af kapitalforhøjelsen skal for hver aktie mindst udgøre 50 pct. af dens pålydende beløb.

Stk. 2. Anmeldelse om kapitalforhøjelsen kan ikke optages i forsikringsregisteret, forinden den forhøjede aktiekapital er indbetalt i det omfang, som er fastsat i de stadfæstede ændringer af vedtægterne.

Stk. 3. Kapitalforhøjelsen skal, medmindre forsikringsrådet tillader andet, indbetales kontant.

Kapitel IV.

Indbetaling på aktier, aktiebog m. v.

§ 37. Den, der har tegnet en aktie, hæfter for dens fulde indbetaling.

Stk. 2. En aktietegner kan ikke bringe fordringer på selskabet i modregning mod sin forpligtelse ifølge aktietegningen.

Stk. 3. Forbehold, der ikke fremgår af tegningslisten, kan ikke gøres gældende over for selskabet.

Stk. 4. Ved anmeldelse til forsikringsregisteret af aktiekapitalens størrelse vil der være at bortse fra aktietegninger, til hvilke der er knyttet forbehold. Er forbeholdet ikke bortfaldet, når registrering sker, betragtes den pågældende tegning som annulleret.

Forslaget.

Gældende lov.

§ 38. Aktier må ikke udstedes til underkurs.

Stk. 2. Beløb, der ved udstedelse af aktier til overkurs opnås for aktierne ud over deres pålydende, skal, for så vidt sådanne beløb ikke anvendes til dækning af omkostninger ved selskabets stiftelse, henholdsvis ved forhøjelse af aktiekapitalen, henlægges til sikkerhedsfonden, den lovmæssige reservefond eller en anden fond, som ikke uden forsikringsrådets samtykke må formindskes, medmindre det er nødvendigt for at dække underskud.

§ 39. Er en aktie ikke fuldt indbetalt, skal forskrivning for det ikke indbetalte beløb udstedes, forinden aktiebrev udgives.

Stk. 2. Indbetalinger på forskrivningen skal afskrives på denne, og aktionæren kan forlange aktiebrevet påtegnet herom.

Stk. 3. Forskrivninger må ikke afhændes eller pantsættes.

§ 40. Overdragelse af en ikke fuldt indbetalt aktie kan kun finde sted med bestyrelsens godkendelse. Sådant godkendelse må ikke meddeles, medmindre det må antages, at erhververen vil være i stand til at erlægge de fremtidige indbetalinger, eller medmindre betryggende sikkerhed stilles. Stilles betryggende sikkerhed, kan godkendelse ikke nægtes, medmindre den ønskede overdragelse strider imod andre, gyldigt fastsatte regler om indskrænkning i aktiernes omsættelighed.

Stk. 2. Når bestyrelsen har godkendt overdragelsen og erhververen har udstedt forskrivning for det ikke indbetalte beløb, bortfalder overdragerens forpligtelser.

§ 41. Foretager en aktionær ikke i rette tid en ham påhvilende indbetaling, er han, såfremt vedtægterne ikke bestemmer andet, pligtig fra forfaldsdagen at betale en årlig rente af det skyldige beløb svarende til den til enhver tid fastsatte officielle diskonto med et tillæg på 2 pct.

Stk. 2. Selskabet skal uden ugrundet ophold søge sig fyldestgjort for det skyldige beløb, enten ved at indbetale det eller ved for aktionærens regning, og så vidt muligt efter fire ugers varsel til ham, at søge aktien afhændet med forpligtelse for erhververen til

Forslaget.

*Gældende lov.**Forslaget.*

at yde de manglende indbetalinger med påløbne renter. Afhændelsen skal ske ved et medlem af en anerkendt fondsbørs her i riget eller ved offentlig auktion. Medfører afhændelsen udstedelse af nyt aktiebrev eller interimbevis, skal aktiebrevet eller interimbeviset — foruden at angive sit øjemed — gengive indholdet af det gamle aktiebrev eller interimbeviset samt underskrives af bestyrelsen, dog at interimbeviser kan underskrives af en af bestyrelsen befuld- mægtiget.

Stk. 3. Viser det sig, at det skyldige beløb ikke kan erholdes på nogen af de anførte måder, skal aktien annulleres, og aktiekapitalen anses da for nedsat med et til aktiens pålydende svarende beløb. Det beløb, der er indbetalt på aktien, henlægges til sikkerhedsfonden, den lovmæssige reservefond eller en anden fond, som ikke uden forsikringsrådets samtykke må formindskes, medmindre det er nødvendigt for at dække under- skud.

Stk. 4. Med anmeldelsen til forsikringsregisteret om aktiekapitalens nedsættelse skal følge bevis for, at betingelserne for aktiens annullering har været til stede.

§ 42. Om aktiebrev, interimbeviser og aktiebog i forsikringsaktieselskaber finder bestemmelserne i lov om aktieselskaber i øvrigt anvendelse.

Kapitel V.

Erhvervelse af egne aktier.

§ 43. Et forsikringsaktieselskab må ikke erhverve eller til sikkerhed modtage egne aktier eller interimbeviser. Denne bestemmelse gælder dog ikke, for så vidt egne aktier erhverves som led i en af handelsministeren tilladt nedsættelse af aktiekapitalen eller ved køb på en tvangsauktion, der finder sted til fyldestgørelse af en selskabet tilkommende fordring.

Stk. 2. Har et forsikringsaktieselskab før denne lovs ikrafttræden erhvervet eller til sikkerhed modtaget en beholdning af egne aktier, eller er en sådan fremkommet ved køb på tvangsauktion til fyldestgørelse af en selskabet tilkommende fordring, skal beholdningen af egne aktier afvikles inden for en

19. § 43, stk. 3, affattes således:

„*Stk. 3.* Forsikringsrådet kan tillade et forsikringsaktieselskab at have en beholdning af egne aktier eller interimbeviser som ejendom eller til sikkerhed til pålydende af højst 10 pct. af aktiekapitalen.“

Gældende lov.

frist af to år, medmindre forsikringsrådet tillader en forlængelse af fristen.

Stk. 3. Handelsministeren kan efter indstilling fra forsikringsrådet tillade et forsikringsaktieselskab at have en beholdning af egne aktier eller interimsbeviser som ejendom eller til sikkerhed til pålydende af højst 10 pct. af aktiekapitalen.

§ 44. For de af et aktieselskab erhvervede egne aktier kan stemmeret ikke udøves, og der ses bort fra sådanne aktier ved afgørelsen af, om det til udøvelse af en beføjelse eller vedtagelse af en beslutning fornødne antal aktier er til stede.

Kapitel VI.

Selskabskapitalen i gensidige forsikrings-selskaber.

§ 45. Gensidige forsikringsselskaber, der fremtidig stiftes, skal for at begynde deres virksomhed have en garantikapital, hvis mindstebeløb fastsættes af handelsministeren efter indstilling fra forsikringsrådet.

Stk. 2. Vil selskabet drive livsforsikringsvirksomhed, fastsættes garantikapitalen under hensyn til arten og omfanget af den virksomhed, som selskabet agter at drive, dog mindst til et beløb af 500.000 kr.

Stk. 3. For andre forsikringsselskaber fastsættes mindstebeløbet i hvert enkelt tilfælde, idet hensyn herved vil være at tage til medlemskredsen og de enkelte forsikrings størrelse. Handelsministeren kan dog, såfremt særlige omstændigheder foreligger, efter indstilling fra forsikringsrådet tillade, at et selskab stiftes uden garantikapital.

Forslaget.

20. *Overskriften til kapitel VI ændres til:*

„Kapitalgrundlaget i gensidige forsikringsselskaber.“

§ 45 affattes således:

„**§ 45.** Gensidige forsikringsselskaber skal for at kunne drive virksomhed være i besiddelse af en garantikapital eller anden basiskapital.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 25 om basiskapital og om beregning af solvensmargin finder med de undtagelser, der følger af stk. 3-6, tilsvarende anvendelse på gensidige forsikringsselskaber.

Stk. 3. Solvensmarginens mindstebeløb udgør for gensidige selskaber tre fjerdedele af det i medfør af § 25, stk. 2, fastsatte mindstebeløb.

Stk. 4. Er selskabets præmier variable i henhold til de indgåede forsikringsaftaler, således at præmien efterfølgende kan forøges under hensyntagen til forsikringsbestandens risikoforløb, kan tillægspræmie, som kunne have været afkrævet forsikringstagerne i løbet af et regnskabsår, medregnes til basiskapitalen ved regnskabsårets udløb. Beløbet kan, medmindre adgangen til opkrævning af tillægspræmier er ubegrænset, dog ikke udgøre mere end halvdelen af forskellen mellem de tillægspræmier, som højst kunne være opkrævet, og de faktisk opkrævede tillægspræmier. Det beløb, som på grundlag af en adgang til at opkræve tillægspræmier medregnes til basiskapitalen, må

Gældende lov.

§ 46. I gensidige forsikringsselskaber, som fremtidig stiftes, skal den indbetalte del af garantikapitalen for hver garantiandel mindst udgøre 50 pct. af dens pålydende beløb.

Stk. 2. En garant må ikke, medmindre der stilles en af forsikringsrådet godkendt sikkerhed for det overskydende, hæfte for indbetaling på garantiandele til et større samlet beløb end 5 pct. af garantikapitalen eller for større beløb end 50.000 kr.

Stk. 3. Handelsministeren kan efter indhentet udtalelse fra forsikringsrådet gøre undtagelser fra de i stk. 2 indeholdte bestemmelser.

§ 47. Garantikapitalen eller den indbetalte del af denne må ikke nedsættes, medmindre handelsministeren efter indstilling fra forsikringsrådet giver samtykke hertil.

Stk. 2. Garantikapitalen kan tilbagebetales i overensstemmelse med de i vedtægterne fastsatte regler. Stadfæstelse af vedtægtsbestemmelser herom kan gøres afhængig af, at det fastsættes, at der sker tilsvarende henlæggelse til en grundfond eller en anden fond, som ikke uden forsikringsrådets tilladelse må formindskes. I livsforsikringsselskaber kan henlæggelse til sikkerhedsfonden træde i stedet for henlæggelse til en grundfond.

Stk. 3. Træffes der beslutning om forhøjelse af garantikapitalen, finder bestemmelserne i §§ 31-36 tilsvarende anvendelse.

§ 48. Garantikapitalen kan forrentes i overensstemmelse med de i vedtægterne fastsatte regler, jfr. dog herved § 71, stk. 1 og 3, samt §§ 74 og 93.

Stk. 2. Uden forsikringsrådets samtykke må den årlige rente ikke overstige 6 pct. af den indbetalte garantikapital.

Forslaget.

ikke udgøre mere end halvdelen af solvensmarginen.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 3 og 4 gælder ikke for livsforsikring.

Stk. 6. § 25, stk. 4, finder ikke anvendelse på en garantikapital.“

21. § 46, stk. 3, affattes således:

„*Stk. 3.* Forsikringsrådet kan undtage fra reglen i stk. 2.“

*Gældende lov.**Forslaget.*

Kapitel VII.

Gensidige selskabers medlemmer og disses hæftelse for selskabets forpligtelser.

§ 49. Medlemmer af et gensidigt forsikringsselskab er selskabets forsikringstagere og kun disse.

Stk. 2. Medlemmerne hæfter for selskabets forpligtelser i det omfang, vedtægterne fastsætter.

Stk. 3. Medlemmernes hæftelse for selskabets forpligtelser kan kun gøres gældende af selskabet.

Stk. 4. Selskabets krav mod medlemmer til opfyldelse af hæftelsen for selskabets forpligtelser kan ikke overdrages eller pantsættes.

§ 50. Såfremt et forsikringsselskab bliver forsikringstager i et gensidigt selskab ved genforsikring, kan det med hjemmel i vedtægterne aftales, at det skal være fritaget for medlemsansvar. Det samlede beløb af sådanne genforsikringer for egen regning må dog for livsforsikringer ikke overstige 10 pct. af det overtagende selskabs samlede forsikringssum. For livrenteforsikring skal ved denne beregning forsikringssummen regnes lig ti gange det årlige rentebeløb. For skadesforsikring må præmien af sådanne genforsikringer ikke uden forsikringsrådets tilladelse overstige 10 pct. af selskabets samlede præmieindtægt.

Kapitel VIII.

Indbetaling på garantiandele m. v.

§ 51. Bestemmelserne i §§ 37-41 finder tilsvarende anvendelse på garantiandele i gensidige forsikringsselskaber. Garantiandele, der ikke er fuldt indbetalt, skal altid lyde på navn.

Stk. 2. Et gensidigt forsikringsselskab må ikke erhverve eller til sikkerhed modtage egne garantiandele.

§ 52. I gensidige forsikringsselskaber skal der føres en bog over garantiandelene.

Stk. 2. Garantiandelene skal noteres i bogen med angivelse af garantens navn, stilling og bopæl samt, såfremt forskrivning er udstedt, dennes dato, dato for stedfundne indbetalinger og disses beløb.

Gældende lov.

Stk. 3. Om stædfunden notering skal selskabet give garantiandelen påtegning.

Kapitel IX.

Bestyrelse og direktion i forsikrings-
selskaber.

§ 53. Et forsikringsselskab ledes af en bestyrelse, der skal bestå af mindst tre medlemmer.

Stk. 2. Til varetagelse af den daglige ledelse skal der ansættes en direktion.

Stk. 3. Om det indbyrdes forhold mellem bestyrelsen og direktionen gælder reglerne i §§ 54 og 55. Om bestyrelsens og direktionens adgang til at repræsentere selskabet udadtil og forpligte dette ved retshandler gælder reglerne i §§ 58 a-58 c.

§ 53a. I forsikringsselskaber, der de sidste 3 år har beskæftiget gennemsnitligt mindst 50 arbejdstagere, har disse ret til ud over de i § 53, stk. 1, omhandlede bestyrelsesmedlemmer i overensstemmelse med § 53b at vælge to medlemmer af bestyrelsen og suppleanter for disse blandt selskabets arbejdstagere. I andre forsikringsselskaber kan vedtægterne tillægge arbejdstagerne tilsvarende ret. Vedtægterne kan tillægge arbejdstagerne ret til at vælge flere end to medlemmer.

§ 53b. Mindst halvdelen af arbejdstagerne skal stemme for en beslutning om at udnytte retten efter § 53a. Beslutningen meddeles skriftligt bestyrelsen, der straks skal indgive anmeldelse herom til forsikringsregisteret.

Stk. 2. Arbejdstageres valg af bestyrelsesmedlemmer og suppleanter sker ved skriftlig og hemmelig afstemning. Hver arbejdstager kan kun stemme på én person som medlem og én person som suppleant. Medlemmerne indtræder i bestyrelsen en måned efter, at denne har fået skriftlig meddelelse om de pågældendes navn og bopæl. Valgene til bestyrelsen skal så vidt muligt afholdes umiddelbart inden selskabets ordinære generalforsamling.

Stk. 3. De bestyrelsesmedlemmer, der vælges af arbejdstagerne, udpeges for to år ad gangen blandt de arbejdstagere, der i

Forslaget.

Gældende lov.

hele det sidste år før valget har været ansat i selskabet.

Stk. 4. Handelsministeren fastsætter regler om, hvem der anses som arbejdstager, om beregningen af det gennemsnitlige antal arbejdstagere efter § 53a, om den nærmere gennemførelse af valg efter stk. 1 og 2 samt om, under hvilken form arbejdstagerne i selskaber, hvor der er valgt bestyrelsesmedlemmer efter § 53a, skal orienteres om selskabets forhold.

§ 53c. Et bestyrelsesmedlem kan til enhver tid udtræde af bestyrelsen. Meddelelse herom skal gives selskabets bestyrelse og, såfremt medlemmet ikke er valgt af generalforsamlingen, tillige den, som har udpeget ham. Et bestyrelsesmedlem kan til enhver tid afsættes af den, som har valgt eller udpeget ham.

Stk. 2. Ophører et bestyrelsesmedlems hverv før udløbet af valgperioden, eller opfylder han ikke længere betingelserne i § 56 for at være bestyrelsesmedlem, og er der ingen suppleant til at indtræde i hans sted, påhviler det de øvrige bestyrelsesmedlemmer at foranledige valg af et nyt medlem for det afgåede medlems resterende valgperiode. Det samme gælder, dersom et bestyrelsesmedlem, der er valgt af arbejdstagerne efter § 53 a, ikke længere er ansat i selskabet. Hører valget under generalforsamlingen, kan valg af nyt bestyrelsesmedlem dog udskydes til næste ordinære generalforsamling, hvor bestyrelsesvalg skal finde sted, såfremt bestyrelsen er beslutningsdygtig med de tilbageværende medlemmer og suppleanter.

§ 54. Bestyrelsen har den overordnede ledelse af selskabet. Bestyrelsen har således at føre tilsyn med selskabets virksomhed og at påse, at denne ledes på forsvarlig måde og i overensstemmelse med denne lov og selskabets vedtægter.

Stk. 2. Bestyrelsen er forpligtet til at fordrø sig meddelt alle til opfyldelse heraf fornødne oplysninger og til efter omstændighederne selv eller ved dertil delegerede medlemmer af bestyrelsen at foretage eller lade foretage eftersyn af selskabets bøger og konstatering af aktivernes tilstedeværelse.

Forslaget.

*Gældende lov.**Forslaget.*

Stk. 3. Bestyrelsen skal ved en forretningsorden træffe nærmere bestemmelser om udførelsen af sit hverv. De af bestyrelsen truffne beslutninger skal indføres i en dertil bestemt protokol. Et medlem af bestyrelsen eller en direktør kan forlange, at bestyrelsen indkaldes.

Stk. 4. Prokura kan kun meddeles af den samlede bestyrelse. Prokurister kan kun tegne selskabet to i forening eller i forbindelse med en af de i § 58 a, stk. 2, nævnte personer.

§ 55. Det påhviler direktionen at lede selskabet forsvarligt, derunder at sørge for, at bogholderi og regnskabsvæsen er indrettet og føres på betryggende måde, alt i overensstemmelse med de direktionen derom af bestyrelsen givne direktiver. Dispositioner, der efter selskabets forhold er af usædvanlig art eller størrelse, skal af direktionen forelægges bestyrelsen. Opstår der betalingsvanskeligheder for selskabet eller i øvrigt sådanne forhold, som må formodes at bringe de forsikredes interesser i fare, skal direktionen straks give meddelelse derom til bestyrelsen, som derefter træffer bestemmelse om, hvad der skal foretages.

22. Efter § 55 indsættes:

„§ 55 a. Det påhviler direktionen at drage omsorg for, at selskabet råder over tilstrækkelig sagkundskab til beregning af tekniske reserver m.v.

Stk. 2. Til udførelse af de for et livsforsikringsselskabs virksomhed nødvendige forsikringstekniske beregninger og undersøgelser skal der ved selskabet være ansat en af forsikringsrådet godkendt aktuar. Nægter forsikringsrådet at godkende en af et selskab foreslået aktuar, skal det over for selskabet begrunde, hvorfor det har nægtet godkendelsen.

Stk. 3. Søger et selskab forsikringsrådets godkendelse af en ny aktuar, skal anmodningen derom være ledsaget af en angivelse af årsagen til skiftet.

Stk. 4. Aktuaren skal påse, at selskabet overholder sit beregningsgrundlag, herunder reglerne for tilbagekøb af forsikringer og for lån mod pant i selskabets egne forsikringer. Aktuaren har ret til af direktionen at for-

Gældende lov.

§ 56. Bestyrelsesmedlemmer og direktører skal være myndige personer, der ikke er ude af rådighed over deres bo.

Stk. 2. Direktører skal have indfødsret og bopæl her i riget.

Stk. 3. Flertallet af bestyrelsens medlemmer skal have indfødsret og bopæl her i riget. I selskaber, hvis navn indeholder en dansk sted- eller nationalitetsbetegnelse, skal alle bestyrelsens medlemmer opfylde disse betingelser.

Stk. 4. Fra bestemmelserne i stk. 2 og stk. 3 kan handelsministeren dog, hvor omstændighederne taler derfor, gøre undtagelse.

Stk. 5. Bestyrelsesmedlemmer, der er bosat i udlandet, kan kun få signatur i forbindelse med en eller flere her i landet bosatte personer (kollektiv signatur).

Stk. 6. Stillingen som formand for bestyrelsen kan ikke forenes med stillingen som medlem af direktionen eller funktionær i selskabet. Flertallet af bestyrelsens medlemmer skal bestå af personer, der ikke er direktører eller funktionærer i selskabet og ej heller knyttet til noget medlem af direktionen ved tjenesteforhold, ægteskab, slægt- eller svogerskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søskende eller ægtefæller til sådanne.

§ 57. Et bestyrelsesmedlem eller en direktør må ikke deltage i behandlingen af spørgsmål om aftaler mellem selskabet og ham selv eller om søgsmål mod ham selv eller om aftaler mellem selskabet og tredjemand eller søgsmål mod tredjemand, hvis han deri har en væsentlig interesse, der kan være stridende mod selskabets.

Stk. 2. En direktør må ikke uden bestyrelsens godkendelse indgå aftale mellem selskabet og ham selv eller aftale mellem selskabet og tredjemand, hvori han har en betydeli-

Forslaget.

lange alle oplysninger, som er nødvendige for udøvelsen af hvervet. Forsikringsrådet kan kræve de oplysninger af aktuaren, som er nødvendige til bedømmelse af selskabets økonomiske stilling. Det påhviler aktuaren uopholdelig at indberette til forsikringsrådet enhver tilsidesættelse af selskabets beregningsgrundlag.“

*Gældende lov.**Forslaget.*

gere interesse, der kan være stridende mod selskabets.

Stk. 3. Bestyrelsesmedlemmer og direktører må ikke udføre eller deltage i spekulationsforretninger vedrørende selskabets aktier.

§ 53. Bestyrelsesmedlemmer og direktører kan lønnes såvel med fast vederlag som med andel i årets nettofortjeneste (tantieme), men ikke med andel i bruttoindtægten eller i bruttofortjenesten af driften. Det samlede tantiemebeløb må derhos ikke overstige det beløb, der er til rådighed, efter at påbudte afskrivninger og henlæggelser har fundet sted og muligt underskud fra tidligere år er dækket.

Stk. 2. Går et forsikringselskab konkurs, eller viser det sig ved dets likvidation, at det er insolvent, er bestyrelsesmedlemmer og direktører, selv om de har været i god tro, pligtige at tilbagebetale, hvad de inden for et tidsrum af fem år før konkursdekretet eller beslutningen om likvidation har oppebåret som tantieme, forudsat at selskabet, da tantiemen blev fastsat, bevisligt var insolvent eller blev insolvent som følge af tantiemeudbetalingen.

Stk. 3. For så vidt bestyrelsesmedlemmer eller direktører gennem deltagelse i agent- eller mæglervirksomhed eller i kraft af økonomisk interesse i sådanne virksomheder skaffer sig provision eller anden indtægt af forsikringer, selskabet overtager eller afgiver, vil indberetning herom være at gøre til forsikringsrådet

§ 53a. Medlemmer af bestyrelsen og af direktionen repræsenterer selskabet udadtil.

Stk. 2. Selskabet forpligtes ved retshandler, som på selskabets vegne indgås af den samlede bestyrelse eller af medlemmer af bestyrelsen eller af direktionen, jfr. dog stk. 3. Det kan i vedtægterne bestemmes, at der kan tillægges andre personer samme tegningsret, som tilkommer medlemmer af bestyrelsen og af direktionen.

Stk. 3. Den tegningsret, som efter stk. 2 tilkommer medlemmer af bestyrelsen eller direktionen eller andre, kan kun udøves af to i forening. Denne tegningsret kan i vedtægterne yderligere begrænses således, at

Gældende lov.

tegningsretten kun kan udøves af to eller flere bestemte personer i forening eller af flere end to i forening.

§ 58b. En retshandel, der er indgået på selskabets vegne af nogen, der efter § 58 a har tegningsret, forpligter selskabet, medmindre:

1) de tegningsberettigede har handlet i strid med de begrænsninger i deres beføjelser, som er fastsat i denne lov, eller

2) retshandelen falder uden for selskabets registrerede formål og selskabet godtgør, at tredjemand vidste det, eller at det ikke kunne være ham ubekendt.

Stk. 2. Bekendtgørelsen af selskabets formål i overensstemmelse med § 148 a, stk. 1, er ikke i sig selv tilstrækkeligt bevis efter stk. 1, nr. 2.

§ 58c. Efter at valg eller udnævnelse af medlemmer af bestyrelse eller direktion bekendtgjort i Stats Tidende i overensstemmelse med § 148 a, kan mangler ved valget eller udnævnelsen ikke påberåbes over for tredjemand, medmindre selskabet godtgør, at denne kendte mangelen. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse på personer, der efter § 58 a, stk. 2, 2. pkt. kan tegne selskabet.

Kapitel X.

Generalforsamling i forsikringsaktieselskaber.

§ 59. Bestemmelserne i lov om aktieselskaber §§ 65-81, 169 og 172 finder anvendelse, dog at formanden for forsikringsrådet udøver de overregistrator ved aktieselskabsregisteret ved nævnte lovs § 72 tillagte beføjelser. Udgifter ved afholdelse af generalforsamlingen, som i medfør af denne bestemmelse indkaldes af formanden for forsikringsrådet, udredes forlods af rådet, men afholdes endeligt af selskabet.

Kapitel XI.

Generalforsamling i gensidige forsikringselskaber.

§ 60. Generalforsamlinger skal afholdes her i riget. Ordentlig generalforsamling afholdes én gang årligt. På den ordentlige

Forslaget.

23. I § 60, stk. 1, ændres „Handelsministeren“ til „Forsikringsrådet“ og „ministeren“ til „rådet“.

Gældende lov.

generalforsamling skal årsregnskabet forsynet med påtegning af revisorerne forelægges til godkendelse. Handelsministeren kan give samtykke til, at selskabet afholder ordentlig generalforsamling med længere mellemrum, i hvilket tilfælde ministeren træffer bestemmelse med hensyn til aflæggelse af årsregnskabet.

Stk. 2. Indkaldelse til generalforsamling foretages af bestyrelsen.

Stk. 3. Dagsordenen og de forslag, der agtes fremsat på generalforsamlingen, skal senest otte dage før denne fremlægges på selskabets kontor eller andet i vedtægterne fastsat sted til eftersyn for de på generalforsamlingen stemmeberettigede. Dagsordenen skal derhos angives i indkaldelsen.

Stk. 4. Generalforsamlingen kan ikke uden enstemmig vedtagelse af samtlige stemmeberettigede træffe beslutning i nogen sag, der ikke er optaget i dagsordenen.

Stk. 5. Medlemmerne eller disses repræsentanter eller garanterne må ikke selv, ved fuldmægtig eller som fuldmægtig for andre deltage i afstemning om spørgsmål angående søgsmål mod dem selv eller spørgsmål om søgsmål mod tredjemand, for så vidt de deri har en betydeligere interesse, der kan være stridende mod selskabets. Der ses bort fra de pågældende ved afgørelse af, om det til vedtagelse fornødne antal stemmeberettigede har været repræsenteret.

§ 61. Væsentlige ændringer i et selskabs formål kan, medmindre andet er bestemt i vedtægterne, kun vedtages, når der opnås tilslutning hertil fra ni tiendedele af garanterne og ni tiendedele af medlemmerne eller, hvis generalforsamlingen udgøres af et repræsentantskab for medlemmerne, da fra ni tiendedele inden for dette. Garanter, der modsætter sig sådanne ændringer, kan, når de inden otte dage efter ændringernes registrering fremsætter begæring derom, forlange, at de andre garanter skal overtage deres garantiandele med eventuelle forskrivninger mod betaling af den indbetalte del.

Kapitel XII.

Regnskabsaflæggelse m. v. i livsforsikrings-selskaber.

§ 62. Årsregnskabet udfærdiges og under-

Forslaget.

Gældende lov.

skrives af direktionen, hvorefter det vedtages af bestyrelsen og med dennes underskrift indstilles til generalforsamlingens godkendelse.

Stk. 2. Senest otte dage før generalforsamlingen skal regnskabet i revideret stand fremlægges til eftersyn for aktionærerne, i gensidige selskaber for de på generalforsamlingen stemmeberettigede medlemmer og garanter, på selskabets kontor eller et andet i vedtægterne fastsat sted.

Stk. 3. Årsregnskabet skal under omhyggelig hensyntagen til tilstedeværende værdier og forpligtelser samt under foretagelse af nødvendige afskrivninger opgøres, således som ordentlig og forsigtig forretningsbrug tilsiger. Det skal indeholde et driftsregnskab og en statusopgørelse.

Stk. 4. Omfanget af foretagne pantsætninger samt af påtagne, ikke særligt sikrede kautions- og andre garantiforpligtelser skal fremgå af regnskabet.

Stk. 5. Tantieme til bestyrelsen skal opføres på en særlig konto under betegnelsen „Tantieme til bestyrelsen“.

Stk. 6. Selskaber, der foruden livsforsikringsvirksomhed driver anden forsikringsvirksomhed, skal udarbejde særskilt årsregnskab for livsforsikringsafdelingen.

Stk. 7. Årsregnskabet skal offentliggøres i overensstemmelse med de i vedtægterne herom indeholdte regler. Det offentliggjorte regnskab skal indeholde underskrifter af selskabets bestyrelse og direktion samt revisionens underskrift med bemærkninger til regnskabet.

§ 63. Ved opgørelse af årsregnskabet opføres obligationer af de i § 68, litra a, b og d, nævnte arter samt værdipapirer, der i henhold til § 68, stk. 1, litra g, sidestilles med disse, efter følgende regler: Såfremt der er fastsat en amortisationstid, opføres de højst til den pris, for hvilken de er erhvervet, dog ikke til højere kurs end den, hvortil de udtrækkes, og heller ikke over sælgerkursen på købsdagen. Såfremt der ikke er fastsat nogen amortisationstid, opføres de højst til gennemsnittet af den ved regnskabsårets slutning sidst noterede køberkurs og kurserne på de tilsvarende dage i de nærmest forudgående indtil ni år, i hvilke papirerne

Forslaget.

*Gældende lov.**Forslaget.*

har været i selskabets eje, dog ikke over pari. Værdipapirer, som er udstedt under samme afdeling, serie og rentefod, opføres dog til en fælles gennemsnitskurs.

Stk. 2. Aktier, der er genstand for offentlig kursnotering, må højst opføres til den ved regnskabsårets slutning senest noterede køberkurs og andre aktier højst til en værdi beregnet på grundlag af de ved regnskabsårets slutning senest foreliggende oplysninger angående det pågældende aktieselskab.

Stk. 3. Andre værdipapirer opføres, medmindre værdien må antages at være lavere, til den pris, hvortil de er erhvervet, dog ikke over pari.

Stk. 4. Det skal af selskabets årsregnskab fremgå, til hvilke kurser dets værdipapirer er optaget.

Stk. 5. Aktivposter i fremmed mønt må højst opføres til den ved regnskabsårets slutning noterede kurs, og passivposter i fremmed mønt skal mindst opføres til denne kurs.

Stk. 6. Faste ejendomme må ikke opføres til højere værdi end den, der angives ved den offentlige vurdering til ejendomsværdi, medmindre forsikringsrådet giver samtykke dertil.

Stk. 7. Har selskabet erhvervet egne aktier, skal disse opføres på særlig konto under betegnelsen „Beholdning af egne aktier“ med angivelse af den pålydende værdi. Har selskabet modtaget egne aktier til sikkerhed, skal disses pålydende værdi angives i regnskabet.

Stk. 8. Når særlige omstændigheder i det enkelte tilfælde måtte tale derfor, kan forsikringsrådet påbyde en nedskrivning af de bogførte værdier af et selskabs aktiver.

§ 64. De ved selskabets stiftelse og inden udløbet af de to første regnskabsår anvendte stiftelses- og organisationsomkostninger kan opføres i statusopgørelsen som et særligt aktiv, der afskrives i løbet af de ti første regnskabsår, således at ved udløbet af sjette år mindst en femtedel skal være afskrevet og ved udgangen af hvert følgende år yderligere mindst en femtedel for hvert år. Forsikringsrådet kan tillade, at bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse på

Gældende lov.

organisationsomkostninger, der er afholdt efter udløbet af de to første regnskabsår.

§ 65. Inden for beløbet af de omkostninger, som erhvervelsen af nye forsikringer har medført, kan selskabet i statusopgørelsen som aktiv opføre kapitalværdien af indtil 30 pct. af de fremtidige tillæg til nettopræmierne for de ved regnskabsårets udgang efter selskabets almindelige forsikringsbetingelser i kraft værende forsikringer, som selskabet holder for egen regning. De tillæg, som på denne måde kapitaliseres, må dog ikke udgøre mere end 7 pct. af nettopræmierne.

Stk. 2. For de forsikrings vedkommende, som var i kraft ved udgangen af det foregående regnskabsår, må ikke kapitaliseres større procentdel af tillæggene end den, hvormed aktivet var opført i nævnte års regnskab.

§ 66. I statusopgørelsen skal der under passiver særskilt optages en forsikringsfond bestående af summen af:

a) erstatningsreserven, der omfatter sådanne forsikringsbeløb og dertil knyttede bonusbeløb, som er anmeldt eller forfaldne til udbetaling, men endnu ikke er udbetalt;

b) præmiereserven, der omfatter den samlede værdi af alle de løbende forsikringer. Præmiereserven skal mindst udgøre et beløb så stort som forskellen mellem kapitalværdien af selskabets forpligtelser efter samtlige løbende livsforsikringskontrakter og kapitalværdien af de nettopræmier, som forsikringstagerne skal erlægge i fremtiden. Ved nettopræmie forstås den del af forsikringspræmien, som ved forsikringskontraktens indgåelse efter det da gældende grundlag for præmieberegningen netop svarede til den overtagne risiko. Det samme grundlag skal anvendes ved beregningen af de nævnte kapitalværdier, jfr. dog § 67. For forsikringer, for hvilke der ikke længere skal betales præmie, skal præmiereserven indeholde et af selskabet foreslået og af forsikringsrådet godkendt tillæg til bestridelse af deres fremtidige drift, jfr. § 20, litra b.

Stk. 2. Har et selskab afgivet en forsikring i genforsikring til et andet selskab, er det ved fastsættelse af forsikringsfonden ikke

Forslaget.

Gældende lov.

forpligtet til at medregne det genforsikrede beløb, såfremt præmiereserven er afgivet til det selskab, der har overtaget genforsikringen, og dette er et indenlandsk selskab, som i henhold til denne lov har tilladelse til at drive livsforsikring, eller der af det overtagende selskab er stillet en af forsikringsrådet godkendt sikkerhed for præmiereserven. For genforsikringer, der hidrører fra udlandet, kan forsikringsrådet tillade sådanne afvigelser fra nærværende paragrafs bestemmelser, som skønnes tilstrækkelig betryggende.

Stk. 3. Overtages en forsikring af to eller flere indenlandske selskaber, som i henhold til denne lov har tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed, således at de hæfter én for alle og alle for én, behøver hvert enkelt selskab ved fastsættelsen af sin forsikringsfond kun at medregne den del af forsikringen, som det selv skal overtage ifølge aftalen med de øvrige selskaber.

§ 67. Ændring af reglerne for beregning af præmiereserven kan ikke træde i kraft, forinden ændringen er godkendt af forsikringsrådet, jfr. § 24. Medfører ændringen en nedgang i præmiereserven, skal forskellen henlægges til sikkerhedsfonden, uanset om denne derved forøges ud over det i § 71 angivne højeste beløb.

Stk. 2. Ændres det for selskabet gældende grundlag for præmiereservens beregning, således at selskabet derved bliver pligtigt for ældre forsikringer at beregne en højere præmiereserve end efter det hidtil gældende grundlag, kan forsikringsrådet indrømme selskabet en frist til opfyldelse af denne pligt, således at præmiereserven i en vis tid, der ikke må overskride femten år, kan opføres med et mindre beløb, men forskellen skal aftage for hvert år, overensstemmende med en af forsikringsrådet godkendt plan.

§ 68. De til dækning af forsikringsfonden afsatte midler skal anbringes på følgende måde:

- a) i obligationer udstedt eller garanteret af den danske stat;
- b) i obligationer udstedt af danske kreditforeninger og hypotekforeninger eller af finansieringsinstitutter, der er godkendt af

Forslaget.

24. I § 68, *stk. 1, litra b, og stk. 3*, udgår ordene „handelsministeren efter forhandling med“.

*Gældende lov.**Forslaget.*

boligministeren i medfør af § 4 i lov nr. 356 af 27. december 1958 om boligbyggeri, samt, for så vidt og i det omfang bestemmelse herom træffes af handelsministeren efter forhandling med forsikringsrådet, i obligationer udstedt af andre danske finansieringsinstitutter;

c) i indlånsbeviser fra danske banker eller sparekasser;

d) i obligationer udstedt eller garanteret af danske kommuner;

e) i lån sikret ved tinglyst panteret i faste ejendomme, i hvilke umyndiges midler vil kunne anbringes, dog ikke ud over to tredjedele af den offentlige vurdering til ejendoms-værdi;

f) i lån mod pant i selskabets egne forsikringer indtil deres genkøbsværdi;

g) i lån mod sikkerhed, som må anses for lige så betryggende som de under litra e nævnte, og i værdipapirer, som efter deres art og den sikkerhed, de frembyder, kan stilles i klasse med de under litra a-d nævnte;

h) i fast ejendom, som selskabet ejer, og hvori det har sit hovedkontor, eller i andre af dets faste ejendomme, såfremt disse er af den i litra e nævnte art, dog i intet tilfælde ud over fire femtedele af den offentlige vurdering til ejendomsværdi.

Stk. 2. Af de til dækning af forsikringsfonden afsatte midler vil indtil 15 pct. kunne anbringes på anden måde end ovenfor under litra a-h anført, dog i intet tilfælde i aktier ud over 15 pct. af ét og samme selskabs aktiekapital.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 fastsatte begrænsninger for midlernes anbringelse kan fraviges af handelsministeren efter forhandling med forsikringsrådet.

Stk. 4. Det i § 65 omhandlede aktiv kan anvendes til dækning af forsikringsfonden, for så vidt der er taget hensyn dertil ved fastsættelsen af selskabets regler for policers tilbagekøb og ydelse af fripolicer.

Stk. 5. Til dækning af forsikringsfonden kan endvidere anvendes indtil halvdelen af det aktiv, som udgøres af de ved regnskabsårets slutning forfaldne, ikke betalte præmier.

Gældende lov.

§ 69. De værdipapirer, hvori forsikringsfondens midler anbringes, indskrives eller gives i forvaring i Danmarks Nationalbank eller andet godkendt forvaringssted, og det udstedte indskrivnings- eller forvaringsbevis forsynes med selskabets påtegning om, at værdipapirerne skal tjene til dækning af forsikringsfonden. Denne påtegning skal noteres af bevisets udsteder. Gældsbreve, der lyder på navn eller kan noteres på navn, behøver dog ikke at indskrives eller gives i forvaring, men kan i stedet forsynes med den foreskrevne påtegning, der skal noteres, for så vidt dette kan ske i henhold til kapitel 5 i lov om gældsbreve. De fornævnte påtegninger underskrives endvidere af en af forsikringsrådet udnævnt tillidsmand, hvorved de pågældende værdipapirer anses som givet i håndpant til sikkerhed for forsikringstagernes krav efter forsikringskontrakterne. Pantsætningen ophører ved tillidsmandens påtegning herom på vedkommende dokument. For enkelte værdipapirer, der uden selv at bære påtegning er pantsat ved hjælp af indskrivnings- eller forvaringsbevis, kan pantsætningen hæves ved tillidsmandens påtegning på beviset eller på anden af forsikringsrådet foreskrevet måde.

Stk. 2. Pantsætning af værdipapirer i overensstemmelse med stk. 1 skal finde sted inden tre måneder efter hvert regnskabsårs udgang. I løbet af regnskabsåret skal på samme måde og med tre måneders frist foretages båndlæggelse af værdipapirer til dækning af det beløb, hvormed forsikringsfonden skønnes at være vokset i den forløbne del af regnskabsåret.

Stk. 3. Ønsker selskabet nogen del af forsikringsfonden anbragt i en selskabet selv tilhørende fast ejendom, skal der tinglyses et ejerpantebrev, som forsynes med påtegning som i stk. 1 omhandlet.

Stk. 4. Uden for de i denne paragraf omhandlede tilfælde kan båndlæggelse af et livsforsikrings-selskabs midler kun finde sted med udtrykkelig hjemmel i nærværende lov.

Stk. 5. De i denne paragraf givne bestemmelser kommer ikke til anvendelse på de i § 68, litra f, omhandlede policelån.

Forslaget.

*Gældende lov.**Forslaget.*

§ 70. Det påhviler forsikringsrådets tillidsmand at påse, at reglerne i § 69 iagttages, samt uopholdelig at gøre indberetning til forsikringsrådet om ethvert forhold ved pantsætningen eller opbevaringen af værdipapirerne, som han anser for urigtigt.

Stk. 2. Forsikringsrådet fastsætter en instruks for tillidsmændene og kan herunder give regler om tilsyn med selskabernes beholdninger af aktionær- eller garantiforskrivninger og med forandringer heri.

§ 71. Af årsoverskuddet kan selskabet, efter at muligt underskud fra tidligere år er dækket, forlods disponere over et beløb svarende til højst 5 pct. af den indbetalte del af selskabskapitalen, jfr. dog § 74. Af restoverskuddet, skal der henlægges 50 pct. til en sikkerhedsfond, indtil denne har nået en størrelse, som udgøres af summen af:

a) 1 pct. af den præmiereserve for kapitalforsikringer, som selskabet selv forvalter, med tillæg af $\frac{1}{2}$ pct. af forskellen mellem forsikringssum og præmiereserve for den del af disse forsikringer, for hvilken selskabet selv bærer risikoen;

b) 1 pct. af den præmiereserve for ikke-aktuelle renteforsikringer, som selskabet selv forvalter, med tillæg af $\frac{1}{2}$ pct. af forskellen mellem ti gange det årlige rentebeløb og præmiereserven for den del af disse forsikringer, for hvilken selskabet selv bærer risikoen;

c) 2 pct. af den præmiereserve for aktuelle renteforsikringer, som selskabet selv forvalter.

Stk. 2. Såfremt sikkerhedsfonden ved en henlæggelse, der er mindre end 50 pct. af restoverskuddet, kan nå den nævnte størrelse, kan henlæggelsen formindskes til det beløb, der er nødvendigt for at nå denne størrelse, men skal dog mindst udgøre 10 pct. af restoverskuddet. Henlæggelsen til sikkerhedsfonden kan ophøre, når denne mindst udgør det dobbelt af den i stk. 1 nævnte grænse.

Stk. 3. Over resten af årsoverskuddet disponerer selskabet frit, idet selskabet dog, så længe sikkerhedsfonden ikke har nået den i stk. 1 nævnte grænse, ikke må anvende et større beløb, end hvad der svarer til 5 pct. af den indbetalte del af selskabskapitalen, til

*Gældende lov.**Forslaget.*

udbytte til aktionærer eller rente til garantier.

Stk. 4. De i stk. 1 og 2 nævnte grænser kan reduceres med et beløb svarende til den del af det i § 65, stk. 1, nævnte aktiv, der ikke måtte være optaget på selskabets status.

Stk. 5. Beløb, hvormed sikkerhedsfonden overstiger den i stk. 1 nævnte grænse, kan benyttes til henlæggelser til præmiereserven, som er nødvendiggjort ved en ændring af beregningsgrundlaget. I øvrigt må sikkerhedsfonden ikke formindskes uden forsikringsrådets samtykke, medmindre det er nødvendigt for at dække underskud.

Stk. 6. Såfremt et livsforsikringselskab har anbragt nogle af de til selskabskapitalen svarende midler efter reglerne i § 68 og de pågældende midler er båndlagt på den i § 69 foreskrevne måde, er selskabet berettiget til ved anvendelsen af de ovenfor givne forskrifter at betragte sådanne beløb, som om de var henlagt til sikkerhedsfonden, således at de foreskrevne henlæggelser til denne fond kan afpasses i forhold hertil.

§ 72. I selskaber, der foruden livsforsikringsvirksomhed driver anden forsikringsvirksomhed, må de i henhold til § 71 til sikkerhedsfonden henlagte midler kun anbringes på den i § 68 foreskrevne måde, hvorhos de skal båndlægges på samme måde, som i § 69 er fastsat for de til forsikringsfonden henlagte midler, og i tilfælde af administration behandles sammen med disse.

§ 73. Ved salg eller udtrækning af værdipapirer bestemmes gevinst eller tab som forskellen mellem det indvundne beløb og de vedkommende papirers bogførte værdi.

Stk. 2. Hvis der ved opgørelsen af et selskabs værdipapirer eller ved værdiforøgelse af faste ejendomme fremkommer en gevinst, eller hvis værdipapirer eller faste ejendomme sælges med gevinst, overføres denne til en kursreguleringsfond, hvis midler kan anvendes til nedskrivning af selskabets værdipapirer eller faste ejendomme eller til dækning af tab ved realisation heraf, men til andre formål kun med forsikringsrådets samtykke. Gevinst ved udtrækning af værdipapirer optages på driftsregnskabet.

Gældende lov.

§ 74. Forinden stiftelses- og organisationskostninger er fuldt afskrevet, må der af årsoverskuddet ikke beregnes udbytte til aktionærer eller rente til garantier og ej heller tantieme til bestyrelsen.

Stk. 2. Til udbytte til aktionærerne eller rente til garantierne kan kun anvendes det årsoverskud — derunder overførsel fra foregående år — og de til særlige fonds i sådant øjemed henlagte beløb, der foreligger, efter at muligt underskud fra tidligere år er dækket.

§ 75. Driver selskabet livsforsikringsvirksomhed i udlandet, kan forsikringsrådet for denne del af selskabets virksomhed tillade sådanne afvigelser fra bestemmelserne i nærværende kapitel, som måtte findes rimelige på grund af virksomhedens særlige forhold.

§ 76. Til udførelse af de for et livsforsikrings-selskabs virksomhed nødvendige forsikringstekniske beregninger og undersøgelser skal der ved selskabet være ansat en aktuar. Som sådan kan kun antages en af forsikringsrådet godkendt person. Nægter forsikringsrådet at godkende en af et selskab foreslået aktuar, skal det over for selskabet meddele de grunde, det har til at nægte godkendelsen.

Stk. 2. Søger et selskab forsikringsrådets godkendelse af en ny aktuar, skal anmodningen derom være ledsaget af en angivelse af årsagen til skiftet.

Stk. 3. Aktuaren har ansvaret for, at selskabet overholder sit beregningsgrundlag, herunder reglerne for tilbagekøb af forsikringer og for lån mod pant i selskabets egne forsikringer, og han har ret til af selskabet at forlange alle oplysninger, som er nødvendige for overtagelsen af dette ansvar. Det påhviler aktuaren uopholdelig at gøre indberetning til forsikringsrådet om enhver overtrædelse af selskabets beregningsgrundlag.

§ 77. Inden en måned efter årsregnskabet endelige vedtagelse og godkendelse og senest otte måneder efter regnskabsårets udløb skal der til forsikringsrådet indsendes:

a) et af bestyrelsen og direktionen under-

Forslaget.

25. § 76 ophæves.

*Gældende lov.**Forslaget.*

skrevet årsregnskab ledsaget af revisionens udtalelser;

b) en af bestyrelsen og direktionen underskrevet fuldstændig oversigt over selskabets virksomhed i årets løb og bestyrelsens årsberetning;

c) en beretning fra selskabets aktuar om opgørelse af præmiereserven;

d) en beretning fra selskabets revisor vedrørende revisionen af årsregnskabet;

e) det af generalforsamlingen godkendte regnskab samt det offentliggjorte regnskab.

Stk. 2. Forsikringsrådet kan i øvrigt kræve de yderligere oplysninger, som måtte findes fornødne.

Stk. 3. Forsikringsrådet fastsætter de skemaer, efter hvilke regnskabet og de dertil krævede oplysninger skal afgives, og fastsætter ligeledes de skemaer, hvorefter det regnskab, som selskabet udsender, skal være affattet.

Stk. 4. Forsikringsrådet foranlediger, at de under litra a og e nævnte bilag samt bestyrelsens årsberetning tilgår forsikringsregisteret.

§ 78. Dersom årsregnskabet ikke fyldestgør lovgivningens forskrifter eller selskabets vedtægter, kan forsikringsrådet kræve regnskabet omgjort og forelagt til fornyet behandling på en generalforsamling.

§ 79. Holder et selskab sig ikke nærværende lov eller sine vedtægter efterrettelig, eller afviger det fra det for selskabets virksomhed gældende grundlag, eller findes dette grundlag eller den måde, hvorpå selskabets midler er anbragt, ikke betryggende, eller viser det sig, at de til dækning af forsikringsfonden henlagte midler, vurderet i overensstemmelse med reglerne i § 63, ikke er tilstrækkelige, kan forsikringsrådet foreskrive selskabet inden en given frist at foretage de foranstaltninger, som findes fornødne.

Stk. 2. Såfremt de foreskrevne foranstaltninger ikke er truffet inden den givne frist og undladelsen skønnes at medføre fare for de forsikrede, kan selskabets livsforsikringsbestand tages under administration efter nærværende lov.

Stk. 3. En livsforsikringsbestand skal ta-

Gældende lov.

ges under administration, såfremt det viser sig, at der inden den i henhold til stk. 1 givne frist ikke kan fremskaffes de til dækning af forsikringsfonden nødvendige midler, hvortil kan henregnes hele det i § 65, stk. 1, omhandlede aktiv, eller såfremt selskabet kommer under konkurs.

Stk. 4. Træder et selskab i likvidation, kan forsikringsrådet træffe bestemmelse om, at selskabets livsforsikringsbestand tages under administration.

Stk. 5. Finder forsikringsrådet, at det, når administrationen er indtrådt, tillige vil være påkrævet, at selskabet føres i likvidation, træffer forsikringsrådet beslutning herom.

Kapitel XIII.

Administration af en livsforsikringsbestand.

§ 80. Finder forsikringsrådet, at et selskabs bestand af livsforsikringer i henhold til de i § 79 givne bestemmelser bør tages under administration, skal det straks give selskabet underretning om den trufne beslutning samt indføre denne i forsikringsregisteret og foranstalte beslutningen bekendtgjort i Statstidende.

Stk. 2. Ved administrationens indtræden bortfalder selskabets ret til at drive livsforsikringsvirksomhed.

Stk. 3. Forsikringsrådet skal tage i besiddelse samtlige værdipapirer, som er båndlagt til dækning af forsikringsfonden, jfr. §§ 68 og 69, eller som måtte være båndlagt til dækning af sikkerhedsfonden, jfr. §§ 71, stk. 6, og 72. Samtlige disse midler skal udgøre en særlig masse, der udelukkende skal tjene til dækning af de livsforsikredes krav.

Stk. 4. Er et livsforsikringsselskab kommet under konkurs, oversender skifteretten straks efter konkursens begyndelse de fornævnte midler til forsikringsrådet.

Stk. 5. De enkelte livsforsikrede kan ikke gøre krav gældende mod selskabet, hvori- mod forsikringsrådet på administrationsboets vegne hos selskabet kan fordre, hvad der ifølge den i § 83 omhandlede beregning måtte mangle i forsikringsfonden. Endvidere kan forsikringsrådet på administrationsboets vegne kræve, hvad der svarer til den sikkerhedsfond, som måtte være i behold ifølge en status opgjort ved administra-

Forslaget.

*Gældende lov.**Forslaget.*

tionens begyndelse og på grundlag af for- nævnte beregning af forsikringsfondens.

Stk. 6. Kommer et livsforsikringsselskab under konkurs, efter at administration er begyndt, bliver dette uden indflydelse på administrationsboet.

§ 81. Forsikringsrådet skal besørge forvaltningen af de fra selskabet modtagne midler og kan, om fornødent ved fogdens hjælp, kræve alle selskabets til administrationen nødvendige bøger og dokumenter udleveret.

Stk. 2. Efter indhentet udtalelse fra forsikringsrådet kan handelsministeren udnævne administratorer til på forsikringsrådets vegne at forestå forvaltningen af de modtagne midler.

Stk. 3. Honorar til administratorer udredes tillige med andre i forbindelse med administrationen stående udgifter af administrationsboet. Honorarets størrelse fastsættes af handelsministeren.

§ 82. Så længe administrationen varer, kan tegning af nye forsikringer og tilbagekøb af forsikringer ikke finde sted. Dog kan genkøbsværdien helt eller delvis anvendes til dækning af de i § 68, stk. 1, litra f, omhandlede policelån.

Stk. 2. Forsikringskrav, som før administrationens begyndelse var forfaldne eller anmeldt, skal afgøres efter de før dette tidspunkt gældende regler. Forsikringer, som forfalder senere, skal foreløbig kun udbetales med et så stort beløb, som forsikringsrådet efter omstændighederne finder ubetænkeligt. Viser den endelige fastsættelse af forsikringsbeløbene, at der på denne måde er udbetalt for meget, kan tilbagebetaling ikke kræves.

§ 83. Forsikringsrådet skal uopholdelig lade foretage vurdering efter de i § 63 fastsatte regler af de fra selskabet modtagne midler samt foretage en beregning af forsikringsfondens beløb opgjort ved administrationens begyndelse. Herunder skal præmiereserven beregnes efter de for selskabet ved administrationens begyndelse gældende beregningsgrundlag, medmindre forsikringsrådet finder, at disse ikke er passende, i hvilket tilfælde det selv fastsætter grundlaget for beregningen.

Gældende lov.

§ 84. Forsikringsrådet skal snarest muligt, efter at vurdering og beregning i henhold til § 83 har fundet sted, søge hele forsikringsbestanden overtaget af et eller flere indenlandske livsforsikringselskaber. Indkommer der tilbud om sådan overtagelse, skal forsikringsrådet, hvis det finder tilbuddet antageligt, lade udarbejde en redegørelse for stillingen og et forslag til overenskomst med vedkommende selskab. Medfører overenskomsten nedsættelse af forsikringsbeløbene eller ændring af forsikringsbetingelserne, herunder af bonusreglerne, skal dette angives.

Stk. 2. Redegørelsen og forslaget skal offentliggøres i Statstidende og i dagblade samt på anden måde, som findes hensigtsmæssig, og skal indeholde en opfordring til forsikringstagerne til inden en af forsikringsrådet fastsat frist, der dog ikke må være kortere end en måned, at afgive skriftlig meddelelse til forsikringsrådet, såfremt de ikke ønsker overdragelsen iværksat. Selskabet skal samtidig til de forsikringstagere, hvis adresse er selskabet bekendt, udsende meddelelse om overdragelsen indeholdende en henvisning til den stedfundne offentliggørelse med angivelse af dennes dato.

Stk. 3. Medmindre der på denne måde rejses indsigelse mod overdragelsen fra mere end en femtedel af samtlige forsikringstagerne, skal forsikringsrådet overdrage forsikringsbestanden overensstemmende med det fremsatte forslag.

Stk. 4. Er overdragelse sket på sådan måde, at ikke alle administrationsboets midler er medgået, skal forsikringsrådet afgive overskuddet til selskabet eller til dets bo.

§ 85. Lykkes det ikke at overdrage forsikringsbestanden overensstemmende med foregående paragraf, skal forsikringsrådet foretage den endelige fastsættelse af forsikringsbeløbene i henhold til den foretagne opgørelse og sammenkalde en generalforsamling af forsikringstagerne til stiftelse af et gensidigt selskab. Til denne generalforsamling gives to måneders varsel. Indkaldelsen samt en redegørelse for stillingen og den af forsikringsrådet beregnede fastsættelse af forsikringsbeløbene bekendtgøres på den i §

Forslaget.

26. I § 85, stk. 2, og § 87, stk. 2, ændres „18-20“ til „18, 19 og 20“.

Gældende lov.

84, stk. 2, angivne måde. Forslag til de vedtægter og det grundlag, hvorefter det nye selskab skal drive sin virksomhed, fremlægges til eftersyn på forsikringsrådets kontor. Udkast til vedtægter udleveres på begæring fra forsikringsrådets kontor eller på anden måde, som forsikringsrådet måtte finde hensigtsmæssig.

Stk. 2. På generalforsamlingen vedtages vedtægterne med almindelig stemmeflerhed, hvorefter der vælges bestyrelse og direktion i selskabet. Bestyrelsen skal til forsikringsrådet indsende ansøgning om stadfæstelse af selskabets vedtægter og om godkendelse af beregningsgrundlag m. v. i overensstemmelse med reglerne i §§ 8 og 18-20.

Stk. 3. Bestyrelsen skal endvidere indsende anmeldelse til forsikringsregisteret i overensstemmelse med §§ 7 og 18. Ved registrering indtræder det gensidige selskab i den i § 80, stk. 5, omhandlede ret over for det tidligere selskab.

Stk. 4. Lykkes det ikke på den angivne måde at stifte et nyt selskab, fortsættes administrationen, og det er da overladt til forsikringsrådet at tage stilling til, hvorvidt yderligere forsøg på at overføre forsikringerne til et nyt eller et andet selskab skal foretages.

Kapitel XIV.

Overdragelse af en livsforsikringsbestand og kvoteafgivelse.

§ 86. Vil et selskab overdrage hele sin livsforsikringsbestand eller en bestemt del af denne til et andet selskab, således, at det første selskab derved befries for ansvar over for forsikringstagerne, må det erhverve forsikringsrådets tilladelse dertil. Andragende om sådan overdragelse må være ledsaget af udkast til den overenskomst, der agtes afsluttet mellem de to selskaber, og tillige efter forsikringsrådets nærmere forskrift af sådanne oplysninger om de to selskaber, at forsikringsrådet på grundlag deraf kan bedømme, hvorvidt overdragelsen er forsvarlig over for forsikringstagerne. Ved sådan overdragelse kan der i det overdragende selskabs forsikringsbetingelser kun foretages sådanne ændringer, som af forsikringsrådet skønnes at være en nødvendig følge af overdragelsen, herunder forandring af bonusreglerne.

Forlaget.

Gældende lov.

Stk. 2. Finder forsikringsrådet, at tilladelse til overdragelsen bør nægtes, skal det uopholdelig give selskabet meddelelse om nægtelsen.

Stk. 3. I modsat fald skal forsikringsrådet i overensstemmelse med reglerne i § 84 offentliggøre en redegørelse for den påtænkte overdragelse tillige med en opfordring til de forsikringstagerne, hvis forsikringer agtes overdraget, til inden tre måneder at afgive skriftlig meddelelse til forsikringsrådet, såfremt de ikke ønsker overdragelsen iværksat. Der skal samtidig i overensstemmelse med § 84, stk. 2, udsendes meddelelse til forsikringstagerne.

Stk. 4. Såfremt der inden udløbet af den anførte frist indkommer indsigelse mod overdragelsen fra mere end en femtedel af forsikringstagerne, kan overdragelse ikke finde sted.

Stk. 5. Afgivelse i genforsikring af en kvote af et selskabs forsikringsbestand såvel som genforsikring af en væsentlig del af selskabets forsikringer må ikke finde sted ved et selskabs oprettelse og må derefter fremtidig kun ske, når sådan foranstaltning efter samråd med forsikringsrådet af dette findes velbegrunderet og godkendes af selskabets øverste myndighed.

§ 87. Vil to eller flere livsforsikringsselskaber ved sammensmeltning danne et nyt selskab og derved befri sig for ansvar over for forsikringstagerne, finder de i § 86 anførte regler anvendelse, således at sammensmeltningen ikke kan finde sted, såfremt der nedlægges indsigelse af mere end en femtedel af forsikringstagerne i nogen af de pågældende selskaber.

Stk. 2. Før det nydannede selskab kan træde i virksomhed, må dets vedtægter stadfæstes og beregningsgrundlag m. v. godkendes samt registrering foretages, jfr. §§ 7, 8 og 18-20.

Kapitel XV.

Regnskabsaflæggelse m. v. for anden forsikringsvirksomhed end livsforsikring.

§ 88. Årsregnskabet udfærdiges og underskrives af direktionen, hvorefter det vedtages af bestyrelsen og med dennes under-

Forslaget.

*Gældende lov.**Forslaget.*

skrift indstilles til generalforsamlingens godkendelse.

Stk. 2. Senest otte dage før generalforsamlingen skal regnskabet i revideret stand fremlægges til eftersyn for aktionærerne, i gensidige selskaber for de på generalforsamlingen stemmeberettigede medlemmer og garantier, på selskabets kontor eller et andet i vedtægterne fastsat sted.

Stk. 3. Årsregnskabet skal under omhyggelig hensyntagen til tilstedeværende værdier og forpligtelser samt under foretagelse af nødvendige afskrivninger opgøres, således som ordentlig og forsigtig forretningsbrug tilsiger. Det skal indeholde et driftsregnskab, og en statusopgørelse.

Stk. 4. Omfanget af foretagne pantsætninger samt af påtagne, ikke særligt sikrede kautions- og andre garantiforpligtelser skal fremgå af regnskabet, herunder dog ikke indbefattet garantier, der er stillet i henhold til selskabets forsikringsaftaler.

Stk. 5. Tantieme til bestyrelsen skal opføres på en særlig konto under betegnelsen „Tantieme til bestyrelsen“.

Stk. 6. Årsregnskabet skal offentliggøres i overensstemmelse med de i vedtægterne herom indeholdte regler. Det offentliggjorte regnskab skal indeholde underskrifter af selskabets bestyrelse og direktion samt revisorens underskrift med bemærkninger til regnskabet.

§ 89. Obligationer opføres højst til den ved regnskabsårets slutning senest noterede køberkurs. Obligationer, der er genstand for offentlig kursnotering, og som er udstedt eller garanteret af den danske stat eller af danske kommuner eller udstedt af danske kreditforeninger eller hypotekforeninger, eller som efter deres art og den sikkerhed, de frembyder, kan stilles i klasse med de fornævnte, kan dog opføres til gennemsnittet af den på afslutningsdagen sidst noterede køberkurs og kurserne på de tilsvarende dage i de nærmest forudgående indtil fire år, i hvilke papirerne har været i selskabets eje. Såfremt værdipapirer af nævnte art er udstedt under samme afdeling, serie og rentefod, vil de kunne opføres til en fælles gennemsnitskurs. I intet tilfælde må obligationer opføres over pari.

*Gældende lov.**Forslaget.*

Stk. 2. Aktier, der er genstand for offentlig kursnotering, må højst opføres til den ved regnskabsårets slutning senest noterede køberkurs og andre aktier højst til en værdi beregnet på grundlag af de ved regnskabsårets slutning senest foreliggende oplysninger angående det pågældende aktieselskab.

Stk. 3. Andre værdipapirer opføres, medmindre værdien må antages at være lavere, til den pris, hvortil de er erhvervet, dog ikke over pari.

Stk. 4. Værdipapirer, der skal tjene til dækning af rentereserven for lovpligtige ulykkesforsikringer, jfr. § 90, opføres efter de herfor fastsatte særlige regler.

Stk. 5. Såfremt værdipapirer af de i stk. 1, 2. punktum, omhandlede arter opføres til gennemsnitskurser, skal dette angives i årsregnskabet med oplysning om det åremål, der er lagt til grund for beregningen. Årsregnskabet skal tillige oplyse størrelsen af den samlede bogførte værdi af de pågældende værdipapirer og disses samlede markedsværdi ved regnskabsårets udgang.

Stk. 6. Aktivposter i fremmed mønt må højst opføres til den ved regnskabsårets slutning noterede kurs, og passivposter i fremmed mønt skal mindst opføres til denne kurs.

Stk. 7. Faste ejendomme må ikke opføres til højere værdi end den, der angives ved den offentlige vurdering til ejendomsværdi, medmindre forsikringsrådet giver samtykke dertil.

Stk. 8. Har selskabet erhvervet egne aktier, skal disse opføres på særlig konto under betegnelsen „Beholdning af egne aktier“ med angivelse af den pålydende værdi. Har selskabet modtaget egne aktier til sikkerhed, skal disses pålydende værdi angives i regnskabet.

Stk. 9. De ved selskabets stiftelse og inden udløbet af de to første regnskabsår anvendte stiftelses- og organisationsomkostninger kan opføres i statusopgørelsen som et særligt aktiv, der årligt nedskrives med mindst en tredjedel af det oprindelige beløb. Forsikringsrådet kan tillade, at bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse på organisationsomkostninger, der er afholdt efter udløbet af de to første regnskabsår.

Stk. 10. Når særlige omstændigheder i det

Gældende lov.

enkelte tilfælde måtte tale derfor, kan forsikringsrådet påbyde en nedskrivning af de bogførte værdier af et selskabs aktiver.

§ 90. Selskaber, der driver lovpligtig ulykkesforsikring, skal i statusopgørelsen særskilt optage en reserve („rentereserven“) til dækning af renter, der er tilkendt efter lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde.

§ 91. Ved salg eller udtrækning af værdipapirer bestemmes gevinst eller tab som forskellen mellem det indvundne beløb og de vedkommende papirers bogførte værdi.

Stk. 2. Hvis der ved opgørelsen af et selskabs værdipapirer eller ved værdiforøgelse af faste ejendomme fremkommer en gevinst, eller hvis værdipapirer eller faste ejendomme sælges med gevinst, overføres denne til en kursreguleringsfond, medmindre beløbet anvendes til dækning af kurstab, der inden for de sidste fem år er afskrevet på selskabets reserver. Kursreguleringsfonden kan anvendes til nedskrivning af selskabets værdipapirer eller faste ejendomme eller til dækning af tab ved realisation heraf, men til andre formål kun med forsikringsrådets samtykke. Gevinst ved udtrækning af værdipapirer optages på driftsregnskabet.

§ 92. I et aktieselskab skal der af den del af årets regnskabsmæssige overskud, som ikke medgår til afskrivninger eller til dækning af muligt underskud fra tidligere år, henlægges 10 pct. til en lovmæssig reservefond, indtil denne udgør en tiendedel af aktiekapitalen; derefter sker henlæggelsen med 5 pct., indtil reservefonden udgør en fjerdedel af aktiekapitalen.

Stk. 2. Såfremt et aktieselskab tillige driver livsforsikringsvirksomhed, kan der ved beregningen af den i stk. 1 omhandlede henlæggelse bortses fra det regnskabsmæssige overskud, der hidrører fra livsforsikringsvirksomheden.

Stk. 3. Den lovmæssige reservefond må ikke formindskes, medmindre det er nød-

Forslaget.

Gældende lov.

vendigt for at dække underskud, som ikke kan dækkes af årets overskud eller af selskabets reserver ud over den lovmæssige reservefond.

Stk. 4. Når den lovmæssige reservefond ikke udgør en tiendedel af aktiekapitalen, må der i årsudbytte ikke udbetales mere end 6 pct. af det på hver aktie indbetalte beløb.

§ 93. Forinden stiftelses- og organisationsomkostninger er fuldt afskrevet, må der af årsoverskuddet ikke beregnes udbytte til aktionærer eller rente til garanter og ej heller tantieme til bestyrelsen.

Stk. 2. Til udbytte til aktionærene eller rente til garantierne kan kun anvendes det årsoverskud — derunder overførsel fra foregående år — og de til særlige fonds i sådant øjemed henlagte beløb, der foreligger, efter at muligt underskud fra tidligere år er dækket.

§ 94. Inden en måned efter årsregnskabets endelige vedtagelse og godkendelse og senest otte måneder efter regnskabsårets udløb skal der til forsikringsrådet indsendes:

a) et af bestyrelsen og direktionen underskrevet årsregnskab ledsaget af revisionens udtalelser;

b) en af bestyrelsen og direktionen underskrevet redegørelse for, hvorledes præmiereserver og skadesreserver er beregnet;

c) en af bestyrelsen og direktionen underskrevet specifikation over selskabets værdipapirer med angivelse af de kurser, til hvilke de er opført;

d) en af bestyrelsen og direktionen underskrevet redegørelse for, i hvilket omfang værdipapirer og bankbeholdninger er til selskabets frie rådighed;

e) en beretning fra selskabets revisor vedrørende revisionen af årsregnskabet;

f) bestyrelsens årsberetning, det af generalforsamlingen godkendte regnskab samt det offentliggjorte regnskab.

Stk. 2. Forsikringsrådet kan i øvrigt kræve de yderligere oplysninger, som måtte findes fornødne.

Forslaget.

Stk. 3. Forsikringsrådet fastsætter de

Gældende lov.

skemaer, efter hvilke regnskabet og de hertil krævede oplysninger skal afgives.

Stk. 4. Forsikringsrådet foranlediger, at de i stk. 1 under litra a og f nævnte bilag tilgår forsikrings-registeret.

§ 95. Dersom årsregnskabet ikke fyldestgør lovgivningens forskrifter eller selskabets vedtægter, kan forsikringsrådet kræve regnskabet omgjort og forelagt til fornyet behandling på en generalforsamling.

§ 96. Holder et selskab sig ikke nærværende lov eller sine vedtægter efterrettelig, eller er selskabets økonomiske stilling således forringet, at de forsikredes interesser er udsat for fare, kan forsikringsrådet foreskrive selskabet inden en given frist at foretage de foranstaltninger, som findes fornødne.

Stk. 2. Såfremt de foreskrevne foranstaltninger ikke er truffet inden den givne frist og undladelsen skønnes at medføre fare for de forsikrede, kan forsikringsrådet træffe bestemmelse om, at selskabet skal træde i likvidation.

Forslaget.

27. I § 96 indsættes efter *stk. 1* som nye stykker:

„*Stk. 2.* Er selskabets basiskapital ikke tilstrækkelig, skal forsikringsrådet kræve, at selskabet udarbejder en plan for genoprettelse af dets økonomiske stilling og forelægger planen for forsikringsrådet til bedømmelse af, om planen indeholder de foranstaltninger, som skønnes nødvendige.

Stk. 3. Udgør basiskapitalen mindre end en tredjedel af den beregnede solvensmargin, eller er den mindre end det under hensyntagen til virksomhedens art fastsatte mindstebeløb, skal selskabets plan tilsigte en genoprettelse af dets økonomiske stilling over et kortere tidsrum, der fastsættes af forsikringsrådet.

Stk. 4. Har selskabet i henhold til loven forelagt en driftsplan for forsikringsrådet, træffer rådet i tilfælde af, at der er sket en forringelse af selskabets økonomiske stilling i forhold til denne plan, bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger og kan herunder kræve, at der udarbejdes en ny driftsplan for de 3 følgende regnskabsår.“

Stk. 2 bliver herefter *stk. 5*.

28. Efter § 96 indsættes:

„§ 96a. Forsikringsrådet kan helt eller delvis tilbagekalde et forsikringsselskabs koncession, såfremt

1) selskabet ikke inden for de af forsikringsrådet fastsatte frister har gennemført de foranstaltninger, som er angivet i de i § 96, stk. 2 og 3, nævnte genoprettelsesplaner,

2) selskabet ikke længere opfylder betingelserne for at få koncession, eller

3) selskabet groft tilsidesætter de forpligtelser, der påhviler det i henhold til denne lov.

Gældende lov.

§ 97. Forsikringsrådet skal snarest muligt, efter at likvidation i henhold til § 96 er indtrådt, i samråd med likvidatorerne lade undersøge, om det vil være hensigtsmæssigt at søge forsikringsbestanden helt eller delvis overdraget til et eller flere indenlandske forsikringsselskaber. Indkommer der tilbud om sådan overtagelse, skal forsikringsrådet, hvis det finder tilbuddet antageligt, lade udarbejde en redegørelse for stillingen og et forslag til overenskomst med vedkommende selskab.

Stk. 2. Redegørelsen og forslaget skal offentliggøres i Statstidende og i dagblade samt på anden måde, som måtte findes hensigtsmæssig, og skal indeholde en opfordring til forsikringstagerne om inden en af forsikringsrådet fastsat frist, der dog ikke må være kortere end en måned, at afgive skriftlig meddelelse til forsikringsrådet, såfremt de ikke ønsker overdragelsen iværksat. Selskabet skal samtidig til de forsikringstagere, hvis adresse er selskabet bekendt, udsende meddelelse om overdragelsen indeholdende en henvisning til den stedfundne offentliggørelse med angivelse af dennes dato.

Stk. 3. Enhver af de pågældende forsikringstagere kan med tre måneders varsel opsiges forsikringen til den første præmieforfaldsdag efter den påtænkte overdragelsesdato eller til en årsdag for nævnte præmieforfaldsdag. Opsigelse i henhold til denne bestemmelse afgives til det selskab, hvortil forsikringsbestanden søges overdraget. Bli- ver overdragelsen ikke iværksat, bortfalder opsigelserne. Reglerne om denne adgang til opsigelse skal gengives i forsikringsrådets redegørelse.

Stk. 4. Efter udløbet af den i stk. 2 omhandlede frist træffer forsikringsrådet under behørig hensyntagen til de fremsatte indsigelser beslutning om, hvorvidt forsikrings-

Forslaget.

Stk. 2. Tilbagekaldes et selskabs konces- sion, træffer forsikringsrådet beslutning om, hvorvidt forsikringsselskabet skal søge for- sikringsbestanden overdraget til et eller flere forsikringsselskaber, der driver forsikrings- virksomhed her i landet, eller om selskabet på anden måde skal søge forsikringsbestan- den afviklet.“

29. I § 97, *stk. 1*, ændres ordene „inden- landske forsikringsselskaber“ til „forsik- ringsselskaber, der driver virksomhed her i landet“.

30. I § 97, *stk. 2*, ændres i *1. pkt.* ordene „ikke ønsker overdragelsen iværksat“ til „har indsigelser mod overdragelsen“.

31. § 97, *stk. 3*, ophæves. *Stk. 4* bliver her- efter *stk. 3*.

32. I § 97 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

„*Stk. 4.* Forsikringsrådet kan i forbindelse med den udarbejdede redegørelse efter for- handling med det overtagende selskab træffe bestemmelse om, at forsikringer, som er tegnet for en periode på mere end 1 år, af begge parter kan opsiges efter de regler, som ifølge forsikringsaftalen er gældende, når den i aftalen indeholdte flerårige periode er udløbet. Reglerne om denne adgang til opsigelse skal gengives i forsikringsrådets redegørelse.“

33. § 97, *stk. 5*, affattes således:

„*Stk. 5.* Bestemmelserne i lov om forsik- ringsaftaler § 27, *stk. 2*, finder tilsvarende anvendelse, indtil forsikringsrådet har truffet beslutning i henhold til *stk. 3*. Finder overdragelse sted, kan likvidationen og overdragelsen uanset lov om forsikrings- aftaler §§ 26 og 27 ikke påberåbes som grund- lag for at hæve forsikringsaftalen.“

Gældende lov.

bestanden kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag.

Stk. 5. Bestemmelserne i lov om forsikringsaftaler § 27, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse, indtil vedkommende forsikringsbestand er blevet overdraget.

Kapitel XVI.

Overdragelse af en skadesforsikringsbestand.

§ 98. Vil et selskab overdrage hele sin skadesforsikringsbestand eller en bestemt del af denne til et andet selskab, således at det første selskab derved befries for ansvar over for forsikringstagerne, må det erhverve forsikringsrådets tilladelse dertil. Andragende om sådan overdragelse må være ledsaget af udkast til den overenskomst, der agtes afsluttet mellem de to selskaber, og tillige efter forsikringsrådets nærmere forskrift af sådanne oplysninger om de to selskaber, at forsikringsrådet på grundlag deraf kan bedømme, hvorvidt overdragelsen er forsvarlig over for forsikringstagerne.

Stk. 2. Finder forsikringsrådet herefter, at tilladelse til overdragelse bør nægtes, skal det uopholdelig give selskabet meddelelse om nægtelsen. I modsat fald skal forsikringsrådet i overensstemmelse med reglerne i § 97 offentliggøre en redegørelse for den påtænkte overdragelse tillige med en opfordring til de forsikringstagere, hvis forsikringer agtes overdraget, til inden tre måneder at afgive skriftlig meddelelse til forsikringsrådet, såfremt de ikke ønsker overdragelsen iværksat. Der skal samtidig i overensstemmelse med § 97, stk. 2, udsendes meddelelse til forsikringstagerne.

Stk. 3. Enhver af de pågældende forsikringstagere kan opsigte forsikringen i overensstemmelse med de i § 97, stk. 3, angivne regler.

Stk. 4. Såfremt der inden udløbet af den i stk. 2 omhandlede frist indkommer indsigelse mod overdragelsen fra mere end en femtedel af forsikringstagerne, kan overdragelse ikke finde sted.

§ 99. Vil to eller flere skadesforsikrings-selskaber ved sammensmeltning danne et

Forslaget.

34. I § 98, stk. 2, ændres i 2. pkt. ordene „ikke ønsker overdragelsen iværksat“ til „har indsigelser mod overdragelsen“.

35. § 98, stk. 3 og 4, ophæves, og i stedet indsættes:

„Stk. 3. Efter udløbet af den i stk. 2 omhandlede frist træffer forsikringsrådet under behørig hensyntagen til de fremsatte indsigelser beslutning om, hvorvidt forsikringsbestanden kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag. Overdragelsen kan ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.“

36. § 99 affattes således:

„§ 99. Vil to eller flere skadesforsikrings-

Gældende lov.

nyt selskab og derved befri sig for ansvar over for forsikringstagerne, finder de i § 98 anførte regler anvendelse, således at sammensmeltningen ikke kan finde sted, såfremt der nedlægges indsigelse af mere end en femtedel af forsikringstagerne i noget af de pågældende selskaber. Enhver af de pågældende forsikringstagere kan opsigte forsikringen i overensstemmelse med de i § 97, stk. 3, anførte regler.

Stk. 2. Finder overdragelse af en skadesforsikringsbestand sted som led i en sammensmeltning af to eller flere aktieselskaber, kan forsikringsrådet bestemme, at reglerne i § 97, stk. 3, ikke finder anvendelse.

Stk. 3. Før det nydannede selskab kan træde i virksomhed, må dets vedtægter stadfæstes samt registrering foretages, jfr. §§ 7, 8, 18 og 19.

Kapitel XVII.

Forsikringsselskabers opløsning.

§ 100. Uden for de i §§ 108 og 110 omhandlede tilfælde kan opløsning af et forsikringsselskab kun ske ved likvidation i overensstemmelse med de i nærværende kapitel fastsatte regler.

Stk. 2. For så vidt angår livsforsikringsvirksomhed, kan et selskab dog ikke uden samtykke af hver enkelt forsikringstager opløses, medmindre det forinden har overført hele sin livsforsikringsbestand til et andet selskab i overensstemmelse med de i § 86 fastsatte regler, eller dets livsforsikringsbestand er taget under administration.

§ 101. Beslutning om opløsning af et forsikringsselskab kan — bortset fra de i § 107 omhandlede tilfælde — kun træffes af generalforsamlingen.

Stk. 2. Til at foretage likvidationen vælger generalforsamlingen en eller flere likvidatorer, der træder i bestyrelsens og direktionens sted.

Stk. 3. Generalforsamlingen kan med simpel stemmeflerhed beslutte, at handelsmini-

Forslaget.

selskaber gennemføre en sammensmeltning, er beslutningen herom ikke gyldig, før forsikringsrådets tilladelse foreligger, herunder tilladelse til at søge gennemført den i forbindelse med sammensmeltningen nødvendige overdragelse af forsikringsbestanden. § 98 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Når forsikringsrådet har truffet beslutning om, at forsikringsbestanden kan overdrages, jfr. § 98, stk. 3, kan sammensmeltningen af selskaberne uanset bestemmelsen i lov om forsikringsaftaler § 27 ikke påberåbes af forsikringstagerne som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

Stk. 3. Vil et forsikringsselskab overdrage sin formue som helhed til et andet forsikringsselskab, finder stk. 1 og stk. 2 tilsvarende anvendelse.“

*Gældende lov.**Forslaget.*

steren skal opfordres til at udnævne likvidatorerne.

Stk. 4. Såfremt hensynet til de forsikrede, aktionærer, garantier eller fordringshavere taler derfor, kan ministeren efter indhentet udtalelse fra forsikringsrådet udnævne en likvidator til sammen med de af generalforsamlingen valgte at foretage likvidationen.

Stk. 5. De i §§ 54-57 og 58 a-58 c om bestyrelsen fastsatte regler finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Likvidatorer kan til enhver tid afsættes af den myndighed, der har valgt dem.

Stk. 7. Ministeren fastsætter det vederlag, det likviderende selskab skal yde de af ham udnævnte likvidatorer.

§ 102. Et forsikringsselskab, der er under likvidation, skal på tydelig måde angive dette i sin betegnelse, men i øvrigt benytte sit tidligere firma uforandret.

Stk. 2. Likvidatorerne skal inden otte dage anmelde til forsikringsregisteret, at selskabet er trådt i likvidation.

§ 103. Likvidatorerne skal drage omsorg for, at et driftsregnskab for tiden fra udløbet af det sidste år, for hvilket regnskab er aflagt, til likvidationens indtræden og en opgørelse af status ved sidstnævnte tidspunkt snarest muligt i revideret stand fremlægges til eftersyn for de forsikrede, aktionærer eller garantier og fordringshavere på selskabets kontor og indsendes til forsikringsregisteret. I øvrigt finder denne lovs regler om generalforsamling, om regnskabsaflægelse og om årsregnskabets revision og indsendelse til forsikringsrådet tilsvarende anvendelse under likvidationen.

§ 104. Likvidatorerne skal ved en tre gange med en måneds mellemrum i Statstidende indrykke bekendtgørelse med et varsel af mindst seks måneder, regnet fra den første indrykning, opfordre selskabets fordringshavere til at anmelde deres krav.

Stk. 2. Et i henhold til bevilling udstedt præklusivt proklama træder i stedet for den i stk. 1 omhandlede indkaldelse.

Stk. 3. Bestrider likvidatorerne et anmeldt krav, må vedkommende kreditor in-

Gældende lov.

den for en frist af tre måneder derefter anlægge sag til anerkendelse af kravet.

Stk. 4. Opfordres selskabet i henhold til lov om forsikringsaftaler § 27, stk. 2, til at stille sikkerhed for opfyldelsen af sine forpligtelser, afgør forsikringsrådet, om en tilbudt sikkerhed må anses for betryggende.

Stk. 5. Viser selskabet sig at være insolvent, finder reglerne i konkursloven af 25. marts 1872 §§ 10, 12-26, 29, 31, litra b, 33-39 og 91, jfr. lov nr. 66 af 15. april 1887 § 1, lov nr. 30 af 20. marts 1901 §§ 1 og 2, lov nr. 68 af 12. april 1927 § 1, retsplejelovens § 533, stk. 2, og lov om forsikringsaftaler § 27 tilsvarende anvendelse. Omkostningerne ved likvidationen udredes forlods af boets midler. Afkræftelse af retshandler kan kun finde sted, for så vidt selskabet ved likvidationens endelige vedtagelse er insolvent, og afkræftelsessøgsmål anlægges inden seks uger efter denne. De i konkurslovens §§ 20-26 fastsatte frister regnes i tilfælde af likvidation fra den dag, likvidationen endeligt vedtages eller, såfremt konkursbegæring er indgivet og efterfølges af endelig likvidation, da fra konkursbegæringens indgivelse.

Stk. 6. Under de i §§ 79, 96 eller 108 angivne forhold kan forsikringsrådet bestemme, at likvidationen skal foregå efter de i § 107 indeholdte forskrifter.

§ 105. Likvidatorerne skal aflægge endeligt regnskab over likvidationens forløb for en generalforsamling. Inden otte dage efter at sidste udlodning har fundet sted, skal de anmelden til forsikringsregisteret, at selskabet er opløst. Som bilag til denne anmeldelse skal følge det endelige likvidationsregnskab.

Stk. 2. Selskabets regnskabsbøger med tilhørende bilag skal af likvidatorerne opbevares i fem år eller, ledsaget af det herfor anordnede gebyr, indsendes til forsikringsregisteret, hvor de opbevares i samme tidsrum.

§ 106. Såfremt det under likvidationen viser sig, at de forhold, der har ført til selskabets likvidation, ikke længere foreligger, kan en dertil særligt indkaldt generalforsamling, når selskabets status efter forsikringsrådets skøn udviser, at der er fuld

Forslaget.

*Gældende lov.**Forslaget.*

dækning for selskabets forpligtelser, og at selskabskapitalen er i behold i fornødent omfang, vedtage, at selskabets likvidation skal ophøre, og at selskabet på ny skal træde i virksomhed. Til en sådan vedtagelse kræves iagttagelse af de samme regler, som ifølge selskabets vedtægter gælder for beslutning om selskabets likvidation.

§ 107. Træffer forsikringsrådet i medfør af §§ 79, 96 eller 108 bestemmelse om, at et selskab skal træde i likvidation, udnævner handelsministeren efter indhentet udtalelse fra forsikringsrådet en eller flere likvidatorer, af hvilke en skal opfylde betingelserne for at kunne ansættes i et dommerembede. Likvidatorerne træder i bestyrelsens og direktionens sted. Ministeren fastsætter de nærmere regler for likvidationens foretagelse, herunder valg af revisorer, og er bemyndiget til at suspendere selskabets vedtægter under likvidationen.

Stk. 2. Likvidationen skal af forsikringsrådet straks indføres i forsikringsregisteret og bekendtgøres i Statstidende, ligesom der, hvis selskabet ejer faste ejendomme, skal ske tinglysning herom ved disses værneting.

Stk. 3. Likvidationen anses som begyndt fra det tidspunkt, da forsikringsrådet træffer beslutning om, at selskabet skal træde i likvidation. Er der indgivet begæring til skifteretten om, at selskabets bo tages under konkursbehandling, og påfølges denne begæring af forsikringsrådets bestemmelse om likvidation, anses likvidationen dog som begyndt fra det tidspunkt, da begæringen er indgivet til skifteretten. Har forsikringsrådet truffet beslutning som nævnt i § 104, stk. 6, anses likvidationen, såfremt selskabet var insolvent ved generalforsamlingens endelige vedtagelse af likvidationen, som begyndt fra dagen for denne generalforsamlingsbeslutning.

Stk. 4. Opfordres selskabet i henhold til lov om forsikringsaftaler § 27, stk. 2, til at stille sikkerhed for opfyldelsen af sine forpligtelser, afgør forsikringsrådet, om en tilbuds sikkerhed må anses for betryggende.

Stk. 5. Bestemmelserne i konkurslovens §§ 10, 12-26, 29, 31, litra b, 33-39 og 91, jfr. lov nr. 66 af 15. april 1887 § 1, lov nr. 30 af 20. marts 1901 §§ 1 og 2, lov nr. 68 af 12. april

*Gældende lov.**Forslaget.*

1927 § 1, retsplejelovens § 533, stk. 2, og lov om forsikringsaftaler § 27 finder tilsvarende anvendelse under likvidationen. Sager, hvorved boet i henhold til konkurslovens §§ 20-26 og 29 vil angribe indgåede retshandlinger, må anlægges inden en måned efter udløbet af den frist, som er fastsat for anmeldelse af krav i likvidationsboet, men kan dog altid anlægges inden for en måned efter forsikringsrådets beslutning om likvidation.

Stk. 6. Omkostningerne ved likvidationen udredes forlods af boets midler.

§ 108. Fremsættes begæring om, at selskabets bo skal undergives konkursbehandling, skal skifteretten gøre anmeldelse derom til forsikringsrådet.

Stk. 2. På selskabets vegne kan konkursbegæring kun fremsættes af bestyrelsen.

Stk. 3. Et gensidigt livsforsikringsselskab kan ikke tages under konkursbehandling efter begæring af nogen af selskabets forsikringstagere som sådan.

Stk. 4. Behandlingen af en indgivet konkursbegæring kan ikke påbegyndes, forinden der er forløbet otte dage efter, at forsikringsrådet har modtaget anmeldelse om konkursbegæringens fremsættelse. Såfremt forsikringsrådet over for skifteretten inden nævnte frist anmoder om udsættelse af konkursbegæringens behandling, vil sådan udsættelse være at give, dog højst for fjorten dage ad gangen og ikke ud over et tidsrum af otte uger.

Stk. 5. Har forsikringsrådet forinden konkursdekretets afsigelse truffet beslutning om likvidation, eller har handelsministeren udnævnt likvidator i henhold til § 101, kan begæring om konkursbehandling ikke tages til følge.

Stk. 6. Kommer et forsikringsselskab under konkurs, skal skifteretten gøre anmeldelse til forsikringsregisteret om konkursens begyndelse og slutning.

Stk. 7. De skyldneren i konkursloven pålagte pligter påhviler bestyrelsesmedlemmerne og direktørerne eller, hvis selskabet var under likvidation, likvidatorerne.

§ 109. Fordring på gebyr efter § 105, stk. 2, er ligestillet med de i konkurslovens § 31, litra c, omhandlede fordringer.

Gældende lov.

Stk. 2. Kommer et likviderende selskab under konkurs, er fordring på vederlag til likvidatorer og revisorer ligestillet med de i konkurslovens § 31, litra b, omhandlede fordringer.

§ 110. Overdrages et forsikringsaktieselskabs formue som helhed til et andet forsikringsaktieselskab, eller sammensmeltes to eller flere forsikringsaktieselskaber, kan forsikringsrådet tillade, at likvidation undlades.

Stk. 2. Skal vederlag til aktionærerne i det overtagne aktieselskab helt eller delvis erlægges i aktier i det overtagende selskab, kommer reglerne i §§ 32, 33 og 35 ikke til anvendelse på den deraf nødvendiggjorte forhøjelse af dettes aktiekapital.

Stk. 3. Skal vederlag til aktionærerne i sammensmeltede aktieselskaber helt eller delvis erlægges i aktier i det nydannede selskab, kommer reglerne i § 15 ikke til anvendelse på denne del af aktiekapitalen.

Kapitel XVIII.

Revisorer.

§ 111. Et forsikringsselskabs årsregnskab skal revideres af to eller flere af generalforsamlingen valgte regnskabskyndige revisorer, hvoraf mindst én skal være statsautoriseret. Revisorerne fungerer indtil næste ordentlige generalforsamling. De skal være myndige og ikke ude af rådighed over deres bo og må ikke stå i selskabets tjeneste, være medlem af dets bestyrelse eller direktion eller være knyttet til noget medlem af bestyrelse eller direktion, til bogholder eller til kasserer ved tjenesteforhold, ægteskab, slægt- eller svogerskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søkende eller ægtefæller til sådanne.

Stk. 2. Vælges et revisorfirma eller et revisionsselskab til revisor, skal den person, hvem revisionen på revisorfirmaets eller revisionsselskabets vegne overdrages, opfylde de foreskrevne betingelser.

Stk. 3. Dersom en revisor findes åbenbart uegnet til sit hverv, kan handelsministeren afskedige den pågældende og i den afgædes sted udpege en revisor, der fungerer, indtil

Forslaget.

37. § 110, stk. 1, affattes således:

„Overdrages et forsikringsselskabs formue som helhed til et andet forsikringsselskab, eller sammensmeltes to eller flere forsikringsselskaber, kan forsikringsrådet tillade, at likvidation undlades.“

I *stk. 2* ændres „i det overtagne“ til „i det overtaget“.

38. I § 111, stk. 1, udgår „hvoraf mindst én skal være statsautoriseret“.

Som nyt *stk. 2 og 3* indsættes:

„*Stk. 2.* Mindst én af revisorerne skal være statsautoriseret revisor. Forsikringsrådet kan dog i særlige tilfælde undtage herfra.

Stk. 3. Tilhører forsikringsselskabet en koncern eller en gruppe af samarbejdende selskaber, skal den statsautoriserede revisor være fælles for koncernen eller gruppen.“

Stk. 2, 3, 4 og 5 bliver herefter *stk. 4, 5, 6 og 7.*

Gældende lov.

nyt valg på den førstkommende generalforsamling kan foretages.

Stk. 4. Såfremt en fjerdedel af samtlige stemmeberettigede på en generalforsamling stemmer derfor, skal bestyrelsen opfordre forsikringsrådet til at udnævne en revisor til sammen med de af generalforsamlingen valgte at revidere regnskabet for det løbende år. Forsikringsrådet fastsætter det vederlag, selskabet skal yde den pågældende revisor.

Stk. 5. Revisorer kan til enhver tid afskediges af den myndighed, der har valgt dem.

§ 112. Bliver et på den ordentlige generalforsamling fremsat forslag om nægtelse af årsregnskabets godkendelse vedtaget med simpel stemmeflerhed, kan generalforsamlingen derefter, ligeledes med simpel stemmeflerhed, beslutte, at regnskabet skal gøres til genstand for en ny revision. Bestemmelsen i § 111, stk. 4, finder i så fald tilsvarende anvendelse. Umiddelbart efter den nye revisions tilendebringelse skal bestyrelsen indkalde en ny generalforsamling til regnskabets godkendelse.

§ 113. Under revisionen, der skal udøves under omhyggelig hensyntagen til tilstedeværende værdier og forpligtelser, har revisorerne adgang til alle bøger og bilag vedrørende selskabets regnskabsvæsen samt til at efterse selskabets kasser og beholdninger, og bestyrelsen og direktionen er pligtige at meddele dem enhver oplysning, de forlanger til bekræftelse af regnskabets rigtighed.

Stk. 2. Hver gang revisorerne har foretaget revision, skal de indføre beretning herom i en revisionsprotokol. Denne fremlægges på det første derefter stedfindende bestyrelsesmøde, og de tilstedeværende medlemmer af bestyrelsen skal med deres underskrifter bekræfte, at de er gjort bekendt med indholdet.

Stk. 3. Revisorerne er forpligtet til at hemmeligholde, hvad de får at vide gennem deres virksomhed. Såfremt forsikringsrådet over for bestyrelsen fremsætter ønske derom, er revisorerne dog forpligtet til at give rådet alle oplysninger, som må antages at være af betydning for det af rådet udøvede tilsyn.

Forslaget.

39. I § 112 ændres „§ 111, stk. 4“ til „§ 111, stk. 6“.

Gældende lov.

Stk. 4. Handelsministeren er bemyndiget til at udfærdige nærmere forskrifter med hensyn til revisionens foretagelse.

Kapitel XIX.

Gensidige skadesforsikringselskaber med særligt begrænset formål.

§ 114. Bestemmelserne i nærværende kapitel omfatter gensidige skadesforsikringselskaber, hvis vedtægter indeholder angivelse af:

a) at selskabet kun tegner forsikringer inden for det amt, hvor selskabet har sit hjemsted;

b) at selskabet ikke tegner lovpligtig ulykkesforsikring, motorkøretøjsforsikring, kautions- eller kreditforsikring;

c) at selskabet ikke tegner forsikringer for længere perioder end et år ad gangen;

d) at selskabet kun tegner direkte forsikringer;

e) det højeste beløb, som selskabet uden genforsikring skal kunne overtage på enkelt risiko.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i § 45, stk. 1, kan selskabet påbegynde virksomhed uden at være i besiddelse af garantikapital, medmindre forsikringsrådet måtte finde dette uforsvarligt, i hvilket tilfælde det påhviler rådet at afgive indstilling til handelsministeren om fastsættelse af en garantikapital i overensstemmelse med bestemmelserne i § 45, stk. 3.

Stk. 3. Hvor særlige forhold taler derfor, kan handelsministeren efter indhentet udtalelse fra forsikringsrådet bestemme, at et selskab, som tillige tegner forsikringer inden for amter, der støder op til det amt, hvor selskabet har sit hjemsted, eller som inden for et større område alene tegner forsikringer inden for en nærmere afgrænset kreds, uanset reglen i stk. 1, litra a, omfattes af bestemmelserne i nærværende kapitel.

§ 115. Til stiftelse af selskaber af den i nærværende kapitel omhandlede art kræves ikke oprettelse af stiftelsesoverenskomst i overensstemmelse med §§ 9-11.

Stk. 2. Indtegning af medlemmer eller garantanter kan ikke finde sted, forinden udkast til vedtægter er affattet. Udkastet til

Forslaget.

40. § 114 affattes således:

„§ 114. Bestemmelserne i dette kapitel omfatter gensidige skadesforsikringselskaber, hvis vedtægter indeholder angivelse af:

a) at selskabets formål er begrænset til kun at tegne forsikringer mod ulykke og sygdom således, at de forsikrede tillige er forsikringstagere, eller til at tegne forsikringer for husdyr,

b) at selskabet kun driver virksomhed her i landet,

c) at selskabet ikke tegner forsikringer for længere perioder end 1 år ad gangen,

d) at selskabet kun tegner direkte forsikringer,

e) det højeste beløb, som selskabet uden genforsikring kan overtage på enkelt risiko, eller bestemmelse om, at regler herom fastsættes af forsikringsrådet i forbindelse med udstedelse af koncession, samt

f) mulighed for opkrævning af ekstrabidrag eller nedsættelse af ydelserne.

Stk. 2. Et forsikringselskab omfattes ikke af bestemmelsen i dette kapitel, såfremt

a) den årlige præmieindtægt overstiger et af forsikringsrådet fastsat beløb, eller

b) mindre end halvdelen af den årlige præmieindtægt stammer fra fysiske personer, der er medlemmer af selskabet, eller

c) selskabets virksomhed er af en sådan art, at solvensmarginens mindstebeløb beregnes uden nedsættelse i medfør af § 45, jfr. § 25, stk. 5.“

41. I § 115, stk. 4, ændres „§ 24, stk. 3, 2. pkt.“ til „§ 24, stk. 4, 2. pkt.“.

42. I § 115 indsættes efter *stk. 4* som nyt stykke:

„*Stk. 5.* Den i § 19a omhandlede driftsplan kan med forsikringsrådets tilladelse

Gældende lov.

vedtægter skal fremlægges ved indtegningen.

Stk. 3. Selskabets vedtægter skal indeholde de i § 13, litra a-l, n-r og t, omhandlede bestemmelser samt bestemmelser om, hvorvidt en direktion ansættes.

Stk. 4. Bestemmelserne i §§ 14-17 og § 24, stk. 3, 2. pkt., finder ikke anvendelse.

Stk. 5. Er der indtegnet medlemmer eller garantier, skal konstituerende generalforsamling afholdes inden seks måneder efter, at sådan indtegning er påbegyndt. I modsat fald bortfalder de ved tegning af selskabskapital påtagne forpligtelser, og indbetalte beløb tilbagebetales, dog med fradrag af afholdte udgifter, hvis dette er betinget ved tegningen.

Stk. 6. Til den konstituerende generalforsamling indkaldes samtlige de ifølge vedtægtsudkastet stemmeberettigede.

Stk. 7. Generalforsamlingen træffer med almindelig stemmeflerhed beslutning om, hvorvidt selskabet skal stiftes. Beslutning om ændringer i udkastet til vedtægter kræver for at være gyldig kun almindelig stemmeflerhed, selv om udkastet måtte fastsætte et højere stemmetal til gennemførelse af ændringer efter selskabets stiftelse.

Stk. 8. Når vedtægterne er fastsat, vælges bestyrelse og revisorer efter de derom i vedtægterne indeholdte regler.

§ 116. Andragende om stadfæstelse af selskabets vedtægter og anmeldelse til forsikringsregisteret skal indsendes til forsikringsrådet senest to måneder efter den konstituerende generalforsamling og skal være bilagt bekræftet udskrift af den på den omhandlede generalforsamling førte protokol samt fire eksemplarer af selskabets vedtægter, hvoraf et eksemplar skal være underskrevet af alle bestyrelsesmedlemmer. Bestemmelserne i § 19, stk. 1, litra e, og stk. 2-4, finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.

§ 117. Til varetagelse af den daglige ledelse af selskabet kan der ansættes en direktion. Hvor der ikke ansættes en særlig direktion, påhviler de for direktionen foreskrevne pligter bestyrelsen.

Stk. 2. § 53, stk. 2, § 54, stk. 4, 2. pkt., og § 58 a, stk. 3, 1. pkt., finder ikke anvendelse.

Forslaget.

enten begrænses i åremål eller udelades, såfremt den ikke er nødvendig til bestemmelse af basiskapitalen. Det kan i forbindelse hermed bestemmes, at der ikke kræves nogen selskabskapital eller anden form for basiskapital, såfremt dette må anses for forsvarligt under hensyntagen til virksomhedens art og omfang.“

Stk. 5, 6, 7 og 8 bliver herefter *stk. 6, 7, 8 og 9.*

43. I § 116 indsættes i 1. punktum efter „andragende“ ordene „om koncession,“.

Gældende lov.

§ 118. I selskaber, hvor der findes en direktion, udfærdiges og underskrives årsregnskabet af denne, hvorefter det vedtages af bestyrelsen og med dennes underskrift indstilles til generalforsamlingens godkendelse. I selskaber, hvor der ingen direktion findes, udfærdiges og underskrives regnskabet af bestyrelsen.

§ 119. Det reviderede og godkendte årsregnskab skal indsendes til forsikringsrådet inden en måned efter, at regnskabet er vedtaget og godkendt, og senest otte måneder efter regnskabsårets udløb. Forsikringsrådet kan dog forlænge den sidstnævnte frist.

Stk. 2. Forsikringsrådet kan udfærdige nærmere forskrifter angående formen for selskabernes regnskaber samt om indsendelse til forsikringsrådet af oplysninger til brug ved udarbejdelsen af en forsikringsstatistik, derunder oplysninger om medlemskredsens størrelse og forsikringernes fordeling. Bestemmelserne i § 94, stk. 1, 3 og 4, finder ikke anvendelse.

Stk. 3. Bestemmelserne i §§ 111-113 om revisorer finder anvendelse med den ændring, at ingen af revisorerne behøver at være statsautoriseret.

§ 120. Gensidige skadesforsikringsselskaber af den i § 114 omhandlede art, som kun driver virksomhed inden for et sogn med tilgrænsende sogne, omfattes ikke af nærværende lovs bestemmelser, såfremt de indtegnede forsikringer ikke tilsammen overstiger 1 mill. kr. Disse selskaber skal dog betegne sig som gensidige og forsikringsrådet kan begære fornødne oplysninger indsendt til godtgørelse af, at de pågældende selskabers virksomhed ikke omfattes af nærværende lovs forskrifter.

Stk. 2. Handelsministeren kan bestemme, at et gensidigt skadesforsikringsselskab af den i § 114 omhandlede art, hvis virksomhed vel ikke er begrænset som i nærværende paragrafs stk. 1 anført, men som dog kun tegner forsikringer inden for et snævert begrænset landområde og alene inden for en enkelt forsikringsgren, undtages fra lovens bestemmelser.

Stk. 3. Er et selskab undergivet tilsyn i medfør af denne lovs bestemmelser, forbli-

Forslaget.

44. § 119, stk. 3, ophæves.

45. I § 120, stk. 2, 1. pkt., ændres „Handelsministeren“ til „Forsikringsrådet“.

I § 120, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

„Denne bestemmelse gælder, selv om selskabet tegner forsikringer, som ikke er omfattet af § 114, stk. 1, litra a, når selskabet dog ikke tegner ansvarsforsikring, lovpligtig ulykkesforsikring, motorkøretøjsforsikring, kautions- eller kreditforsikring.“

I § 120, stk. 3, ændres „handelsministeren, vil denne“ til „forsikringsrådet, vil dette“.

Gældende lov.

ver selskabet under tilsyn, selv om de i nærværende paragraf nævnte forudsætninger for dets undtagelse fra loven senere måtte komme til at foreligge. Fremsætter selskabet i henhold til generalforsamlingsbeslutning begæring derom over for handelsministeren, vil denne kunne tillade, at selskabet fritages for tilsyn.

§ 121. Såfremt et af de i nærværende kapitel omhandlede gensidige selskaber i henhold til generalforsamlingsbeslutning fremsætter begæring derom over for handelsministeren, vil denne kunne fastsætte, at selskabet fuldt ud skal være undergivet forskrifterne i denne lov. Når sådan bestemmelse er truffet, kan selskabet kun, såfremt ministeren måtte tillade dette, på ny indtages under de i nærværende kapitel indeholdte bestemmelser.

Kapitel XX.

Udenlandske forsikringssselskaber.

§ 122. Et udenlandsk selskab, der lovligt driver forsikringsvirksomhed i sit hjemland,

44 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

Forslaget.

46. I § 121 ændres „handelsministeren, vil denne“ til „forsikringsrådet, vil dette“ og „ministeren“ til „forsikringsrådet“.

47. Efter § 121 indsættes som nyt kapitel:
„Kapitel XIX a.

Bygningsbrandforsikring.

§ 121 a. Et forsikringsselskab, der tegner bygningsbrandforsikring, skal med de begrænsninger, der følger af dets vedtægter eller dets koncession, overtage forsikring af enhver bygning.

Stk. 2. Selskabet kan dog afvise at forsikre

- a) bygninger, der ikke er forsvarligt indrettet mod brandfare,
- b) forladte bygninger.

§ 121 b. Et selskab kan ikke bringe en forsikring til ophør på grund af manglende betaling af præmie.

Stk. 2. En forsikringstager kan kun bringe forsikringen til ophør med samtykke af de berettigede ifølge samtlige adkomster og hæftelser, der er tinglyst på ejendommen, medmindre ejendommen uden forringelse af disses retsstilling forsikres i et andet selskab, som har koncession til at drive bygningsbrandforsikring.

§ 121 c. Selskabet har udpantningsret for præmier med påløbne renter og andre omkostninger. Selskabet har endvidere panteret for ydelserne i den forsikrede ejendom efter ejendomsskat til stat og kommune i 1 år fra forfaldstid.“

48. § 122 affattes således:

„§ 122. Et udenlandsk selskab, der lov-

Gældende lov.

kan på de i denne lov fastsatte betingelser drive tilsvarende virksomhed her i landet gennem en herværende forretningsafdeling (generalagentur), såfremt handelsministeren skønner, at der indrømmes danske selskaber tilsvarende ret i vedkommende land, såfremt dette er hjemlet i international aftale eller ved bestemmelser fastsat af handelsministeren, eller såfremt ministeren giver tilladelse hertil.

Stk. 2. Såfremt der foreligger traktatmæssig aftale herom med vedkommende land, eller såfremt handelsministeren skønner, at der er eller vil blive indrømmet danske selskaber tilsvarende vilkår i vedkommende land, kan handelsministeren efter forhandling med forsikringsrådet bestemme, at det i § 127 omhandlede depot kan bestå af andre værdier end de i § 127, stk. 2, nævnte, samt at depotkravet i henhold til §§ 127 og 134 kan nedsættes med indtil halvdelen mod afgivelse af en til nedsættelsen svarende garanti fra en dansk bank eller et dansk forsikrings-selskab.

Stk. 3. Er den udenlandske forsikringsvirksomhed ikke et aktieselskab, kan den kun med tilladelse af handelsministeren og på de af denne efter forhandling med forsikringsrådet fastsatte vilkår drive forretning her i landet. De om forsikringsaktieselskaber gældende bestemmelser kommer i sådanne tilfælde til anvendelse med de af ministeren under hensyn til den pågældende virksomheds særlige organisation fastsatte ændringer.

§ 123. Udenlandske selskaber, som driver forsikringsvirksomhed her i landet, skal i deres benævnelse i de dokumenter, der nævnes i § 6, stk. 4, på tydelig måde angive selskabets navn, hjemland og egenskab af aktieselskab, gensidigt selskab eller lignende samt forretningsafdelingens hjemsted (hovedkontor), at forretningsafdelingen er indført i forsikringsregisteret og det registreringsnummer, hvorunder den er indført. Træder selskabet i likvidation, skal dette angives i betegnelsen. Anføres selskabskapitalens størrelse på disse dokumenter, skal såvel den tegnede som den indbetalte selskabskapital anføres.

Forslaget.

ligt driver forsikringsvirksomhed i sit hjemland, og som ikke driver anden virksomhed, kan på de i denne lov fastsatte betingelser af forsikringsrådet få tilladelse (koncession) til at drive tilsvarende virksomhed her i landet gennem en herværende forretningsafdeling (generalagentur), såfremt handelsministeren skønner, at der indrømmes danske selskaber tilsvarende ret i vedkommende land, såfremt dette er hjemlet i international aftale eller ved bestemmelser fastsat af ministeren, eller såfremt ministeren giver tilladelse hertil.

Stk. 2. Det er en betingelse for, at et udenlandsk forsikringsselskab skal kunne drive virksomhed her i landet, at det i sit hjemland er etableret som et aktieselskab eller et gensidigt selskab. Handelsministeren kan gøre undtagelse for virksomheder, som i hjemlandet lovligt driver forsikringsvirksomhed uden at være et aktieselskab eller et gensidigt selskab.

Stk. 3. Driver et udenlandsk selskab i sit hjemland lovligt såvel livsforsikringsvirksomhed som anden forsikringsvirksomhed inden for samme selskab, kan det uanset bestemmelsen i § 5, stk. 3, her i landet drive tilsvarende virksomhed. Livsforsikringsvirksomheden må dog ikke inden for samme forretningsafdeling (generalagentur) forenes med anden forsikringsvirksomhed, men selskabet må i så fald etablere særskilte forretningsafdelinger, der skal have samme generalagent.“

Gældende lov.

Stk. 2. Det er de af stk. 1 omfattede selskaber forbudt selv eller ved deres agenter og personale at betegne sig som kontrolleret af den danske stat.

§ 124. Selskabet skal vælge en betuldmægtiget (generalagent) til at lede forretningsafdelingen, således at denne ikke kan tegnes uden generalagentens medvirken.

Stk. 2. Intet selskab må have mere end én generalagent, men denne kan benytte underagenter.

Stk. 3. De selskaber, som indtil denne lovs ikrafttræden lovligt har haft flere generalagenter, kan dog bevare disse.

Stk. 4. Generalagenter skal være myndige personer, der ikke er ude af rådighed over deres bo. De skal have bopæl her i riget og derhos enten have indfødsret eller i de sidste to år have været bosiddende her. Fra den sidstnævnte bestemmelse kan handelsministeren dog, hvor omstændighederne taler derfor, gøre undtagelse.

Stk. 5. Et dansk aktieselskab kan være generalagent. Det samme gælder et her i landet hjemmehørende interessentskab, såfremt samtlige dets ansvarlige deltagere opfylder de i stk. 4 nævnte betingelser.

§ 125. Ophører en generalagent at opfylde betingelserne i § 124, bliver han ude af stand til at udføre sit hverv, frasiger han sig dette, eller tilbagekaldes hans fuldmagt, uden at anden generalagent bliver valgt af selskabet, skal forsikringsrådet, såfremt forretningsafdelingen fortsat skal bestå, ansætte en generalagent, der fungerer som sådan, indtil en anden er valgt af selskabet,

Forslaget.

49. § 124 affattes således:

„§ 124. Selskabet skal vælge en befuldmægtiget (generalagent) til at lede forretningsafdelingen, således at denne ikke kan tegnes uden generalagentens medvirken. Generalagenten skal have beføjelse til at forpligte virksomheden over for trediemand samt til at repræsentere virksomheden i øvrigt, herunder over for forsikringsrådet og forsikringsregisteret samt under søgsmål mod virksomheden.

Stk. 2. Intet selskab må have mere end én generalagent, men denne kan benytte underagenter.

Stk. 3. Generalagenter skal være myndige personer, der ikke er ude af rådighed over deres bo. De skal have bopæl her i riget og derhos enten have indfødsret eller i de sidste to år have været bosiddende her. Fra den sidstnævnte bestemmelse kan handelsministeren dog, hvor omstændighederne taler derfor, gøre undtagelse.

Stk. 4. Et her i landet hjemmehørende aktieselskab, anpartsselskab eller interessentskab kan være generalagent, såfremt generalagenten som sin repræsentant udpeger en person, der opfylder de i stk. 3 nævnte betingelser for at være generalagent.

Stk. 5. Selskabet skal råde over tilstrækkelig sagkundskab til beregning af tekniske reserver m.v. Driver selskabet livsforsikringsvirksomhed her i landet, skal der ved forretningsafdelingen være ansat en aktuar. Bestemmelserne i § 55a, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse.“

Gældende lov.

eller indtil den tidligere generalagent atter kan overtage sit hverv.

§ 126. Selskabet skal i alle af virksomheden her i landet opstående retsforhold være underkastet dansk ret og danske domstoles afgørelse.

§ 127. Tegner selskabet her i landet direkte forsikringer, skal det på vilkår, der fastsættes af forsikringsrådet, i Danmarks nationalbank eller andet godkendt forvaringssted deponere værdipapirer, hvis værdi efter dagskurs udgør følgende beløb:

a) såfremt selskabet her i landet tegner direkte livsforsikringer, skal det som sikkerhed for selskabets forpligtelser vedrørende denne virksomhed deponere værdipapirer til en værdi af mindst 200 000 kr.;

b) såfremt selskabet her i landet tegner direkte skadesforsikringer, skal det som sikkerhed for selskabets forpligtelser vedrørende denne virksomhed deponere værdipapirer til en værdi af mindst 200 000 kr., for så vidt selskabets virksomhed her i landet omfatter søforsikring, luftfartsforsikring, brandforsikring, driftstabsforsikring, kautions- eller kreditforsikring, og ellers til en værdi af 100 000 kr.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte depoter skal bestå af værdipapirer, som kan benyttes til dækning af et indenlandsk livsforsikrings-selskabs forsikringsfond i henhold til § 68, stk. 1, dog undtaget litra f, g og h.

Stk. 3. Selskabet skal stedse her i landet holde midler, som skønnes at være tilstrækkelige til at modsvare selskabets forpligtelser i danske kroner hidrørende fra her i landet direkte tegnede forsikringer.

§ 128. Om oprettelse af forretningsafdelingen skal der ske anmeldelse til forsikringsregisteret. Anmeldelsen skal foretages i en af handelsministeren foreskrevet fællesform.

Stk. 2. Forinden forretningsafdelingen optages i forsikringsregisteret, skal forsikringsrådet påse, at selskabet opfylder de i denne lov for forsikringsvirksomhed her i landet foreskrevne betingelser, herunder deponering i henhold til bestemmelserne i § 127. Vil selskabet drive livsforsikringsvirk-

Forslaget.

50. § 127 affattes således:

„**§ 127.** Selskabet skal her i landet være i besiddelse af midler, som er tilstrækkelige til at modsvare selskabets forpligtelser hidrørende fra her i landet direkte tegnede forsikringer. Ved beregningen af tekniske reserver skal anvendes samme regler som for her i landet hjemmehørende selskaber.

Stk. 2. Selskabet skal endvidere her i landet være i besiddelse af midler, hvis størrelse bestemmes ved beregning af en solvensmargin for den forsikringsbestand, der henhører under forretningsafdelingen.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 25, stk. 2, 3 og 5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. En fjerdedel af solvensmarginens mindstebeløb, jfr. § 25, stk. 2, skal dækkes af værdipapirer, som deponeres i Danmarks Nationalbank eller andet godkendt forvaringssted.

Stk. 5. Handelsministeren kan fastsætte undtagelser fra stk. 2 og 4.“

51. § 128, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Bestemmelserne i § 8, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.“

52. § 128, stk. 3, litra g, affattes således:

„g) en fortegnelse over selskabets bestyrelsesmedlemmer;“

Gældende lov.

somhed her i landet, kan det ikke optages i forsikrings-registeret, forinden selskabets almindelige forsikringsbetingelser og tekniske grundlag m. v. er blevet godkendt i overensstemmelse med reglerne i §§ 8, 20 og 21.

Stk. 3. Som bilag til anmeldelsen skal følge:

a) officiel, behørigt bekræftet bevidnelse om, at selskabet er lovligt bestående i sit hjemland, tillige med oplysning om, hvor længe det i hjemlandet har drevet den anmeldte virksomhed, og om, hvorvidt der i de sidste tre år fra de derværende myndigheders side er gjort bemærkning mod den måde, hvorpå virksomheden er udøvet;

b) eksemplarer af selskabets regnskaber og årsberetninger for de tre sidste regnskabsår;

c) en af selskabet afgivet, behørigt bekræftet erklæring om, at det forpligter sig til i alle af virksomheden her i landet opstående retsforhold at underkaste sig dansk ret og danske domstoles afgørelse;

d) generalagentens fuldmagt i original og i autoriseret oversættelse;

e) et eksemplar af selskabets vedtægter ledsaget af en autoriseret oversættelse;

f) behørigt bevis for, at generalagenten opfylder de i § 124 angivne betingelser;

g) en af selskabet afgivet, behørigt bekræftet erklæring om, at det forpligter sig til, så længe det har nogen direkte tegnet forsikring i kraft her i landet, bestandig at have en generalagent, der opfylder betingelserne i § 124, samt uigenkaldelig bemyndigelse for forsikringsrådet til i de i nærværende lovs §§ 125 og 136 omhandlede tilfælde at ansætte en generalagent for selskabet;

h) bevis for, at selskabet har opfyldt sin forpligtelse efter § 127.

Stk. 4. Anmeldelsen og de medfølgende bilag underskrives af generalagenten, og denne hæfter for indholdets rigtighed. For så vidt generalagenten ikke giver personligt møde for forsikringsrådet, skal hans underskrift bekræftes af en notarius, en advokat eller to vitterlighedsvidne

Stk. 5. De personer, der har ret til at tegne forretningsafdelingen, skal på anmeldelsen egenhændigt angive, hvorledes de vil underskrive.

Forslaget.

*Gældende lov.**Forslaget.*

§ 129. Intet selskab må påbegynde forsikringsvirksomhed her i landet, før registrering er sket.

Stk. 2. For forpligtelser, der forinden registreringen er indgået på forretningsafdelingens vegne, gælder bestemmelserne i § 23, stk. 2, 1. og 2. punktum, og stk. 4.

Stk. 3. Forsikring, der måtte være tegnet uanset bestemmelsen i stk. 1, er ikke bindende for forsikringstageren.

§ 130. Ingen må i erhvervsmæssigt øjemed her i landet medvirke til, at direkte forsikringer for her i landet bosiddende personer, danske skibe eller her i landet beroende ejendele tegnes hos andre end danske eller her registrerede udenlandske selskaber.

Stk. 2. Over for udenlandske mæglerfirmaer, der ved denne lovs ikrafttræden i medfør af lov af 2. maj 1934 om skadesforsikringsvirksomhed m. v. havde tilladelse til at have herværende korrespondenter, der medvirker ved tegning af skadesforsikringer her i landet, kan handelsministeren efter indhentet udtalelse fra forsikringsrådet gøre undtagelse fra de i stk. 1 indeholdte bestemmelser. Ministeren fastsætter i så fald de nærmere vilkår for virksomhedens fortsættelse, samt i hvilket omfang bestemmelserne i denne lov kommer til anvendelse på virksomheden

§ 131. Hvis der sker ændring i selskabets vedtægter eller noget andet forhold, hvorom anmeldelse er sket til forsikringsregisteret, skal anmeldelse herom foretages inden en måned under iagttagelse af forskrifterne i § 128. Anmeldelsen skal være ledsaget af dokumentation for ændringens lovlige vedtagelse. Ændring i selskabets almindelige forsikringsbetingelser for livsforsikring eller i selskabets tekniske grundlag m. v. for livsforsikring kan ikke træde i kraft, før godkendelse er meddelt i overensstemmelse med reglerne i §§ 8 og 20-21.

Stk. 2. Har myndighederne i selskabets hjemland, efter at forretningsafdelingen har påbegyndt sin virksomhed her i landet, fremsat nogen bemærkning mod den måde, hvorpå virksomheden drives, eller er selskabet kommet under konkurs eller likvidation

Gældende lov.

eller har standset sine betalinger, skal generalagenten straks skriftligt underrette forsikringsrådet derom.

§ 132. Inden otte måneder efter hvert regnskabsårs udløb skal generalagenten i den form, forsikringsrådet foreskriver, fremsende indberetning om selskabets virksomhed her i landet til forsikringsrådet.

Stk. 2. Inden en måned efter, at selskabets årsregnskab er endeligt vedtaget og godkendt, skal generalagenten fremsende dette tillige med revisorernes udtalelser og den af selskabets bestyrelse afgivne årsberetning.

Stk. 3. Forsikringsrådet kan kræve de yderligere oplysninger, som i hvert enkelt tilfælde måtte findes fornødne til bedømmelse af regnskabet og selskabets virksomhed.

Stk. 4. Forsikringsrådet foranlediger, at det i stk. 2 omhandlede årsregnskab og den af bestyrelsen afgivne årsberetning tilgår forsikringsregisteret.

§ 133. Driver selskabet direkte livsforsikringsvirksomhed her i landet, skal den i § 132, stk. 1, omhandlede indberetning indeholde en summarisk angivelse af forsikringssummerne for de under forretningsafdelingen hørende, direkte tegnede livsforsikringer, som var i kraft ved udløbet af sidste regnskabsår, med angivelse af de forsikredes antal og årspræmie samt en beregning af forsikringsfonden efter reglerne i § 66 og en beregning efter reglerne i § 65 af det dér omhandlede aktiv tillige med sådanne oplysninger, som sætter forsikringsrådet i stand til at kontrollere disse beregningers rigtighed. Indberetningen skal endvidere indeholde en angivelse af summen af de i det sidst forløbne regnskabsår indgåede præmier og det beløb, som af selskabet er ydet i lån mod pant i de under forretningsafdelingen hørende forsikringer indtil deres genkøbsværdi.

Stk. 2. Såfremt forsikringsfonden efter fradrag af det i henhold til § 65 beregnede aktiv samt af den mod pant i forsikringerne inden for genkøbsværdien ydede lånesum, men forøget med halvdelen af summen af de i det sidst forløbne regnskabsår indgåede

Forslaget.

53. I § 132, stk. 1, indsættes som 2. og 3. pkt.:

„Indberetningen skal tillige indeholde oplysning om forretningsafdelingens økonomiske situation og om størrelsen af solvensmarginen. Bestemmelserne i §§ 62-78, 88-95 og 111-113 finder tilsvarende anvendelse.“

54. I § 133 ophæves *stk. 2-4* og i stedet indsættes:

„*Stk. 2.* De til dækning af forsikringsfonden afsatte midler skal anbringes og båndlægges i overensstemmelse med reglerne i §§ 68-70. Forretningsafdelingens hovedkontor ligestilles i henseende til § 68, stk. 1, litra h, med et indenlandsk selskabs hovedkontor. Værdien af de båndlagte midler opgøres efter reglerne i § 63. Størrelsen af det beløb, som kan anbringes efter reglerne i § 68, stk. 2, beregnes på grundlag af forsikringsfondens størrelse.“

Gældende lov.

præmier, overstiger det stillede depot, jfr. § 127, skal depotet suppleres med det manglende beløb. Overstiger depotet det nævnte beløb, kan selskabet kræve det overskydende frigivet, dog at værdien af depotet mindst skal udgøre 200 000 kr., jfr. § 127.

Stk. 3. For beløb, hvormed depotets værdi overstiger 200 000 kr., skal depotet bestå af værdipapirer, som kan benyttes til dækning af et indenlandsk livsforsikringsselskabs forsikringsfond i henhold til § 68, dog undtaget stk. 1, litra f, og for litra h's vedkommende med den ændring, at forretningsafdelingens hovedkontor i denne henseende ligestilles med et indenlandsk selskabs hovedkontor. Værdien af det samlede depot opgøres efter reglerne i § 63. Størrelsen af det beløb, som tillades anbragt efter reglerne i § 68, stk. 2, beregnes på grundlag af det samlede depots størrelse.

Stk. 4. Deponering af værdipapirer i overensstemmelse med bestemmelsen i stk. 2 skal finde sted inden tre måneder efter hvert regnskabsårs udgang. I løbet af regnskabsåret skal på samme måde og med tre måneders frist foretages deponering af værdipapirer til dækning af den forøgelse af det i henhold til stk. 2 beregnede beløb, der skønnes at have fundet sted i den forløbne del af regnskabsåret.

§ 134. Driver selskabet direkte skadesforsikringsvirksomhed her i landet, og overstiger halvdelen af de i det sidst forløbne regnskabsår indgåede præmier det stillede depot, jfr. § 127, skal selskabet inden fire uger efter afgivelsen af den i § 132, stk. 1, foreskrevne beretning supplere depotet med det manglende beløb. Overstiger depotet nævnte beløb, kan selskabet kræve det overskydende frigivet, dog at værdien af depotet mindst skal udgøre det i § 127 fastsatte beløb. Såfremt selskabet har stillet særligt depositum for adgangen til at tegne lovpligtig ulykkesforsikring, ansvarsforsikring for motorkøretøjer eller kautionsforsikring for statens kassebetjente eller lignende depoter, kan forsikringsrådet under hensyntagen til disse særlige depoter fritage selskabet for at forøge det ifølge denne lov krævede depot, for så vidt der ellers ville blive tale om en unødvendig dobbelt deponering.

Forslaget.

55. § 134 affattes således:

„**§ 134.** Driver selskabet direkte skadesforsikringsvirksomhed her i landet, skal den i § 132, stk. 1, omhandlede indberetning være ledsaget af en beregning af de tekniske reserver for den under forretningsafdelingen hørende forsikringsbestand. Bestemmelserne i §§ 88-95 og 111-113 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Beregningen af de tekniske reserver skal være ledsaget af en opstilling over de aktiver, som er bestemt til dækning af de tekniske reserver.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 133, jfr. § 68, om arten af de aktiver, som kan anvendes til dækning af de tekniske reserver, finder tilsvarende anvendelse. Aktiverne skal båndlægges i overensstemmelse med reglerne i § 133, jfr. §§ 69 og 70. Handelsministeren kan undtage fra reglen om båndlæggelse.“

Gældende lov.

Stk. 2. For beløb, hvormed depotets værdi overstiger det i § 127, stk. 1, litra b, fastsatte minimum, skal depotet bestå af de i § 133, stk. 3, omhandlede værdipapirer. Værdien af det samlede depot opgøres efter dagskurs.

§ 135. De i §§ 127, 133 og 134 omhandlede depoter skal udelukkende tjene som sikkerhed for fyldestgørelse af forpligtelser ifølge de under forretningsafdelingen hørende direkte forsikringskontrakter samt til dækning af beløb, som selskabet er pligtigt at udrede efter denne lov, derunder også bøder. Depotet anses givet i håndpant for de nævnte forpligtelser, idet forsikringsrådet er håndpanthaver på samtlige de berettigedes vegne. Den enkelte forsikrede kan kun kræve sig fyldestgjort for forfaldent forsikringskrav i den udstrækning, som forsikringsrådet måtte anse det for forsvarligt under hensyn til, at depotet også tjener til sikkerhed for selskabets forpligtelser over for de øvrige forsikrede.

§ 136. Holder selskabet sig ikke nærværende lov efterrettelig, eller må det antages, at dets økonomiske stilling er således forringet, at de forsikredes interesser er udsat for fare, kan forsikringsrådet foreskrive selskabet inden en givent frist at foretage de foranstaltninger, som findes fornødne.

Stk. 2. Såfremt de foreskrevne foranstaltninger ikke er truffet inden den givne frist, kan forsikringsrådet forbyde selskabet at fortsætte sin forsikringsvirksomhed her i landet. Det samme gælder, såfremt der er indtrådt forandring i de forhold, som har været bestemmende for selskabets adgang til at drive forsikringsvirksomhed her i landet. Handelsministeren kan efter indstilling fra forsikringsrådet fastsætte nærmere bestemmelser for forretningernes afvikling. Bestemmelserne i §§ 79-85, 96 og 97 finder herved tilsvarende anvendelse, dog med den ændring, at forsikringsrådet kan tillade overdragelse af den under den herværende forretningsafdeling hørende forsikringsbestand eller en bestemt del af denne såvel til et indenlandsk selskab som til et udenlandsk selskab, der lovligt driver forsikringsvirksomhed af den pågældende art her i landet.

Forslaget.

56. I § 135 ændres ordene „De i §§ 127, 133 og 134 omhandlede depoter“ til „Det i § 127, stk. 4, omhandlede depot“.

57. § 136, stk. 2, ophæves og i stedet indsettes:

„*Stk. 2.* Viser indberetningen om selskabets virksomhed her i landet en forringelse af forretningsafdelingens økonomiske stilling i forhold til en i henhold til denne lov udarbejdet driftsplan, træffer forsikringsrådet bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, og kan herunder kræve, at der udarbejdes en ny driftsplan.

Stk. 3. Er de foreskrevne foranstaltninger ikke truffet inden den givne frist, og undladelsen skønnes at medføre fare for de forsikredes interesser, kan forsikringsrådet ansætte en anden generalagent og bemyndige denne til at afvikle selskabets virksomhed her i landet. §§ 79-85, 96 og 97 finder tilsvarende anvendelse. Generalagenten kan inddrage alle de under forretningsafdelingen hørende aktiver under afviklingen af virksomheden.“

Gældende lov.

§ 137. Vil et udenlandsk selskab overdrage hele den under den herværende forretningsafdeling hørende forsikringsbestand eller en bestemt del af denne til et andet selskab, kan forsikringsrådet tillade overdragelse såvel til et indenlandsk som til et udenlandsk selskab, der lovligt driver forsikringsvirksomhed af den pågældende art her i landet. Bestemmelserne i §§ 86-87 og 98-99 finder herved tilsvarende anvendelse.

§ 138. Forretningsafdelingen slettes af forsikrings-registeret,

a) når selskabet gør anmeldelse om, at det ønsker afdelingen slettet, og forsikringsrådet ikke finder, at afdelingen under hensyntagen til ikraftværende, direkte tegnede forsikringer under afdelingen bør opretholdes;

b) når afdelingen findes at være uden generalagent og denne mangel ikke afhjælpes inden en passende frist og forsikringsrådet ej heller finder det fornødent at ansætte en generalagent;

c) når afdelingens forretning er afviklet i medfør af § 136.

Stk. 2. Det i henhold til §§ 127, 133 og 134 stillede depot frigives, når forretningsafdelingen er slettet af forsikrings-registeret og selskabet godtgør, at samtlige i § 135 omhandlede forpligtelser er opfyldt, eller at det har

Forslaget.

58. Efter § 136 indsættes:

„**§ 136a.** Forsikringsrådet kan helt eller delvis tilbagekalde forsikringsselskabets koncession, såfremt

1) selskabet ikke længere opfylder betingelserne for at få koncession, eller

2) selskabet groft tilsidesætter de forpligtelser, der påhviler det i henhold til denne lov.

Stk. 2. Ved tilbagekaldelse af et selskabs koncession træffer forsikringsrådet beslutning om, hvorvidt forsikringsselskabet skal søge forsikringsbestanden overdraget til et eller flere forsikringsselskaber, der driver forsikringsvirksomhed her i landet, eller selskabet på anden måde skal søge forsikringsbestanden afviklet.

Stk. 3. Handelsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser til gennemførelse af foranstående regler.“

59. I § 138, *stk. 2*, ændres ordene „§§ 127, 133 og 134“ til „§ 127, *stk. 4*.“

Gældende lov.

stillet sådan sikkerhed for opfyldelsen af disse, som forsikringsrådet finder betryggende.

Kapitel XXI.

Forskellige bestemmelser.

§ 139. For så vidt forsikringstageren er en fra den forsikrede forskellig person, må intet selskab uden den forsikredes samtykke tegne nogen art af livsforsikring, hvorved det ved den forsikredes død forpligter sig til at udbetale større beløb end de indbetalte præmier med renter.

Stk. 2. Intet selskab må tegne nogen art af livsforsikring, hvorved det forpligter sig til at udbetale større beløb end de indbetalte præmier med renter som følge af dødsfald, der indtræder før den forsikredes fyldte 8. år.

Stk. 3. Intet selskab må her i landet tegne direkte livsforsikringer lydende på betaling i udenlandsk valuta.

Stk. 4. Forsikringsrådet kan tillade afvigelser fra bestemmelserne i nærværende paragraf.

§ 140. Enhver agent for noget her i landet virkende forsikringsselskab skal være forsynet med legitimation eller fuldmagt udstedt af det pågældende selskabs direktion, for udenlandske selskabers vedkommende af generalagenten.

Stk. 2. Såfremt et selskabs bonusbestemmelser for livsforsikring gøres til genstand for omtale i selskabets meddelelser til almenheden eller i øvrigt i arbejdet for at tegne forsikringer, skal det udtrykkeligt oplyses, hvilke bonusbeløb selskabet hidtil har udbetalt eller opsparet eller på anden måde anvendt til fordel for de forsikrede.

Stk. 3. Tryksager og lignende, som anvendes i arbejdet for at tegne forsikringer, skal være undertegnet af mindst ét medlem af vedkommende selskabs direktion (for udenlandske selskaber af generalagenten), såfremt andre selskabers forhold er omtalt deri.

§ 140a. De krav om dansk indfødsret eller bopæl her i riget, der er fastat i § 10, stk. 2, 2. pkt., § 56, stk. 2, 3 og 5, jfr. § 101, stk. 5, og § 124, stk. 4, anvendes ikke i det

Forslaget.

60. I § 140a, stk. 1, udgår ordene „og § 124, stk. 4,“ og i stk. 2 udgår ordene „og § 124, stk. 5,“.

*Gældende lov.**Forslaget.*

omfang, andet er fastsat i medfør af international aftale eller ved bestemmelser fastsat af handelsministeren.

Stk. 2. Det samme gælder det i § 10, stk. 1, 2. pkt., § 27, 2. pkt., og § 124, stk. 5, fastsatte krav om hjemsted her i landet, for så vidt angår interessentskaber, aktieselskaber, andre selskaber med begrænset ansvar, foreninger, stiftelser og juridiske personer i øvrigt.

Kapitel XXII.

Forsikringsrådet.

§ 141. Forsikringsrådet består af en formand og en næstformand samt af yderligere mindst tre medlemmer. Formanden eller næstformanden skal være forsikringsmatematiker, et af rådets medlemmer skal være jurist, og et af medlemmerne skal være nationaløkonom. Formanden og næstformanden udnævnes af kongen, medens rådets øvrige medlemmer udnævnes af handelsministeren. Hverken formanden, næstformanden eller noget medlem af forsikringsrådet må være ansat i eller tage del i ledelsen af noget forsikringsselskab. Handelsministeren kan udfærdige nærmere forskrifter angående forsikringsrådets virksomhed.

Stk. 2. Der tillægges medlemmerne et årligt honorar. De fornødne beløb hertil samt til medhjælp og kontorhold m. v. bevilges på finansloven.

§ 142. Forsikringsrådet er berettiget til at lade foretage undersøgelser på stedet af et forsikringsselskabs virkemåde og forhold, hvorved der ikke af selskabet må forholdes rådet nogen oplysning.

Stk. 2. Forsikringsrådet, dets tjenestemænd og medhjælpere er under ansvar efter straffelovens §§ 152 og 263, jfr. § 3 i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd, forpligtet til at hemmeligholde, hvad de gennem deres virksomhed bliver vidende om.

61. I § 142 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

„*Stk. 2.* Handelsministeren kan udfærdige nærmere forskrifter for forsikringsrådets tilsynsvirksomhed, herunder om samarbejdet med andre landes forsikringstilsyn.“

Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

62. I § 142, *stk. 3*, ændres ordene „263, jfr. § 3, i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd“ til „264 b, jfr. § 10, stk. 2, i lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken“.

63. I § 142 indsættes som nyt *stk. 4*:

„*Stk. 4.* Bestemmelserne i *stk. 3* er ikke til hinder for, at forsikringsrådet som et led i et samarbejde med andre landes forsikringstil-

Gældende lov.

§ 143. Enhver af forsikringsrådet i henhold til denne lov truffet afgørelse kan af vedkommende selskab senest fjorten dage efter modtaget underretning om denne indankes for handelsministeren, uden at selskabets adgang til at indbringe sagen for domstolene derved afskæres. Såfremt selskabet inden den angivne frist forlanger det, skal sagen, forinden afgørelse træffes, af ministeren forelægges et nævn til erklæring. Dette nævn skal bestå af fem medlemmer. De tre udnævnes af ministeren for fem år ad gangen. Forsikringsrådet vælger det fjerde og selskabet det femte medlem. Ministeren fastsætter nævnets forretningsorden. Omkostningerne ved nævnets virksomhed fastsættes for hvert tilfælde af ministeren og udredes af statskassen; dog skal ministeren kunne pålægge selskabet helt eller delvis at udrede omkostningerne. Omgøres en af forsikringsrådet truffet afgørelse, der går ud på, at selskabet skal træde i likvidation, eller at dets livsforsikringsbestand tages under administration, skal forsikringsrådet straks erklære afgørelsen for ophævet samt optage anmeldelse herom i forsikringsregisteret og, såfremt selskabet ejer faste ejendomme, endvidere drage omsorg for, at der sker fornøden tinglysning ved disses værneting.

Stk. 2. For så vidt en af handelsministeren eller forsikringsrådet truffet beslutning angår spørgsmål, hvis endelige afgørelse henhører under domstolene, er vedkommende selskab berettiget til inden 2 måneder efter, at beslutningen er bragt til dets kundskab, at indbringe sagen for domstolene.

§ 144. Det påhviler forsikringsrådet årligt til handelsministeren at indgive beretning om rådets virksomhed og en sammen-

Forslaget.

syn videregiver oplysninger til disse landes tilsynsmyndigheder under forudsætning af, at oplysningerne er undergivet tilsvarende tavshedspligt i det pågældende land. Oplysninger, som forsikringsrådet modtager fra andre landes tilsynsmyndigheder med angivelse af, at oplysningerne er hemmelige eller fortrolige, eller hvor dette følger af oplysningernes karakter, skal være undergivet bestemmelserne i stk. 3.“

64. I § 143 indsættes efter *stk. 2* som nye stykker:

Stk. 3. Har forsikringsrådet tilbagekaldt et forsikringsselskabs koncession, kan selskabet forlange afgørelsen indbragt for domstolene.

Stk. 4. Begæring i henhold til *stk. 3* skal fremsættes over for handelsministeren inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt selskabet. Handelsministeren anlægger sag mod selskabet i den borgerlige retsplejes former.“

Gældende lov.

stilling af de indberetninger og regnskaber, som er modtaget, samt en fortegnelse over de forsikringselskaber, der er omfattet af denne lov. Beretningen skal offentliggøres.

§ 145. Til dækning af udgifterne ved tilsynet med de af denne lov omfattede forsikringselskaber skal ethvert selskab udrede et beløb, der fastsættes i forhold til dets (for udenlandske selskabers vedkommende den herværende forretningsafdelings) bruttopræmieindtægt for her i landet tegnede direkte forsikringer, dog mindst 200 kr. årlig, jfr. dog stk. 5.

Stk. 2. Fuld bidragspligt påhviler ethvert forsikringselskab eller enhver forretningsafdeling af et udenlandsk forsikringselskab, der her i landet har været berettiget til at drive virksomhed eller været under likvidation i nogen del af det pågældende kalenderår. Forsikringsrådet kan dog fritage et under likvidation værende selskab for bidrag, når omstændighederne taler derfor.

Stk. 3. Påligning af bidragene foretages af forsikringsrådet på grundlag af det sidste regnskab. Bidragsatsen beregnes særskilt for livsforsikringselskaber og skadesforsikringselskaber og fastsættes ved finansloven.

Stk. 4. Inden udgangen af september måned tilstiller forsikringsrådet hvert enkelt forsikringselskab meddelelse om størrelsen af dets bidrag, hvorefter dette skal indbetales inden kalenderårets udgang. Bidragene kan inddrives ved udpantning.

Stk. 5. De af bestemmelserne i § 114 omfattede forsikringselskaber skal udrede et beløb udgørende 50 pct. af det efter reglerne i stk. 1-3 beregnede beløb, dog mindst 50 kr. årlig.

Stk. 6. Forretningsafdelinger for udenlandske selskaber, hvis registrerede formål ikke omfatter tegning af direkte forsikringer her i landet, og som ikke har nogen bestand af direkte tegnede forsikringer, skal ikke svare bidrag.

Stk. 7. Udgifterne ved en af forsikringsrådet foranstaltet revision kan pålægges selskabet af rådet, der fastsætter revisionshonorarets størrelse.

Forslaget.

Gældende lov.

Kapitel XXIII.

Forsikrings-registeret.

§ 146. Forsikrings-registeret har sæde i København og forestås af formanden for forsikringsrådet. Overregistrator ved aktieselskabs-registeret tilforordnes til bistand ved forsikrings-registerets førelse.

Stk. 2. Handelsministeren fastsætter bestemmelser om registerets førelse samt om udgivelse af en registreringstidende. For registrering, afskrifter af registerbladet, anmeldelser og regnskaber m. v. og for bekendtgørelse af modtagelse af årsregnskaber betales afgift efter regler fastsat af handelsministeren.

§ 147. Den af handelsministeren foreskrevne fællesform for anmeldelse til forsikrings-registeret om stiftelse af forsikringssekskaber skal angive:

- a) selskabets navn;
- b) vedtægternes dato;
- c) selskabets formål, herunder arten af de forsikringer, selskabet agter at overtage;
- d) den kommune, hvor selskabets hjemsted (hovedkontor) er beliggende, og den eller de kommuner, hvor selskabet har filialkontorer;
- e) selskabskapitalens størrelse og fordeling i aktier eller garantiandele;
- f) hvor meget der er indbetalt på selskabskapitalen, samt hvilke regler der gælder for aktionærers eller garanters forpligtelse til yderligere indbetaling;
- g) vedtægternes regler om aktionærers, medlemmers eller garanters indflydelse på selskabets anliggender, herunder udøvelse af stemmeret;
- h) hvorvidt nogle aktier eller garantiandele skal have særlige rettigheder og da hvilke;
- i) hvorvidt og da efter hvilke regler og i hvilket omfang aktier skal kunne indløses, eller garantiandele skal kunne tilbagebetales;
- j) hvorvidt der gælder indskrænkninger i aktiernes eller garantiandelens omsættelighed og da hvilke;
- k) hvorvidt aktier eller garantiandele skal lyde på navn eller kan lyde på ihændehaveren;

Forslaget.

65. § 147, *litra c*, affattes således:

„c) selskabets formål og indholdet af dets koncession;“

Gældende lov.

l) hvorledes bekendtgørelse til aktionærer, medlemmer eller garanter skal finde sted;

m) stifternes fulde navn, stilling og bopæl;

n) bestyrelsesmedlemmers, direktørers og de i § 58 a, stk. 2, omhandlede andre tegningsberettigede samt revisorers og prokursters fulde navn, stilling og bopæl;

o) hvem der har ret til at tegne selskabet;

p) selskabets postadresse.

For gensidige selskabers vedkommende skal anmeldelsen endvidere angive:

q) vedtægternes regler om medlemmers og garanters ansvar for selskabets forpligtelser.

§ 142. Den af handelsministeren foreskrevne fællesform for anmeldelse til forsikringsregisteret af forretningsafdelinger for udenlandske forsikringselskaber skal angive:

a) selskabets navn og hjemsted (hovedkontor);

b) selskabets formål, herunder hvilke forsikringsbrancher selskabet driver i hjemlandet;

c) vedtægternes dato;

d) aktiekapitalens størrelse;

e) hvor meget der er indbetalt på aktierne, og hvornår det mulige restbeløb kan fordras indbetalt;

f) selskabets postadresse;

g) forretningsafdelingens navn og hjemsted;

h) arten af de forsikringer, som forretningsafdelingen er bemyndiget til at tegne;

i) generalagentens og eventuelle prokursters fulde navn, stilling og bopæl;

j) hvem der har ret til at tegne forretningsafdelingens firma;

k) forretningsafdelingens postadresse.

§ 148 a. Registreringer og modtagelse af årsregnskaber efter § 77, stk. 1, skal straks bekendtgøres i Statstidende.

Stk. 2. Det, som er blevet bekendtgjort i Statstidende, anses for at være kommet til tredjemands kundskab, jfr. dog § 58 b, stk. 2. Bestemmelsen i 1. pkt. finder dog ikke anvendelse på dispositioner, der er foretaget inden den 16. dag efter bekendtgørelsen, dersom tredjemand beviser, at han ikke har haft mulighed for at få kendskab til det bekendtgjorte forhold.

Forlaget.

66. § 148, *litra b*, affattes således:

„b) selskabets formål og indholdet af den koncession, der er udstedt af hjemlandets myndigheder, eller hvis en sådan ikke kræves, hvilke forsikringsbrancher selskabet er berettiget til at drive i sit hjemland;“

67. § 148, *litra h*, affattes således:

„h) koncessionen, der er udstedt af forsikringsrådet med henblik på selskabets virksomhed her i landet;“

68. I § 148 a, *stk. 1*, indsættes efter „§ 77, stk. 1,“ ordene „og § 94, stk. 1,“.

Gældende lov.

Stk. 3. Så længe bekendtgørelse i Statstidende ikke har fundet sted, kan forhold, der skal anmeldes og bekendtgøres, ikke gøres gældende imod tredjemand, medmindre det bevises, at han har haft kundskab herom. Den omstændighed, at et sådant forhold endnu ikke er bekendtgjort, hindrer ikke tredjemand i at gøre forholdet gældende.

Stk. 4. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem indholdet af bekendtgørelsen i Statstidende og indholdet af registeret kan selskabet ikke gøre den bekendtgjorte tekst gældende mod tredjemand. Denne kan derimod gøre den bekendtgjorte tekst gældende over for selskabet, medmindre det bevises, at han kendte registerets indhold.

Kapitel XXIV.

Overgangsbestemmelser.

§ 149. Forsikringsselskaber, som ved denne lovs ikrafttræden var berettiget til at drive forsikringsvirksomhed her i landet, men som ikke var optaget i forsikringsregisteret, kan, uanset bestemmelserne i §§ 7, stk. 2, og 129, stk. 1, fortsætte virksomheden, såfremt de inden et år efter lovens ikrafttræden foretager anmeldelse til forsikringsrådet om optagelse i forsikringsregisteret. Handelsministeren kan, for så vidt angår bestående forretningsafdelinger for udenlandske selskaber, tillade, at registrering finder sted, uden at det i § 122, stk. 1, indeholdte krav om ligestilling er opfyldt.

Stk. 2. De ved denne lovs ikrafttræden bestående livsforsikringsselskaber, hvis almindelige forsikringsbetingelser og tekniske grundlag m. v. er godkendt i medfør af bestemmelserne i lov om livsforsikringsvirksomhed, jfr. lovbekendtgørelse nr. 299 af 30. juni 1922, behøver ikke fornyet godkendelse i henhold til nærværende lov, medmindre ændringer gennemføres. Tilsvarende regel gælder for samtlige forsikringsselskabers vedtægter, som er godkendt eller stadfæstet i medfør af bestemmelserne i nævnte lov eller i lov af 2. maj 1934 om skadesforsikringsvirksomhed m. v. Såfremt ændringer i vedtægterne måtte være nødvendige i henhold til nærværende lovs bestemmelser, skal sådanne ændringer gennemføres inden et år efter lovens ikrafttræden, medmindre handelsministeren efter indhentet udtalelse fra

Forslaget.

Gældende lov.

forsikringsrådet tillader en forlængelse af fristen. De i denne lov indeholdte regler om indholdet af nye selskabers vedtægter finder anvendelse med de fornødne lempelser. Hvor særlige forhold gør sig gældende, kan ministeren efter indstilling fra forsikringsrådet gøre undtagelse fra kravet om vedtægtsændringer.

Stk. 3. Vedtægtsændringer, der af handelsministeren godkendes som nødvendige for at bringe vedtægterne i overensstemmelse med forskrifterne i denne lov, kan foretages af bestyrelsen, uden at indkaldelse af generalforsamling i den anledning behøver at finde sted.

§ 150. Er selskabskapitalen i et bestående forsikringsaktieselskab mindre end udkrævet efter bestemmelsen i § 25, skal den fornødne forhøjelse af selskabskapitalen gennemføres inden fem år fra lovens ikrafttræden, medmindre handelsministeren efter indstilling fra forsikringsrådet tillader en forlængelse af den nævnte frist.

Stk. 2. Overstiger i bestående forsikringsaktieselskaber selskabskapitalen med tillæg af lovmæssig reservefond eller andre fonds, der kan sidestilles hermed, det for selskabskapitalen fastsatte minimum, kan forhøjelse af selskabskapitalen undlades.

§ 151. Gensidige skadesforsikringsselskaber, som ved denne lovs ikrafttræden var omfattet af § 34 i lov af 2. maj 1934 om skadesforsikringsvirksomhed m. v., men som ikke omfattes af bestemmelserne i nærværende lovs § 114, stk. 1, litra a, jfr. stk. 3, kan af handelsministeren efter indhentet udtalelse fra forsikringsrådet henføres under bestemmelserne i §§ 114-119, såfremt selskabet alene tegner forsikringer inden for et lokalt afgrænset område. Det samme gælder selskaber af denne art, der ved lovens ikrafttræden har enkelte forsikringer uden for deres lokale område, men sådanne forsikringer skal dog være afviklet inden fem år efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Andragende om anvendelse af bestemmelsen i stk. 1 skal vedtages af selskabets generalforsamling og indsendes til forsikringsrådet.

§ 152. Gensidige skadesforsikringsselskaber, som ved lovens ikrafttræden var under-

Forslaget.

69. I § 150, stk. 1, ophæves „handelsministeren efter indstilling fra“.

Gældende lov.

givet tilsyn i medfør af skadesforsikringsloven, men som opfylder forudsætningerne i nærværende lovs § 120, stk. 1, for at være undtaget fra loven, forbliver under tilsyn, medmindre handelsministeren efter indhentet udtalelse fra forsikringsrådet tillader, at selskabet fritages for tilsyn.

§ 153. Gensidige skadesforsikringsselskaber, som ved lovens ikrafttræden i videre omfang end tilladt efter bestemmelserne i § 50 har overtaget genforsikring for egen regning uden gensidigt ansvar for det afgivende selskab, skal inden for en frist af fem år fra lovens ikrafttræden bringe den pågældende bestand i overensstemmelse med reglerne i § 50. Handelsministeren kan efter indhentet udtalelse fra forsikringsrådet tillade en forlængelse af fristen, såfremt særlige forhold måtte gøre sig gældende.

Stk. 2. Gensidige skadesforsikringsselskaber, som ved lovens ikrafttræden havde en bestand af direkte tegnede forsikringer uden gensidigt ansvar, kan, uanset bestemmelsen i § 49, stk. 1, bibeholde den pågældende bestand.

§ 154. Udenlandske selskaber, som ved lovens ikrafttræden var berettiget til at drive skadesforsikringsvirksomhed gennem en herværende forretningsafdeling, og som har stillet depot i henhold til de herom hidtil gældende bestemmelser, jfr. § 46 i lov af 2. maj 1934 om skadesforsikringsvirksomhed m. v., er uanset bestemmelsen i § 127 ikke pligtige at forøge depotet, medmindre dette følger af reglerne i § 134. Udvidelse af et selskabs registrerede formål vil dog ikke kunne finde sted, medmindre de i § 127, litra b, indeholdte betingelser opfyldes, for så vidt angår den pågældende formålsudvidelse.

Kapitel XXV.

Straffebestemmelser m. v.

§ 155. Hvis et selskabs bestyrelse, direktion, aktuarer, revisorer eller likvidatorer undlader i rette tid at efterkomme de pligter, der påhviler dem efter denne lov eller de i henhold til denne givne forskrifter, selskabets vedtægter eller en generalforsamlings beslutning, kan handelsministeren efter indstilling fra forsikringsrådet pålægge de for-

Forslaget.

70. I § 152 ophæves „handelsministeren efter indhentet udtalelse fra“.

71. I § 153, *stk. 1*, ændres „Handelsministeren kan efter indhentet udtalelse fra forsikringsrådet“ til „Forsikringsrådet kan“.

Gældende lov.

sømmelige under en daglig eller ugentlig bøde, der kan inddrives ved udpantning, at opfylde deres pligt. Det samme gælder for udenlandske forsikringssekskabers herværende generalagenter.

§ 156. Overtrædelser af denne lov eller de i henhold til denne givne forskrifter straffes, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter borgerlig straffelov, med bøde eller hæfte.

Stk. 2. På samme måde straffes, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter straffeloven, stiftere, bestyrelsesmedlemmer, direktører, aktuarer, revisorer, likvidatorer, generalagenter eller andre til et forsikringssekskab knyttede personer, der i sekskabet vedrørende forhold giver urigtige eller vildledende oplysninger til forsikringsrådet, forsikringsregisteret eller andre offentlige myndigheder, til nogen sekskabsmyndighed, til offentligheden eller til forsikringstagere, eller som gør sig skyldige i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed, der kan medføre tab for sekskabet eller forsikringstagerne, eller som ubeføjet røber, hvad de under udøvelsen af deres hverv har fået kundskab om.

Stk. 3. Unladelse af at efterkomme et af forsikringsrådet i henhold til loven givet pålæg straffes med bøde.

Stk. 4. Agenter eller andre, der erhvervsmæssigt virker for tegning af forsikringer, og som herved anvender urigtige eller vildledende angivelser, straffes med bøde eller hæfte.

Stk. 5. Ved likvidation af insolvente forsikringssekskaber finder de for konkurstilfælde givne straffebestemmelser tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. I bekendtgørelse, der gives af handelsministeren i medfør af § 53 b, stk. 4, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i bekendtgørelsen.

§ 157. Bestemmelserne i § 155 og § 156, stk. 1, 2 og 4, finder tillige anvendelse på personer, der erhvervsmæssigt medvirker ved optagelse af forsikringer til de i § 130, stk. 2, omhandlede udenlandske mæglerfirmaer, som ifølge særlig tilladelse optager forsikringer til udenlandske forsikringsvirksomheder.

Forslaget.

Gældende lov.

Kapitel XXVI.

Lovens ikrafttræden m. v.

§ 158. Nærværende lov træder i kraft den 1. oktober 1959.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov om livsforsikringsvirksomhed, jfr. lovbekendtgørelse nr. 299 af 30. juni 1922, således som denne lov er ændret ved lov nr. 127 af 15. april 1930 § 3, lov nr. 155 af 2. maj 1934, lov nr. 161 af 13. april 1938, lov nr. 88 af 15. marts 1939 § 46, lov nr. 143 af 31. marts 1941, lov nr. 286 af 18. juni 1951 § 19 og lov nr. 212 af 16. juni 1958. Endvidere ophæves lov nr. 155 af 2. maj 1934 om skadesforsikringsvirksomhed m. v., således som denne lov er ændret ved lov nr. 345 af 21. december 1935, lov nr. 94 af 31. marts 1938 og lov nr. 173 af 11. juni 1954 § 2.

Stk. 3. De i handelsregistre optagne forsikringsselskaber slettes efter nærmere af handelsministeren givne regler.

§ 159. Denne lov gælder ikke for stedlig forsikringsvirksomhed på Færøerne.

Stk. 2. For Grønlands vedkommende fastsættes tidspunktet for lovens ikrafttræden ved kgl. anordning, hvorved tillige kan fastsættes sådanne afvigelser fra lovens bestemmelser, som forholdene måtte tilsige.

*Forslaget.***§ 2.**

Uanset bestemmelserne i § 1, nr. 6 og 7, kan et forsikringsselskab efter denne lovs ikrafttræden fortsætte sin virksomhed uden koncession indtil den 31. januar 1976. Vil et selskab udvide sin virksomhed med hensyn til arten af de forsikringer, som tegnes, må dette dog ikke ske, før koncession er udstedt.

Stk. 2. Handelsministeren kan bestemme, at selskaber, der ikke driver anden virksomhed end livsforsikrings- og genforsikringsvirksomhed, kan fortsætte deres virksomhed uden koncession ud over den i stk. 1 nævnte dato.

§ 3.

Forsikringsselskaber, der har hjemsted her i landet eller i øvrigt inden for De europæiske Fællesskaber, og som er berettiget til at drive virksomhed her i landet ved denne lovs ikrafttræden, kan, uanset at de ikke opfylder bestemmelserne om basis-

*Gældende lov.**Forslaget.*

kapitalens størrelse, jfr. § 1, nr. 17 og 20, fortsætte deres virksomhed på vilkår, som fastsættes af handelsministeren. Ministeren træffer herunder bestemmelse om de vilkår, der skal gælde, såfremt disse selskaber vil udvide deres virksomhed i geografisk henseende eller med hensyn til arten af de forsikringer, der tegnes.

Stk. 2. Tilsvarende bestemmelser finder anvendelse på forsikringsselskaber, der har deres hjemsted uden for De europæiske Fællesskaber, og som ikke opfylder reglerne om basiskapitalens størrelse og om tilstedeværelse af dertil svarende midler her i landet.

§ 4.

De ved lovens ikrafttræden registrerede skadesforsikringsselskaber, der hverken er organiseret som aktieselskab eller gensidigt selskab, skal for at kunne videreføres være omdannet til aktieselskab eller gensidigt selskab inden den 1. august 1976.

Stk. 2. Omdannelsen kan ske uden likvidation ved en ændring af selskabets vedtægter, således at disse bliver bragt i overensstemmelse med lov om forsikringsvirksomhed. Bestemmelserne i lov om forsikringsvirksomhed om likvidation eller andre regler om opløsning af et forsikringsselskab finder ikke anvendelse.

Stk. 3. Udkast til vedtægtsændringer og til andre generalforsamlingsbeslutninger, som forsikringsrådet finder nødvendige for at gennemføre omdannelsen, udarbejdes og vedtages af bestyrelsen og forelægges derefter selskabets generalforsamling. Beslutning om ændringer i det af bestyrelsen vedtagne kræver for at være gyldig en sådan stemmeflerhed, som efter selskabets vedtægter ville kræves til gennemførelse af vedtægtsændringer. Beslutning om at forkaste bestyrelsens forslag eller beslutning om at ændre forslaget, således at det ikke opfylder de i medfør af loven stillede betingelser for omdannelsen af selskabet, kræver for at være gyldig en sådan stemmeflerhed, som efter vedtægterne kræves til gennemførelse af selskabets opløsning.

Stk. 4. Meddelelse om vedtagelsen sendes inden 14 dage til alle, der er indtegnet i selskabets bøger som deltager, men som ikke har været til stede på generalforsamlingen.

*Gældende lov.**Forslaget.*

Stk. 5. Selskabets bestyrelse skal i Statstidende bekendtgøre, at der på en generalforsamling er truffet beslutning om omdannelse af selskabet. De i stk. 3 nævnte vedtægtsændringer kan ikke registreres, forinden der er forløbet en måned fra bekendtgørelsen i Statstidende.

§ 5.

Ved omdannelsen overgår samtlige rettigheder og forpligtelser til det omdannede selskab. Reglerne om overdragelse af en forsikringsbestand, jfr. kapitel XVI i lov om forsikringsvirksomhed, finder dog anvendelse, såfremt forsikringsrådet finder, at selskabets økonomiske stilling er således forringet, at de forsikredes interesser er udsat for fare.

Stk. 2. Omdannelsen bevirker ikke, at uforfaldne forpligtelser forfalder til betaling.

Stk. 3. Deltagerne i det hidtidige selskab hæfter efter de for dette selskab gældende regler for de i stk. 1 nævnte forpligtelser, såfremt der på forfaldsdagen ikke kan opnås dækning hos det omdannede selskab.

§ 6.

Omdannelsen anses for sket, når vedtægtsændringerne er optaget i forsikringsregisteret.

§ 7.

Har der i selskabet været udstedt andelsbeviser, anses disse for annulleret, når omdannelsen er sket.

Stk. 2. Inden et år efter omdannelsen skal der, hvis selskabet omdannes til aktieselskab, udstedes aktiebrev. Aktiebrevene må ikke udleveres før omdannelsen. Er der forløbet fem år efter omdannelsen, uden at alle dertil berettigede har forlangt deres aktiebrev udleveret, kan bestyrelsen ved en bekendtgørelse i Statstidende opfordre den eller de pågældende til inden seks måneder at afhente aktierne. Når fristen er udløbet, uden at henvendelse er sket, kan bestyrelsen for aktionærens regning afhænde aktierne gennem en fondsbørsvekslerer. I salgsprovenuet kan selskabet fradrage omkostningerne ved bekendtgørelsen og afhændelsen. Er salgsprovenuet ikke afhentet inden fem år efter afhændelsen, tilfalder be-

*Gældende lov.**Forslaget.*

løbet selskabet og henlægges efter reglerne i § 38, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed.

Stk. 3. Omdannes selskabet til et gensidigt selskab, finder bestemmelserne i stk. 2 tilsvarende anvendelse, dog således at et eventuelt salg af garantiandele sker bedst muligt.

§ 8.

Sker omdannelsen ved opløsning af det bestående selskab og stiftelse af et nyt selskab med henblik på overtagelse af forsikringsbestanden, kan forsikringsrådet tillade, at overdragelsen af denne sker på samme vilkår som ved en omdannelse ved vedtægtsændringer.

§ 9.

Sker omdannelsen ikke inden 1. august 1976, opløses selskabet ved forsikringsrådets foranstaltning i overensstemmelse med reglerne i § 107 i lov om forsikringsvirksomhed, medmindre selskabet forinden er trådt i likvidation i henhold til bestemmelserne i §§ 100 og 101 i lov om forsikringsvirksomhed, og denne likvidation fører til selskabets endelige opløsning.

§ 10.

I et gensidigt skadesforsikringsselskab kan en overenskomst som omhandlet i § 98, stk. 1, og § 99 i lov om forsikringsvirksomhed, hvis forsikringsrådets tilladelse i henhold til de nævnte regler gives, indtil den 1. august 1978 vedtages af generalforsamlingen (repræsentantskabet) efter de regler, der gælder for ændring af selskabets vedtægter.

§ 11.

Loven træder i kraft den 1. oktober 1975. § 1, nr. 40, dog først den 1. februar 1976.

Stk. 2. Samtidig ophæves anordning af 17. juli 1795 om brandforsikringen for København, lov af 23. april 1870 om den almindelige brandforsikring for landbygninger, lov af 14. maj 1870 om brandforsikring af købstadbygninger, lov nr. 47 af 12. april 1889 om brandforsikringsforeninger for landbygninger, lov nr. 271 af 28. juni 1920 om udvidelse af brandforsikringslovgivningens gyldighed til de sønderjydske landsdele og lov nr. 32 af 4. februar 1970 om det stedlige virksomhedsområde for foreninger til brandforsikring af bygninger.